

Invitation til konference: Hvis man vil stoppe folkedrabet, må en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur opbygges

Den 19. november 2023 (EIRNS) – Det følgende er Schiller Instituttets invitation til konferencen den 9.-10. december om den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, sponsoreret af organisationen "Central American Critical Thought". Tænketanke og universiteter i andre lande bør organiseres til at deltage aktivt i programmet og drøftelserne.

'Central American Critical Thought' annoncerer en international konference: "En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur"

Den 9. og 10. december 2023, kl. 15,30 dansk tid)

Via Zoom, med tolkebistand kun om lørdagen på engelsk, fransk, tysk og spansk. På søndag konferencen foregår kun på spansk.

Tilmelding til Zoom linket her:
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20231209

Hvis man vil stoppe folkedrabet, må en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur opbygges

Mener du, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed? Er du enig i, at al ondskab er et resultat af

manglende udvikling og derfor kan overvindes?

Hvis du ikke deler dette filosofiske syn, så har du sandsynligvis ikke en anelse om, hvorfor menneskeheden synes at sidde fast i en evig cyklus af krige og økonomisk ødelæggelse, og heller ikke et rimeligt håb om, hvordan krisen kan løses.

Den forfærdelige krig i Ukraine, blodbadet og den stadig tydeligere etniske udrensning og umenneskeliggørelse i Palæstina, de fysiske økonomiske ødelæggelser som følge af dødbringende sanktioner og underkastelse til en spekulativ finansboble på 2 billioner dollars – det er alt sammen tegn på dødsrallen fra hele det neoliberale system, som opsluger nationerne i det såkaldte Vesten.

At afslutte krigene og fremme suveræn økonomisk udvikling i alle nationer vil kræve en helt ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hvordan denne nye arkitektur skal se ud, og hvilke principper den skal bygge på, vil være det centrale emne for drøftelserne på den kommende konference den 9.-10. december, som er arrangeret af organisationen Central American and Caribbean Critical Thought. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, som vil holde hovedtalen på konferencen, offentliggjorde i november 2022 et diskussionsoplæg om netop dette emne med titlen: "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Siden da har hun understreget, at "disse ideer er ment som stof til eftertanke og en dialog mellem alle mennesker, der er interesserede i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer den menneskelige arts varige eksistens."

Invitationen fra konferencens arrangører lyder som følger:

Konference for kritisk tænkning i Centralamerika og Caribien (CPECC)

"Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur

set fra en multipolær verdens synspunkt”

Som medlemmer af Central American and Caribbean Critical Thought (CPCCC) opfordrer vi studerende, intellektuelle, fagfolk, sociale organisationer, fagforeninger, mænd og kvinder af god vilje og befolkninger i hele verden til at deltage i denne konference.

Målsætninger for den internationale konference:

1.- Internationalt, at fremme vigtigheden af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at sikre en stabil og varig fred, der er i overensstemmelse med fremkomsten af en multipolær verden med social retfærdighed.

2.- Gennem konferencens tematiske emner, at gennemføre overvejelser og kritiske analyser, der har til formål at koordinere de forskellige indhold for at opnå resultater og konkrete forslag.

Dato: 9. og 10. december 2023

Tid: 15.30 i Danmark

Platform: ZOOM

Lad os gå sammen om at bygge broer af menneskelig empati, solidaritet og broderskab mellem de beslægtede folk i det Globale Nord og Syd. Vi ser frem til din værdsatte deltagelse.

– Forslag udsendt af fru Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet.

Foreløbig dagsorden:

- Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger, Schiller Instituttet
- Kapitalisme og multipolaritet: Luis Guzmán og Rafael Paz Narváez (CPCCC)

- Økonomisk og finansiel krise og BRIKS-Plus' rolle: Dennis Small, Schiller Instituttet
 - Alternativer til USA's system af unipolær dominans: Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana
 - Kinas Nye Silkevej vs. Netanyahus "Silkevej"-forslag til FN: Ismael Cañas (CPCCC)
 - Militære konflikter, nyfascisme og nynazisme: Fernando Vargas, Nora Vanegas, Jaime Jiménez (CPCCC)
 - Hvorfor Central- og Sydamerika bør tilslutte sig BRIKS-Plus: Rubén Guzzetti, Argentinsk Institut for Geopolitiske Studier (IADEG)
 - Betydningen af "kunst mod overherredømme" i fødslen af en multipolær verden: José Campos og Jaime Jiménez (CPCCC)
 - Den juridiske, politiske og diplomatiske ramme for en reorganisering eller reform af FN: José Enrique González, Bolívar Téllez (CPCCC)
-

Nødforum: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!

Den 20. november 2023 (EIRNS) – Den 26. november kl. 11 EST (kl. 17 dansk tid) vil medlemmer af Den Internationale Fredskoalition (IPC), Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, og Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og grundlægger af Veteran Intelligence Professionals for Sanity, præsentere et alternativ til galskaben og opfordre verden – på randen af udslettelse – til at foretage et skridt i retning af fornuft. Efter deres præsentationer og diskussioner vil filmen "8:15 Hiroshima:

From Father to Daughter”, instrueret af J.R. Heffelfinger og skrevet og produceret af Dr. Akiko Mikamo, blive vist. Det er en førstehåndsberetning om de amerikanske styrkers atombombning af byen Hiroshima. Dr. Mikamo vil være til rådighed for diskussion ved filmens afslutning.

Dette Zoom-møde er åbent for offentligheden. Tilmelding er nødvendig på forhånd for at kunne deltage og kan ske via dette link.

I en artikel fra 5. november med titlen “Israel Minister Suspended after Calling Nuking Gaza an Option”, rapporterede Politico, at “Israels kulturminister Amichai Eliyahu blev suspenderet på ubestemt tid, efter at han i et interview sagde, at det at smide en atombombe over Gazastriben var ‘en af mulighederne’, meddelte regeringen søndag.”

Det ville være yderst uansvarligt ikke at tage denne trussel alvorligt. Det israelske forsvar har allerede detoneret mellem 25.000 og 30.000 tons bomber i Gaza siden den 7. oktober. Dette overstiger langt den bombetonnage, der blev kastet i de mest dødbringende luftangreb under Anden Verdenskrig, herunder Hamburg (4 angreb, 9.000 tons) Dresden (4 angreb, 3.900 tons) og Tokyo (1.665 tons). Krigsforbrydelser er under opsejling.

Türkiye’s Anadolu Agency rapporterede den 12. oktober: “Det israelske luftvåben (IAF) sagde ... at det har nedkastet ‘omkring 6.000 bomber mod Hamas-mål’ i Gaza siden lørdagens angreb, hvilket næsten svarer til antallet af bomber, USA brugte i Afghanistan på et år. Washington Post, der citerer Marc Garlasco, en militær rådgiver ved den hollandske organisation Pax for Peace (PAX), rapporterede, at Israel “på mindre end en uge smider, hvad USA smed i Afghanistan på et år, i et meget mindre, meget tættere befolkede område, hvor fejl vil blive forstørret.”” Krigsforbrydelser er i gang.

Er 1930’ernes æra med offentligt støttede og retfærdiggjorte krigsforbrydelser vendt tilbage? Har man besluttet at

genindføre masse mord i krigsførelse som en "legitim" praksis, i modstrid med ratificerede FN-resolutioner, Oslo-aftalen fra 1993, Genève-konventionerne og Nürnberg-kodeksen – såvel som med atomvåbnenes "gensidigt sikrede ødelæggelse"?

"Ifølge Gazas sundhedsministerium er 10.328 mennesker i Gazastriben blevet dræbt pr. 7. november 2023, herunder 4.237 børn, 2.719 kvinder og 631 ældre mennesker. Derudover er 25.956 mennesker blevet såret, og 2.450 er savnet, herunder 1.350 børn, for det meste dækket af nogle af de 262.000 beskadigede boligenheder. Indtil videre er 192 læger blevet dræbt," rapporterede det britiske lægetidsskrift The Lancet i sin udgave fra den 17. november. Disse dødsfald – virkelige mennesker med virkelige forhåbninger, ikke "følgeskader" – kan hverken være nødvendige, rigtige eller retfærdiggjorte.

Tænk på et nyligt interview med den højtstående britiske parlamentariker og forsvarsminister, Grant Shapps, til BBC, da han blev spurgt, om han mener, at Israel handler uforholdsmæssigt i sine militære aktioner mod Gaza: "Jeg tror man glemmer, at folk desværre mister livet i krig. Da Storbritannien bombede Dresden, mistede 35.000 mennesker tilsyneladende livet. Folk dør i krig."

Og husk så den berygtede udtalelse, som korrespondent Peter Arnett rapporterede den 7. februar 1968 om det amerikanske bombardement af den vietnamesiske landsby Ben Tre: "'Det blev nødvendigt at ødelægge byen for at redde den,' sagde en amerikansk major onsdag... [Uanset de civile tab må de bombe og beskyde den engang så fredelige flodby med 35.000 indbyggere for at drive Viet Cong-styrkerne på flugt." Samme krigsforbrydelser, et andet land, et andet årti, andre mennesker, en anden "uangribelig retfærdig sag". Skal vi alle endnu en gang finde os i det ?

Da USA's præsident John F. Kennedy i 1962 blev presset af yderliggående kræfter i sin egen administration til at iværksætte en militær invasion af Cuba "for at forsvare

Amerika”, efter at Sovjetunionen havde placeret ballistiske missiler der – missiler, som amerikanerne på det tidspunkt ikke vidste var bevæbnet med atomspræghoveder – nægtede han og reddede verden fra en atomkrig, muligvis på bekostning af sit eget liv.

Ligesom Israels premierminister Yitzhak Rabin, der blev myrdet den 4. november 1995 af israelske ekstremister, som modsatte sig Rabins samarbejde med Yasser Arafat om fred i Gaza og på Vestbredden, havde JFK modet til at ændre USA's aksiomer. I sin tale på American University den 10. juni 1963 foreslog han dette: “Lad os undersøge vores holdning til freden i sig selv. Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, det er uvirkeligt. Men det er en farlig, nederlagsagtig tro. Det fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dømt til undergang – at vi er grebet af kræfter, vi ikke kan kontrollere. Vi behøver ikke at acceptere den opfattelse. Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være lige så stort, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde.”

Zoom-mødet er åbent for offentligheden. For at deltage skal man registrere sig i forvejen via dette link.

Der er bedre tider på vej

Den 19. november 2023 (EIRNS) – Dørene til en ny æra i historien er ved at blive åbnet af en strøm af politisk aktivisme, diplomatisk arbejde og planlægning af et nyt paradigme. I Californien stormede ungdommelige aktivister, der krævede våbenhvile i Gaza, Det Demokratiske Partis årlige kongres i Californien og lukkede arrangementet ned resten af

dagen. Det skete efter en stor protest, der blokerede San Francisco Bay Bridge med opfordringer til våbenhvile. En gruppe udenrigsministre fra arabiske og muslimske lande og organisationer er på vej til Beijing til møder mandag og tirsdag den 20.-21. november for at diskutere en våbenhvile og en samlet løsning på Israel-Palæstina-konflikten. Dette er kun den første af flere hovedstæder, som diplomaterne vil besøge på deres udvidede mission. Og der er rapporter om, at Israel og Hamas er involveret i forhandlinger om en pause i kampene og en delvis udveksling af gidsler.

I mellemtiden henviser Washington Post i sin rekonstruktion af begivenhederne den 7. oktober til Israels manglende beredskab, og BBC og CNN har påpeget uoverensstemmelserne i den IDF-ledede rundvisning på Al-Shifa Hospital, som Israel hævder fungerede som knudepunkt for Hamas' operationer.

Selvom Israels premierminister Netanyahu på en pressekonference sagde, at "i lyset af den store modstand" fra hele verden, "afviser jeg presset og gør det klart for verden: Vi vil fortsætte med at kæmpe indtil sejren," kan tempoet i protesterne rundt om i verden, herunder især i USA, samt det voksende antal jødiske føderale lovgivere, der kræver en ændring af politikken, tvinge Israels hånd.

Krav udefra, opmuntring udefra, finansiering og planlægning af genopbygning og udvikling udefra – det bredere verdenssamfund har en rolle at spille for at sikre fred i Sydvestasien og globalt.

Et bemærkelsesværdigt aspekt af det nødvendige lederskab i USA leveres af Diane Saxe, LaRouches uafhængige kandidat til det amerikanske senat fra New York. Hendes kampagne for et sæde i nationens højeste lovgivende forsamling må blive et nationalt fokus for at give lederskab til en nation, der er faret vild. "[M]in kampagne for det amerikanske senat fra New York vil nu blive en landsdækkende indsats," skriver kandidaten, "med hurtig rekruttering af organisationskomiteer i hver stat,

helliget til ikke blot mit valg som amerikansk senator fra New York, og det interessante oprør der ville følge som et resultat, men til at arbejde sammen med mig for at sikre, at hele Lyndon LaRouches program bliver vedtaget som politik af den amerikanske regering.”

Næste søndag, den 26. november, afholder International Peace Coalition et særligt møde om faren for krig og udsigterne til et nyt paradigme, inklusive visning af filmen “8:15 Hiroshima: From Father to Daughter,” for at gøre den civilisatoriske fare ved at sprede krig i den nutidige verden tydelig.

Jødiske kongresmedlemmer kritiserer de menneskelige omkostninger ved Israels Gaza-operation

Den 18. november 2023 (EIRNS) – Ifølge en rapport i Times of Israel har tre jødiske medlemmer af den amerikanske kongres kritiseret de menneskelige omkostninger ved Israels militære kampagne i Gaza. En af dem, demokraten Becca Balint fra Vermont, er det første jødiske medlem, der opfordrer til en våbenhvile. “Det, der er brug for lige nu, er en øjeblikkelig pause fra volden for at muliggøre en ægte forhandlet våbenhvile,” sagde hun i en kronik, der blev offentliggjort af VTigger, et nyhedssite i Vermont. “En, hvor begge sider stopper blodsudgydelserne, tillader kritisk adgang til humanitær hjælp og bevæger sig i retning af at forhandle en bæredygtig og varig fred.”

Alle tre – de to andre er rep. Dean Phillips fra Minnesota og senator Jon Ossoff fra Georgia – uddyber deres kritik ved at sige, at Israel skal besejre Hamas, men ellers er de skarpe i deres kritik af Israels opførsel i Gaza. “Omfanget af civile dødsfald og lidelser i Gaza er unødvendigt. Det er et moralsk svigt, og det bør være uacceptabelt for USA,” sagde Ossoff i en tale fra senatet den 17. november. “Israel har al mulig ret til og forventning om at angribe Hamas-terrorister og nedbryde deres evne til at ødelægge staten Israel. Men denne reaktion har haft uacceptable konsekvenser for palæstinenserne, hvoraf

mange er ofre for Hamas' terror – ikke tilhængere af den,” sagde Phillips den 17. november.

Repræsentant Jamie Raskin fra Maryland modtog også ros fra den jødiske fredsgruppe IfNotNow for sin udtalelse om konflikten den 17. november. Punkt 2 opfordrer til “øjeblikkeligt ophør af fjendtligheder mod alle civile mål for at redde livet for truede kvinder, børn, spædbørn og andre ikke-stridende.” Erklæringens punkt 5 opfordrer også til en “global genopbygningsindsats i stil med Marshall-planen, der kanaliserer verdens energi og ressourcer, ikke til vold og krig, men til fred, social og kommunal genopbygning af ødelagte områder i Gaza og Israel...”

Foto: David Berkowitz , Creative Commons

Vigtigt dansk tv-interview mod krigen i Gaza med barnebarn af respekteret dansk-israelsk journalist

KØBENHAVN, 16. november 2023 (EIRNS) – I går aftes gav den israelske fredsaktivist May Pundik en halv times interview på engelsk på dansk TV2's program “Lippert”, som vil få afgørende betydning i Danmark.

Her er linket til programmet.

Hun er direktør af A Land for All, Two States, One Homeland, barnebarn af den højt respekterede afdøde dansk-israelske journalist Herbert Pundik (chefredaktør for {Politiken}) og

datter af afdøde Ron Pundak (en af de israelske forhandlere af Oslo-aftalen).

May Pundik rettede et skarpt angreb på den nuværende krig i Gaza, Netanyahu-regeringen, ideen om, at der kan findes en militær løsning (som skaber en farligere fremtid for Israel) og undertrykkelsen af intern israelsk kritik af krigen. Hun opfordrede til en våbenhvile, forhandlinger om at etablere en opdateret to-statsløsning, som afspejlet i hendes organisations politik om to suveræne stater med fri passage og samarbejde mellem staterne.

Omskrevet mere detaljeret: Selvom der ikke er nogen berettigelse for Hamas-angrebet, er baggrunden den israelsk-palæstinensiske konflikt, og den trykkoger vi har skabt. Vi kan ikke vende tilbage til status quo.

Mens hun og israelerne er i chok efter Hamas-angrebet, er der en destruktiv hævnmentalitet, som dehumaniser palæstinenserne. Man kan miste sit job eller blive arresteret, blot fordi man kritiserer drabene på børn i Gaza. Jeg kan ikke udtrykke det, jeg siger til dig nu, i Israel. Der foregår etnisk udrensning.

Baggrunden er den 20 år lange besættelse. Hun sagde, at Hamas blev brugt som et "aktiv" mod Den Palæstinensiske Myndighed, men i den tro, at vi ville have en militær fordel over Hamas, hvilket viste sig ikke at være tilfældet.

Israel har ret til at beskytte sig selv, men denne politik beskytter det ikke, men gør det værre. Der forekommer en uforholdsmæssig reaktion og massakrer. Man kan ikke bebrejde børnene for Hamas' angreb.

Den Palæstinensiske Myndighed er også undertrykkende over for palæstinenserne, og hun nævnte Marwan Barghouti som en potentiel leder.

Den eneste måde at skabe sikkerhed for Israel og stoppe den blodige cyklus er en bæredygtig fredsaftale. Oslo-aftalen, som

hendes far var en del af, mislykkedes, fordi den ikke definerede et slutmål, og Rabin blev myrdet.

Vi har brug for international intervention fra USA, EU og de arabiske stater, også for at forhindre en splittelse mellem øst og vest.

Man kan ikke bekæmpe Hamas med militær magt, selv om man fjerner deres militære ledelse – det er en ideologi, og der er mange civile forgreninger. Vi har brug for en politisk løsning, og vi er nødt til at lære af hvorfor Oslo aftalen ikke lykkedes.

May Pundiks interview vil fungere som en intervention mod den danske regerings politik, som understreger Israels ret til at forsvare sig selv, men kun opfordrer Israel til at overholde international lov, kun opfordrer til humanitære "pauser" og opfordrer Israel til at lade humanitær hjælp komme ind. Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen var netop i Israel og på Vestbredden for et par dage siden og gentog denne politik.

Men modstanden mod denne politik i Danmark er voksende.

Foto: alandforall.com

Xi til Biden: Kina og USA bør "gå sammen om at fremme global sikkerhed og velstand"

Den 16. november 2023 (EIRNS) – Et glimt af en mulig vej ud af den dødelige globale strategiske krise, der plager hele planeten, tog form i det fire timer lange topmøde mellem USA's præsident Joe Biden og Kinas præsident Xi Jinping, som blev

afholdt nær San Francisco den 15. november.

Et glimt, for på trods af de store uoverensstemmelser der stadig er mellem de to lande – såsom Taiwan, økonomiske sanktioner, inddæmning af Kinas udvikling – blev de to ledere enige om, at “verden forventer, at USA og Kina håndterer konkurrencesituationen ansvarligt for at forhindre, at den udvikler sig til konflikt, konfrontation eller en ny kold krig,” som det hed i Det Hvide Hus’ udmelding. “Mødet var positivt, omfattende og konstruktivt,” rapporterede det kinesiske udskrift. “Det har udstukket kursen for forbedring og udvikling af forholdet mellem Kina og USA. Og San Francisco bør være et nyt udgangspunkt for at stabilisere forholdet mellem Kina og USA,” fastslog den kinesiske rapport håbefuldt.

Der blev indgået specifikke aftaler om samarbejde for at stoppe produktion og handel med fentanyl og andre stoffer, om at genetablere militær kommunikation og om at nedsætte arbejdsgrupper, der skal følge op på de aftaler, som Biden og Xi har indgået. Men vigtigere end disse detaljer var det strategiske fokus, Kina lagde på topmødet, som det fremgår af deres opsummering: “Kina og USA står over for to muligheder i en tid med globale forandringer, som vi ikke har set i et århundrede: Den ene er at styrke solidaritet og samarbejde og gå sammen om at imødegå globale udfordringer og fremme global sikkerhed og velstand; og den anden er at holde fast i nulsumsmentaliteten, fremprovokere rivalisering og konfrontation og drive verden mod uro og splittelse. De to valg peger i to forskellige retninger, som vil afgøre menneskeheden og jordklodens fremtid.”

Men det var kun et glimt, for selv mens de to statsoverhoveder mødtes, eskalerede krigen i Sydvestasien, og blodbadet i Gaza fortsatte, ikke bare med Biden-regeringens billigelse, men også med dens hjælp – bl.a. med nye store amerikanske våbenleverancer. Efter i ugevis at have retfærdiggjort deres kriminelle angreb på Al-Shifa hospitalet – en skamløs forbrydelse mod menneskeheden, som er blevet fordømt verden

over – ved at insistere på, at bygningen blev brugt som et militært opmarchområde for Hamas, med tunneller under hospitalet og materiel og sofistikerede våben på stedet, rapporterede IDF endelig, efter at have overtaget kontrollen med Al-Shifa, at de havde fundet ... to eller tre tasker tilhørende ansatte (ud af mere end 1.000 ansatte) med nogle skydevåben, skudsikre veste, granater og militæruniformer, og en bærbar computer, som endnu ikke er blevet undersøgt, men som angiveligt dokumenterer Hamas' kontrol over hospitalet. Der blev ikke rapporteret om fund af tunneler.

På en pressekonference umiddelbart efter mødet med præsident Xi støttede præsident Biden endnu engang fuldt ud Israels angreb på Gaza og hævdede, at "en ting er blevet fastslået, og det er, at Hamas har hovedkvarter, våben og materiel under dette hospital og, formoder jeg, andre." Han understregede, at han var "helt sikker" på, at det var tilfældet, og han hævdede: "Det her er ikke tæppebombning... Det er ikke sådan, at de stormer ind på hospitalet, slår dørene ind og, du ved, trækker folk til side og skyder folk i flæng."

Og?

Palæstinensiske myndigheder rapporterede den 14. november, at dødstallet i Gaza var 11.320, hvoraf 4.650 er børn og 3.145 er kvinder. Yderligere 3.600 mennesker er der stadig ikke gjort rede for, herunder 1.755 børn – de fleste af dem er sandsynligvis begravet i murbrokkerne. FN rapporterede den 16. november, at to tredjedele af Gazas befolkning på 2,3 millioner – det vil sige omkring 1,5 millioner mennesker – nu er hjemløse som følge af bombardementerne. Tidligere i dag rapporterede israelske myndigheder, at IDF-fly havde kastet flyveblade ned over fire byer i det sydlige Gaza og opfordret dem til at evakuere deres landsbyer, fordi de også snart ville blive bombet.

lyder som tæppebombning; det ligner etnisk udrensning; det lugter som en bevidst affolkningskampagne mod et helt folk. Er

det, hvad Amerikas Forenede Stater – sammen med mange af Europas nationer – nu har lagt navn til?

Vi kan gøre det bedre end det.

Den Internationale Fredskoalition, der blev grundlagt for seks måneder siden af Schiller Instituttets leder, Helga Zepp-LaRouche, vil afholde et presserende internationalt symposium søndag den 26. november for at slå alarm om denne udvikling og gøre det lille glimt af en løsning til fuldgyltig virkelighed. Ud over bemærkninger fra Helga Zepp-LaRouche og andre talere vil arrangementet slutte med en fremvisning af den medrivende film "8:15 Hiroshima", efterfulgt af en diskussion med dens ledende producer og forfatter, Dr. Akiko Mikamo.

Foto: Rawpixel.com (CC)

Erklæring: 939 forskere og akademiske medarbejdere opfordrer til våbenhvile i Gaza og ende på besættelsen

Følgende debat indlæg blev bragt i Informations online version den 15. november 2023:

Vi tilslutter os akademikere verden over, der erklærer deres solidaritet med det palæstinensiske folk. Vi kan ikke se stiltiende til, mens den israelske stat dræber tusindvis af civile palæstinensere

Vi, forskere og akademiske medarbejdere i de nordiske lande, skriver denne solidaritetserklæring som svar på det åbne brev fra Birzeit University i Palæstina, adresseret til internationale akademiske institutioner, dateret 15. oktober.

Vi erklærer vores solidaritet med gruppen af professorer og ansatte ved Birzeit University, som kalder på vores akademiske pligt til at søge sandheden, tage afstand fra statsstøttet propaganda og holde de skyldige bag det igangværende folkedrab ansvarlige, inklusive dem, der støtter dem.

Vi tilslutter os med denne erklæring akademikere verden over, der viser deres solidaritet med det palæstinensiske folk. Vi kan ikke stiltiende se til, mens den israelske stat dræber tusindvis af civile palæstinensere foran vores øjne.

Vi sørger dybt over alle palæstinensiske og israelske civile, der er blevet dræbt siden den 7. oktober, og vi forfærdes over de seneste ugers voldsomme eskaleringer, der har haft fatale konsekvenser for så mange civiles liv.

I overensstemmelse med FN's generalsekretær anerkender vi, at volden er rodfastet i den israelske stats kontinuerlige udvidelse af den ulovlige besættelse af palæstinensisk jord. I 75 år er det blevet dokumenteret, hvordan Israel som bosætterkolonial magt har udført voldelige handlinger, kategoriseret af FN som krigsforbrydelser, ligesom Israels indførelse af apartheid mod det palæstinensiske folk er veldokumenteret. Et system, der i høj grad er i strid med Genève-konventionen og international humanitær lov.

Videnskabens magt til at legitimere vold

Vi er nu vidner til, at disse krænkelser eskalerer ind i, hvad FN-repræsentanter advarer om som et begyndende folkedrab og en etnisk udrensning af palæstinensere i Gaza. Imens oplever palæstinensere på den besatte Vestbred en intensivering af vold og razziaer fra de israelske militære styrker og af angreb fra ulovlige bosættere.

Vi anerkender endvidere, at Israels langvarige ulovlige besættelse og forbrydelser mod menneskeheden er blevet fremmet gennem støtte fra det vestlige internationale samfund og dets ledere, institutioner og finansielle aktører; i øjeblikket ser vi, hvordan vestlige magter blokerer forsøg på våbenhvile.

Vi erklærer vores solidaritet med det palæstinensiske folk i vores opfordring til at få sat en stopper for folkedrabet og besættelsen. Vi kan ikke tillade, at Israel fortsætter den nuværende krig mod Gaza, og vi kan ikke tillade en tilbagevenden til status quo.

Status quo for det palæstinensiske folk betyder: at leve under Israels apartheidsystem og den 16 år lange belejring af Gaza med en land-, luft- og havblokade; det israelske militærs og bosætteres fortsatte vold mod civile palæstinensere på dem besatte Vestbred, der tæller mere end 6.000 dræbte og 150.000 sårede alene mellem 2008 og 7. oktober 2023; Israels fortsatte ulovlige annektering af palæstinensisk jord gennem bosættelser siden 1967, der i dag tæller over 100.000 hektar; og Israels fortsatte ødelæggelse af palæstinensisk infrastruktur, herunder vandforsyning, oliventræer, landsbyer og andre essentielle dele af palæstinenserens liv.

Vi opfordrer vores regeringer og det internationale samfund til at støtte en øjeblikkelig våbenhvile og fri passage af nødhjælp til Gaza, at anerkende Palæstina som en suveræn nationalstat, støtte afkoloniseringen af palæstinensiske områder besat af Israel og at sætte en stopper for Israels apartheidsystem.

Som akademikere og forskere er vi bevidste om videnskabens magt til at legitimere såvel som at delegitimere vold. Vi tror på, at det er vores ansvar at opbygge velfunderet historisk og videnskabelig viden, der kan bidrage til en mere retfærdig verden, og at bruge vores ressourcer og platforme til at handle og tale imod brutalitet som følge af imperialismen, kolonialisme og folkedrab.

Vi forstår kampen for palæstinensisk befrielse som en iboende del af et større projekt, der handler om at stoppe undertrykkelse og kolonial vold i alle sammenhænge. Fra vores position i Norden betyder det også at gøre op med vores varige koloniale arv i forhold til Sápmi og Kalaallit Nunaat (Grønland). Vi anser disse kampe som sammenvævede.

Opfordringer til alle nordiske universiteter

Som forskere opfordrer vi nordiske universiteter og alle andre akademiske institutioner til at:

Kræve en øjeblikkelig våbenhvile. Dette skal give mulighed for værdige begravelser af døde og at forhindre sygdomsudbrud. Det inkluderer yderligere:

Den nødvendige genopretning af forsyning af vand, mad, brændstof, medicin og humanitær hjælp.

Øjeblikkelig beskyttelse af hospitaler og sundhedscentre og omstødelse af de ulovlige og umenneskelige evakueringsordrer pålagt hospitaler.

Facilitering af sikker passage for tilskadekomne og kritisk syge personer med behov for medicinsk behandling.

Deltage i en boykot af samarbejde med israelske akademiske institutioner, indtil Israel afslutter sin krig mod Gaza og sætter en stopper for sin ulovlige besættelse af og apartheidstyre i Palæstina. Det er velkendt, at israelske akademiske institutioner er engagerede i statens militære strukturer, våbenindustri og i udvikling af våbentechnologier, samt at de systematisk undergraver palæstinensiske akademikers ytringsfrihed og palæstinensiske studerendes ret til uddannelse. Vi understreger, at boykotten ikke vedrører samarbejde med individuelle israelske forskere, som tager afstand fra Israels bosættelseskoloniale besættelse, apartheid og de nuværende eskalerende massedrab på civile palæstinensere.

Trække alle økonomiske investeringer i israelske ulovlige

bosættelser tilbage øjeblikkeligt. Som forskere er vi alvorligt foruroligede over, at flere skandinaviske universiteter har økonomiske investeringer i både israelske virksomheder, som er placeret i ulovlige bosættelser, og i virksomheder, som producerer teknologier til at opretholde apartheidssystemet.

Styrke samarbejdet med og støtten til palæstinensiske forskere, såvel som til kolleger, studerende og akademiske medarbejdere, der oplever konsekvenser af at udtale sig mod den israelske stats brud på international lov.

Fremme forskere, vidensproduktion og undervisning inden for områder som dekolonisering, mellemøstlig- og europæisk kolonihistorie, imperialism, racisme, international lov, menneskerettighedsstudier, freds- og konfliktstudier og andre områder, der understøtter et stærkt fundament af informeret, saglig viden om situationen.

Link til artiklen publiceret i Information, med underskrivernes navne:

<https://www.information.dk/debat/2023/11/erklæring-939-forskere-akademiske-medarbejdere-opfordrer-vaabenhvile-ende-paa-besaettelsen>

**Schiller Instituttets webcast
med Helga Zepp-LaRouche
Verdensborgere forener sig**

mod City of London og Wall Street!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 15. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Institutet. Det er onsdag den 15. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende os kommentarer og spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Helga Jeg vil starte med et spørgsmål, jeg modtog tidligt i morges: Nogen sagde: "Da der allerede er to krige i gang med amerikansk og europæisk involvering," med henvisning til Ukraine og Sydvestasien, "er der et vist håb om, at mødet mellem USA's præsident Biden og Kinas præsident Xi Jinping i San Francisco kan føre til en forbedring af forholdet mellem USA og Kina. De to lande er uenige om Ukraine, Gaza, Taiwan, handel og så videre, men der var angiveligt en varm velkomst til Xi, da han ankom til lufthavnen, inklusive en delegation med Janet Yellen, finansministeren. I betragtning af dit kendskab til Kina og bekymringerne over den nedadgående tendens i de amerikansk-kinesiske relationer, hvad er så dine forventninger til dette møde?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tja, midt i et hav af rædsler synes jeg, at der er små tegn på håb. For som du siger, var velkomsten meget fin, der var amerikanske og kinesiske flag langs gaderne, der blev gjort en masse forberedelser, der blev holdt en masse møder på alle mulige regeringsniveauer, om handel, økonomi og andre former for samarbejde. Og fra kinesisk side har man naturligvis en enorm forventning om, at dette møde vil føre til en forbedring af de to vigtigste økonomier i verden.

Og jeg tror også, at der fra amerikansk side er nogle forsigtige tegn på, at de ønsker stabilitet. Så i et hav af ustabilitet og rædsler er dette i det mindste noget af en forsigtig optimisme, man kan have.

Det er klart, at man ville ønske, at denne historiske mulighed ville blive udnyttet, især af præsident Biden, for hvis jeg var Biden, ville jeg med dette møde tage imod tilbuddet fra præsident Xi Jinping, som tidligere har tilbudt USA's præsidenter et særligt forhold mellem stormagter. Det tilbud eksisterer stadig. Jeg tror, at tilbuddet om, at USA kunne samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, også stadig eksisterer, og hvis USA, præsident Biden, ville gå det ekstra skridt og komme med en erklæring om, at de kunne samarbejde, ville det åbne op for så enorme muligheder for begge sider, men især for USA til at samarbejde og deltage i de mange, mange projekter fra det globale flertal.

Jeg tror ikke, at det vil ske på dette topmøde, for det har tidligere været alt for problematisk – spionballonen og alle mulige spørgsmål omkring Taiwan, Det Sydkinesiske Hav – så jeg forventer ikke, at netop dette topmøde vil føre til et gigantisk gennembrud. Men hvis forholdet mellem alle regeringsniveauer kan stabiliseres på en sådan måde, at dialogen nu kan fortsætte på en mere normal måde, da verden kræver, at alle disse store problemer bliver løst – først og fremmest naturligvis krigen i Sydvestasien, krigen i Ukraine; hvad angår Sydvestasien, har Kina fremsat et omfattende forslag om en fredskonference for Mellemøsten. Den kinesiske særlige udsending rejser rundt i regionen: Han var i Tyrkiet, han vil tage til Egypten, han var tidligere i Saudi-Arabien, og jeg tror, at hvis USA ville arbejde sammen med Kina om initiativet til en konference i Sydvestasien, kunne det måske stoppe rædselsshowet omkring Gaza og føre til en løsning på situationen.

Det er alt sammen meget, meget store spørgsmål, og det er klart, at de to præsidenter – jeg mener, det gode er, at de

kommer til at tale sammen i timevis; jeg tror, at der først vil være et møde, og derefter vil der være et en-til-en-møde udelukkende med tolke – så måske kan man ikke andet end at håbe og virkelig ønske for menneskehedens skæbne, at der kommer noget stort ud af dette topmøde, eller at der i det mindste bliver lagt et fundament for, at det kan udvikle sig i en mere positiv retning på opfølgende møder.

Så, som jeg sagde, i en verden med frygtelige farer, hvis disse to lande, de stærkeste økonomiske magter – stadig USA og den voksende magt, Kina – hvis de ville være i stand til at overvinde geopolitikkens forbandelse: Jeg synes, det er meget vigtigt at studere, hvad Kina gør, for jeg tror, at enhver, der studerer deres politik nøje, kan se, at der ikke er noget, der tyder på, at Kina ønsker at fortrænge USA som en dominerende magt i verden. De vil have en multilateral relation, de vil have en multilateral orden, og hvis USA ville gå med til det, tror jeg, at alle verdens problemer kunne bekæmpes og håndteres.

Så meget afhænger af dette topmøde, for vi befinder os virkelig på et tidspunkt i historien, hvor vi enten går ind i en optrapning, som kan ende med Tredje Verdenskrig, eller hvis fornuften sejrer, og vi alle samarbejder i et nyt paradigme, det er virkelig det forgreningspunkt, hvor dette møde finder sted.

SCHLANGER: En af de største bekymringer for hele verden er selvfølgelig det, der sker nu i Gaza, med israelernes fortsatte, ubarmhjertige angreb på Gaza, hvor de i dag trængte ind på Al-Shifa-hospitalet. Der er tydeligvis fare for en optrapning, efterhånden som dødstallet stiger.

Jeg har et par spørgsmål til dig om dette. En palæstinensisk kontakt stillede spørgsmålet: “Kan der gøres noget for at få Biden-administrationen til at handle for at stoppe drabene?”

En anden seer spurgte: “Nu hvor flere mennesker i de arabiske

lande, der er naboer til Israel, går på gaden i protest, er der så mere, disse arabiske regeringer kan gøre for at kæmpe for en våbenhvile og undgå en optrapning til regional krig?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg, at mødet mellem Biden og Xi Jinping er det sted, hvor der forhåbentlig vil blive besluttet noget. For hvis USA i en vis forstand er fast besluttet på at bede Israel om at gå efter en våbenhvile og overtage forhandlingerne om Mellemøstprocessen, så er det naturligvis et meget vanskeligt spørgsmål. Men der kan kun være en diplomatisk løsning eller en optrapning. Vi sidder lige nu på en potentiel krudttønde med en udvidelse af krisen, hvis Hizbollah i Libanon bliver involveret, hvilket de tilsyneladende ikke ønsker, men faren er altid for uoverskuelige hændelser, og hvis Iran i sidste ende bliver involveret, står vi på afgrunden af en potentiel global krig. Og situationen i Ukraine må naturligvis ikke glemmes, for det er også en situation, som enten, som jeg formoder, general Harald Kujat, den tidligere generalinspektør for de tyske væbnede styrker, allerede sagde i slutningen af august, at NATO står over for en beslutning om enten at finde en diplomatisk løsning med det samme, eller at der sker en optrapning. Og det hænger lidt i en limbo-situation, der slet ikke er afklaret.

Så jeg tænker, at det bedste, der kunne ske, som jeg sagde, er, at hvis der ud af topmødet kommer en fælles aftale mellem USA og Kina – jeg mener, Kina har for eksempel gode relationer og økonomiske investeringer i Israel. Israel står også i en situation, hvor de er nødt til at tænke over den langsigtede eller mellemlange indvirkning, om de virkelig ønsker at have et fjendtligt forhold til de arabiske naboer, eller om de ønsker en situation, der endelig bliver stabil og sikker? Så jeg mener, at Biden-administrationen bør arbejde sammen med Kina: Det er min opfattelse, for kineserne er de eneste, der har fremsat et konkret forslag til en fredskonference i Mellemøsten. Og hvis USA og Kina begge ville sende det

budskab, kunne der gøres noget for at stoppe dette utrolige drab, som foregår i Gaza, og som får det til at vende sig i maven på alle.

Med hensyn til det andet spørgsmål, kunne de arabiske lande så gøre noget? Ja, det kunne de. De kunne allerede tidligere have gjort mere for at hjælpe palæstinenserne i alle mulige situationer. Så jeg synes, de bør spille en konstruktiv rolle i fredskonferencen for Mellemøsten, og den eneste måde, hvorpå denne situation kan stabiliseres, er, hvad min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede sagde i 1975, da han tilbød "Oasis-planen". Det var ideen om, at man er nødt til at have en massiv økonomisk udvikling i alle disse lande, hvoraf de fleste er rene ørkener! Så for at starte med at skabe nyt ferskvand er det absolut en forudsætning for enhver form for udvikling. Og så har man brug for grundlæggende infrastruktur. Og situationen er gunstig nu, fordi Iran og Saudi-Arabien nærmer sig hinanden, fordi Kina tilbyder at udvide Bælte & Vej Initiativet til hele regionen, og fordi der er mange lande, der ønsker at samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, såsom Egypten, Tyrkiet, Syrien, Irak og Afghanistan.

Så der er et stort potentiale for at løse situationen, hvis alle bliver enige om, at vi er nødt til at have et win-win overlevelsesperspektiv for alle, og at alle kun kan drage fordel af en fælles økonomisk udvikling, og at alle sammen bliver tabere, hvis krigen fortsætter. Så forhåbentlig vil der være en vis forståelse i den retning.

SCHLANGER: Vi får en række spørgsmål fra Storbritannien. Lad mig starte med to af dem, fra Lori: Hun henviste til den store protestdemonstration, der fandt sted i London sidste weekend, og sagde: "Der har ikke været nogen reaktion fra den britiske regering. Hvad kan vi gøre for at ændre det?"

Og så spørger Gordon, der identificerer sig selv som medlem af Labour Party i Storbritannien: Hvorfor vil Keir Starmer, som er leder af Labour-partiet, ikke støtte den "næsten

universelle opfordring til en humanitær våbenhvile i Gaza?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det ved jeg ikke! Jeg kender ikke denne mand godt nok, eller noget som helst om ham, til at svare seriøst på det spørgsmål.

Det er meget vigtigt, at disse demonstrationer fortsætter. Jeg tror, det er vigtigt, at de bliver udvidet. Der er en meget, meget bekymrende indsats fra flere regeringer, USA, i Europa, for dybest set at forsøge at sætte mundkurv på, hvad folk kan sige, ved dybest set at sige, at enhver, der ønsker at stoppe drabene i Gaza, automatisk er en antisemit. Og det er jeg grundlæggende uenig i, for hvis man siger, at proportionaliteten, som nu er helt ude af balance, at uanset hvad man mener om tabene den 7. oktober og rædselsshowet og fordømmer det, så giver det ikke Israel ret til at handle på en sådan måde, at så mange uskyldige civile bliver dræbt.

Det er klart, at der er en informationskrig, og i betragtning af, at journalister bliver dræbt i Gaza, er 40 journalister blevet myrdet eller dræbt på den ene eller anden måde, så rapporteringen bliver ekstremt sparsom, og man kan ikke bekræfte alle oplysninger, men det ser ud til, at der er nogle våbendepoter og andet i disse områder, så det er alt sammen en meget komplicerende faktor. Men ikke desto mindre kan man ikke blive ved med at dræbe eller endda bringe krigsførelsen ind på hospitaler! Jeg mener, dette er den absolutte røde linje for enhver humanitær overvejelse, og derfor må kampene stoppe!

Hvis dette ikke vendes – det er allerede nu klart, at der mangler vand til hundredtusinder af mennesker! Nu kan folk ikke leve uden rent vand ret længe, så vi står over for den værste humanitære krise, en total katastrofe, og det eneste svar må være, at der skal være våbenhvile. Og det er klart, at argumentet om, at Israel så ikke kan fortsætte sin kampagne mod Hamas – der skal være en proportionalitet i enhver... Der er regler for krig, og disse regler skal respekteres. Der er internationale retningslinjer, konventioner, som folk er

blevet enige om, og de skal absolut overholdes.

Så jeg synes, det er vigtigt, at demonstrationerne breder sig, for det er meget tydeligt, at regeringerne forsøger at inddæmme dem ved at give folk mundkurv på. Men jeg tror, at det, vi er involveret i, er en test af menneskelighed: Jeg tror, det var António Guterres, FN's generalsekretær, der sagde, at det, der sker i Gaza, er en test, og det er en krise for hele menneskeheden. Og jeg tror, at det er helt sandt. Og jeg tror, at vores adfærd, hvordan vi reagerer på det, vil være et tegn: Er vi moralsk i stand til at overleve eller ej?

SCHLANGER: For at hjælpe dig med Keir Starmer-spørgsmålet, så anses han for at være en Tony Blair light, og det bringer mig til det næste spørgsmål fra Helen i Storbritannien, som spurgte: "Hvad synes du om udsigten til, at Blair bliver inddraget af Netanyahu i humanitære anliggender og Gaza?" Og hun spurgte også: "Hvad synes du om omroeringen i kabinettet i Storbritannien? Er der noget større i at bringe Cameron ind," den tidligere premierminister? Så det spørgsmål giver jeg videre til dig.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, det er den værst tænkelige beslutning, man kan træffe, at sætte Blair i denne position på dette tidspunkt. Og regeringsomdannelsen, hvor Cameron blev indsat, tror jeg ikke ændrer noget. De fortsætter bare den samme politik, og jeg tror, det er op til det britiske folk at reagere på det.

SCHLANGER: Og så har vi et spørgsmål om Tyskland. Spørgsmålet er, at forsvarsminister Pistorius talte om at fordoble støtten fra Tyskland til Ukraine på et tidspunkt, hvor der synes at være en voksende indikation af, at der kan være en indsats fra NATO-landene for at dumpe Zelenskyj-regeringen. Den person, der skrev om dette, spurgte: "Hvor er det tyske folk? Vil de tolerere en fordobling af de penge og våben, der sendes til Ukraine fra Tyskland?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er århundredets store spørgsmål, hvor er det tyske folk? For Tyskland er lige nu ved at falde fra hinanden. Det er ved at gå til grunde. De seneste tal vedrørende økonomien er, at insolvensraten i oktober var 22,5% stigning i insolvenser sammenlignet med måneden før. Måneden før var det 19,5 % i forhold til den foregående måned. Så vi har virkelig at gøre med et accelererende antal konkurser. Det samme gør sig gældende i landbrugssektoren, hvor der nu hver dag lukkes 10 landbrug på grund af insolvens. Mellem 2010 og 2020 har halvdelen af alle svineproducenter, folk, der opdrætter svin, lukket. Vi ser lige nu en fuldstændig reduktion i landbrugsproduktionen i Tyskland, og der er landmænd, der allerede for et år siden fortalte os, at hvis det fortsætter, vil Tyskland snart have en enorm fødevaremangel, også på dyrefoder og den slags ting.

Hvis den tyske industri kollapser på den måde, når det var den, der gjorde socialstaten mulig, så hvis folk ikke vågner op nu, så vil Tyskland bryde sammen og blive et fuldstændig Morgenthau-deindustrialiseret land.

Så under disse omstændigheder, at øge og faktisk fordoble mængden af penge, der skal sendes til Ukraine, på et tidspunkt, hvor mange mennesker i USA og andre steder siger, at krigen er forbi, Ukraine har tabt den; dette er også sagt af general Kujat, der lavede en video om dette, som er gået helt viralt på internettet – jeg tror, den har næsten 2 millioner seere på dette tidspunkt – det er et jordfaldshul! Hvorfor kaste penge efter en situation, som tydeligvis var en enorm fejlvurdering af NATO og alle andre, der var involveret i denne krig. Og jeg synes, der er så mange ting, som at Mike Pompeo nu er blevet medlem af bestyrelsen i Ukraine for et stort hollandsk ejet internationalt kommunikationsfirma, så spørgsmålet om, hvem der tjener på alt dette, er naturligvis noget, man skal se på.

Men jeg mener, at denne krig bør stoppes på samme måde. Der skal være øjeblikkelige forhandlinger, og jeg mener, at de

mange tilbud fra paven, som tilbød Vatikanets territorium, fra Brasiliens præsident Lula, fra det kinesiske 12-punktsprogram, så der var mange, mange tilbud, og de skal tages imod. For hele verden er ét sammenhængende sted, og hvis man begynder at optrælle det i ét område, og nu i to, har det indflydelse på hele verden, og verdensfreden hænger stadig i en tynd tråd.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål, som jeg synes er interessant. Det er en person, der refererer til sidste uges beslutning fra Moody's om at nedgradere den amerikanske økonomi fra "stabil" til "negativ". Han skriver, at der nu er en årlig gældsbetjeningsomkostning på 1 billion dollars, dvs. renter på gæld for den amerikanske regering. Og han skriver: "LaRouche har altid sagt, at det ikke løser problemet med et underskud at skære i udgifterne. Men hvad kan man gøre for at vende stigningen i statsgælden?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, man bliver nødt til at øge landets produktive aktivitet, generere flere skatteindtægter og afskrive den ubetalelige kasinogæld. Vi har en situation lige nu, hvor Moody's har ændret sin vurdering af USA's gæld til "negativ", hvilket endda er en temmelig mild beskrivelse. For du har alle disse banker, som sidder med urealiserede tab: De beholder dem i bøgerne, for hvis de begynder at sælge disse obligationer til den nuværende markedspris, vil de være nødt til at afskrive enorme beløb. Mange af dem ville ikke overleve det, så de bliver ved med at have disse tab på bøgerne, men virkeligheden er naturligvis, at det ikke er meget værd.

Så før eller siden vil det her nå et absolut eksplosionspunkt. Hvis du husker "Trippelkurven", som Lyndon LaRouche præsenterede som et pædagogisk redskab, så at sige, for at forklare folk, hvad forskellen er mellem den fiktive del af pengesystemet og realøkonomien, så kommer der et punkt i denne kurve, hvor de finansielle aggregater og de monetære aggregater har en form for overgang: Med andre ord, uanset hvor mange penge man trykker, kan man ikke opretholde gælden. Og jeg tror, at vi er ved at nå det punkt – det ser virkelig

ud til, at vi når det punkt inden for en overskuelig fremtid. Og derfor, hvis hele den pakke, som LaRouche foreslog, først skulle have Glass-Steagall, ville det kræve en global Glass-Steagall-bankopdeling; vi ville afskrive de udestående derivatkontrakter, som man ikke kan tilbagebetale; det er totalt umuligt. Man adskiller bankerne, man sætter de kommercielle banker under statslig beskyttelse, og så opretter man en nationalbank i hvert land, som har magten til at skabe kredit til nye investeringer i produktion for at få økonomien i gang. Og man forbinder disse nationalbanker til et verdensomspændende, nyt kreditsystem. På den måde kan man redde den, og man kan redde de dele af økonomien, som er gyldige og fungerer, og man kan holde dem i gang. Hvis man ikke gør det, er der fare for et ukontrolleret kollaps, som vil føre til kaos og ufattelige konsekvenser.

Så jeg ved, at der lige nu næsten ikke er nogen diskussion om Glass-Steagall eller nogen af de tiltag, jeg lige har nævnt. Men vi bør minde folk om, at der findes løsninger. Det er dybest set, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde i 1933. Og man kan kun håbe på, at der er lovgivere på alle niveauer, der kan begynde at se seriøst på det, og at det hele dybest set kan løses. For eksempel hvis præsident Biden ved dette topmøde med Xi Jinping sagde: "Se, vi har ryddet op i San Francisco til dit besøg; der er ingen hjemløse nu." Før var der 8.000 hjemløse alene i San Francisco, og så flyttede de dem på en eller anden måde for at få byen til at se pæn ud. "Men jeg har en seriøs interesse i at løse hjemløseproblemet i hele USA: Jeg vil gerne bygge hurtige tog – kan vi samarbejde om det? Kan du hente nogle kinesiske ingeniører ind, så kan vi gøre det i et hasteprogram? Kineserne har vist, at man kan gøre det ekstremt hurtigt; vi på den anden side vil hjælpe dig med nogle andre problemer, andre steder."

Jeg mener, det kan lade sig gøre! Jeg vil ikke skabe urealistiske forhåbninger, men man kunne få et gennembrud, og Xi Jinping og Biden kunne komme ud fra dette møde og sige:

“Hør, vi har en plan for, hvordan vi kan reorganisere hele verdenssystemet. Vi går ind for hvert lands suverænitet; ikke-indblanding.” Menneskerettigheder er, når man overvinder fattigdom, så derfor vil vi overvinde fattigdom i Afrika og Latinamerika, i de fattige dele af USA og Europa, og på den måde bliver der også taget hånd om menneskerettighedsspørgsmålet. Man kan gøre underværker! Men det ville kræve, at man virkelig var visionær og var båret af kærlighed til menneskeheden. Og man kan kun håbe, at disse to mænd giver udtryk for det.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål mere, men jeg vil tage et af disse spørgsmål fra “Fightback” i chatrummet: “Er lukningen af gårdene ikke en direkte konsekvens af klimaforandringspolitikkerne for landbruget?” Det er med henvisning til det, du sagde om Tyskland.

Det er helt sikkert en stor del af det: Det kan vi tale meget mere om i fremtiden, men jeg vil gerne komme ind på det sidste spørgsmål, der kom fra Brasilien, og som handler om det argentinske præsidentvalg, der finder sted i denne weekend. Han skriver, at der er en kandidat, som er en frimarkedsradikal. “Presser bankerne Argentina for at gøre situationen slem nok til, at argentinerne vil begå en fejl og vælge en frimarkedsradikal igen?”

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er en enorm kamp, fordi Argentina er et af de seks lande, der skal tilslutte sig BRIKS-11 den 1. januar 2024. Og ved at forsøge at bringe en kandidat ind nu, som helt sikkert ikke vil gøre det, eller som de håber ikke vil gøre det, er det et forsøg på at modarbejde hele ideen om et nyt system, der opstår med BRICS+.

Præsident Lula fra Brasilien har på den anden side sendt nogle valgrådgivere ind. Så jeg tror, at kampen i virkeligheden handler om, hvorvidt Argentina vil være en del af et nyt globalt finans- og kreditsystem, være en del af den nye udviklingsbank, det nye BRIKS-system, som er ved at opstå,

eller ej? Og det er meget tydeligt, at de finansielle magthavere, det finansielle oligarki, gør alt, hvad de kan, for at forhindre, at det sker. Og man kan kun håbe, at det argentinske folk er klogt nok til at forstå, hvilke valgmuligheder de har: Det er i virkeligheden mellem en potentielt smuk fremtid og helvede.

SCHLANGER: Helga, jeg ved, at du har meget at se til, og jeg vil gerne takke dig for at være med os i dag. Og vi har sandsynligvis noget meget spændende – forhåbentlig interessant – at berette om fra mødet mellem Biden og Xi i næste uge. Så tak, fordi I kom, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Vi ses i næste uge.

Gaza er menneskeheden spejl

14. november 2023 (EIRNS) – Mens Hans ... Majestæt, Prins Charles af England, og hans infernalske "Kolonikontor", som nu er udvidet til også at omfatte USA's udenrigsministerium, gør Perfidious Albion, Perfide England, klar til et "Battle of the Bulge"-agtigt angreb på menneskeheden på den kommende COP28-konference, går den "anglosfæriske" to fronts-verdenskrig mod Rusland og Kina ind i en ny, potentielt mere destruktiv fase. Faren vil stige. Nu må unikke ideer og løsninger, som dem fra den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche, baseret på den fysisk-økonomiske transformation af levestandarden for millioner, titusindvis og hundredvis af millioner af mennesker, snarere end blot "politiske" løsninger, vinde indpas.

Hvad angår løsninger, skitserede kong Mohammed VI af Marokko i en nylig tale ved det Afrikanske Investeringsforum gasrørledningen Nigeria-Marokko, en plan der allerede er godt

i gang for at bringe elektricitet til 400 millioner mennesker i Sahel-regionen i Afrika, et fælles projekt med Nigeria og 14 andre nationer, der "vil gøre det muligt for alle lande langs rørledningsruten at få adgang til pålidelige energiforsyninger..." Den 5.300 km lange rørledning vil forbinde Nigeria, Benin, Togo, Ghana, Elfenbenskysten, Liberia, Sierra Leone, Guinea, Guinea-Bissau, Gambia, Senegal og Mauretania og ende i Tanger i Marokko og Cádiz i Spanien.

Dette er udsigten for "Kolonialismen er forbi"-bevægelsen i BRIKS-Plus-nationerne, som fortsætter deres fremmarch fra fattigdom til økonomisk uafhængighed. Det falder ikke i god jord hos Charles eller hos imperiets administratorer, som Barack Obama, Tony Blair, den tidligere nationalbankdirektør for Bank of England, Mark Carney, eller NATO's mange "grønne militære apparatjikker", som gennemfører ødelæggelseskrige, der, muligvis uden at de ved det, bringer verden kun et hårsbred fra atomkrig. Alle, der virkelig vil søge løsninger på krig, hvor som helst, må insistere på, at enhver "lokal" konflikt i verden i dag – i Europa, Asien, Sydamerika, Afrika – skal ses i lyset af den døende anglofæres stædige og sandsynligvis dødelige insistensen på voldelig bevarelse af sit dødsmerkede pengesystem, og den despotiske magt der er knyttet til det, gennem krig. Uanset hvor kapabel den er til at ødelægge, er anglofærens moralske autoritet i verden, og også internt, under alle omstændigheder så godt som fordampet.

En tilbagevenden til relativ fornuft vil uundgåeligt kræve en genbekræftelse af den grundlæggende forskel mellem mennesker og dyr, som de bestialske bemærkninger fra visse medlemmer af det israelske kabinet om befolkningen i Gazastriben har gjort alt for tydelige. For eksempel, eftersom de tre monoteismer, jødedom, kristendom og islam – som alle betragter Jerusalem som deres åndelige centrum – alle tager afstand fra menneskeofringer i almindelighed og børneofringer i særdeleshed – hvorfor har de religiøse ledere af alle tre så ikke forenet deres kræfter for at kræve et stop for drabene i

Gaza? [Religiøse fanatikere] har begået masse mord på uskyldige i Guds navn i århundreder, det er sandt; men hvorfor ikke benytte dette øjeblik til at afslutte denne praksis, som lugter mere af den blodige tradition fra den græske sagnfigur Atreus' hedenske ritualer end af en guddommeligt inspireret monoteisme? Nicolaus af Cusas De Pace Fidel-dialog burde og må cirkuleres så bredt som muligt blandt potentielle religiøse og andre personer, der er parate til, i de nuværende igangværende "politiske diskussioner", at hæve sig over ideen om mennesket som et dyr.

Øjenvidneudsagnet fra en norsk læge, der har arbejdet på Al-Shifa Hospital i Gaza City i 16 år; vidneudsagnet fra en sygeplejerske fra USA, der arbejdede i Gaza, om hvordan hendes palæstinensiske kolleger holdt hende fra at sulte ihjel og i sikkerhed, selv da de modtog nyheder om, at deres familiemedlemmer var blevet dræbt i de igangværende bombardementer, og at hun "ville vende tilbage til Gaza med det samme," hvis hun fik lov til det; meddelelsen fra regeringen i Belize om, at den suspenderer de diplomatiske forbindelser med Israel, fordi "Israel, på trods af vores anmodninger, ikke har stoppet sine overtrædelser af international humanitær lov eller tilladt nødhjælpsarbejdere at lindre lidelserne for millioner af Gaza-borgere"; og den brasilianske præsident Lulas fordømmelse af Israel, som "dræber uskyldige mennesker uden nogen kriterier" – disse udtalelser er ikke partiske, men afspejler, at verdens samvittighed er i bevægelse. Men vi må søge videre end det.

Er det sådan, at drabene på civile i Gaza er et biprodukt af eller det egentlige mål i Gaza? ... Den slags spørgsmål bliver nu tvunget op til overfladen i den daglige samtale, på mange forskellige steder, over hele verden, især i den transatlantiske verden. Det er en god ting. Men det er slet ikke nok til at løse den virkelige opgave, som verden står over for.

Præsident Widodo fra Indonesien, en overvejende muslimsk

nation med 277 millioner indbyggere, den fjerdestørste i verden, bragte sagen om Sydvestasien op for præsident Biden mandag den 13. november, allerede inden de begyndte deres officielle besøg. "Indonesien appellerer til USA om at gøre mere for at stoppe grusomhederne i Gaza. Våbenhvile er påkrævet for menneskehedens skyld." I tirsdags var Washington skueplads for en "pro-israelsk" demonstration med langt over 100.000 mennesker (embedsmænd rapporterede, at det var 200.000) med kongresmedlemmerne Richie Torres, Brett Gelman, formanden for Repræsentanternes Hus, Mike Johnson, og senator Chuck Schumer blandt talerne. Så sent som i lørdags, den 11. november, demonstrerede omkring 300.000 mennesker i London mod de israelske militæraktioner. Hver dag er der snesevis af demonstrationer og arbejdsnedlæggelser. Den franske præsident Macron blev tvunget til at trække sine ... bemærkninger tilbage for fem dage siden, da han sagde, at der "ikke var nogen begrundelse" for bombardementerne, især af hospitaler, og opfordrede til våbenhvile. Så var der en demonstration søndag den 12. november med 100.000 deltagere i Paris, og på det tidspunkt var Macron blevet slået psykologisk til jorden. Men ville disse demonstranter være enige i visse israelske rabbineres synspunkter, såsom "Rabbinerne Yitzhak Shapira og Yosef Elitzur (der) udtrykkeligt skrev ... i deres bog Torat Hamelech (Kongens Torah) fra 2009, at ... babyer ofte kan være i vejen for at dræbe fjenden, og at det derfor er tilladt at dræbe dem. Derudover skrev de, at deres mord er tilladt med den begrundelse, at disse babyer 'vil vokse op og skade os'." Der er tydeligvis en vigtig kamp om menneskehedens samvittighed, og den kan vindes af vores styrker, med vores metode.

De tidligere britiske premierministre Tony Blair (Labour) og David Cameron (Konservative) er begge ved at blive rykket i stilling, mens det britiske etablissement frygter, at det ikke længere er i stand til at kræve en malthusiansk "stor nulstilling". Ødelæggelsen af de tre monoteismer gennem en krigsproces, herunder en mulig brug af et "taktisk" atomvåben,

er blot "følgeskader" for det uhellige korstog, som Hans ... Majestæt gennemfører. Når alt kommer til alt, har Israels forsvarsstyrker allerede kastet 30.000 tons bomber over Gaza, hvilket omtrent svarer i tonnage, hvis ikke i destruktiv kraft, til de to atomvåben, der blev brugt mod Hiroshima og Nagasaki. Ukraine, med sine mere end 500.000 døde, er stort set forsvundet midlertidigt fra diskussionen. Lad os minde dem der tilhører den abrahamitiske tro om, at da Abraham forsøgte at ofre sin søn Isak "i lydighed mod Gud", blev han forhindret af en stemme: "Og Herrens engel kaldte på ham fra himlen og sagde: Abraham, Abraham; og han sagde: Her er jeg. Og (englen) sagde: Læg ikke din hånd på drengen, og gør ham ikke noget." Vi i den transatlantiske verden må nu være menneskehedens bedre engle, hvis flertal ikke blot har udtalt sig mod disse forbrydelser, men søger en vej fremad, som kræver vores sejr.

Foto: Creative Commons

Ord er ikke tilstrækkelige

13. november 2023 (EIRNS) – Kendsgerningerne taler for sig selv. De britiske og amerikanske regeringer tillader bevidst og med fuldt overlæg Netanyahu's Israel at begå krigsforbrydelser for øjnene af hele planeten; forbrydelser så afskyelige, at de er en moralsk skamlet på hele menneskeheden og får os til at råbe op: Hvad skete der egentlig med "Aldrig mere!"? De gør dette "i fuld farveskala", som man plejede at sige, for at sende et simpelt budskab til hele verden: "Er der andre, der har lyst til at gøre oprør mod City of London og Wall Street?"

Det budskab sender de netop nu, hvor BRIKS-gruppen er ved at blive udvidet til BRIKS-11 den 1. januar 2024 og er ved at få

et afgørende internationalt momentum i retning af at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som det globale finansielle etablissement frygter mere end noget andet. Det er en ny arkitektur, der bygges af forskellige nationer og civilisationer omkring en fælles opfattelse af mennesket: som et kreativt, moralsk væsen – formet i den forstand i sin Skabers billede.

City of London og Wall Streets finansielle etablissement er af en anden opfattelse. De ser mennesket som et dyr, hvis antal skal begrænses i overensstemmelse med Malthus, og de vil udslette alle verdenssyn – inklusive de tre store monotéistiske religioner – som er af en anden overbevisning. Fremkaldt religiøs krigsførelse – jøder mod muslimer, kristne mod begge parter, alle mod alle – er deres historiske varemærke. Tilbage i 2001 (og endda tidligere) advarede Lyndon LaRouche om, at London havde aktiveret deres såkaldte “breakaway ally”-scenarie for Israel, som deres indflydelsesrige amerikanske udenrigsminister Henry Kissinger udviklede i 1974-75, og at dette var blevet en presserende fare i hele regionen. Ifølge dette scenarie ville Israel starte en “forebyggende” krig mod sine arabiske naboer og derefter sige til USA: “Vi har startet krigen; nu bliver I nødt til at udkæmpe den!”

Det sker nu under forhold, der truer med en udbredt religiøs krig i hele regionen og videre ud.

Denne enkle, strategiske virkelighed dikterer den rette fremgangsmåde: Organiser hele planeten til øjeblikkeligt at kræve, at nedslagtningen i Gaza stopper; og organiser til lige så øjeblikkeligt at afholde en international konference for at skabe den nye globale arkitektur. Nu.

Kina har udsendt en opfordring til en øjeblikkelig international konference, som peger i den retning. Udenrigsministeriets talskvinde, Mao Ning, udtalte den 13. november, at “Kinas holdning er meget lig den, som de store

arabiske, islamiske og afrikanske udviklingslande har.” Det halvofficielle Global Times understregede den samme pointe med ordene fra Liu Zhongmin, professor ved Shanghai International Studies University: “Den bedste måde for det internationale samfund at tvinge Israel til at stoppe, er at vedtage resolutioner i FN’s Sikkerhedsråd og pålægge Israel begrænsninger, så presset bliver betydningsfuldt; ellers er fordømmelse og ord bestemt ikke nok.”

Irans præsident Ebrahim Raisi kommenterede Washingtons meget omtalte opfordringer til “moderation” og til ikke at udvide krigen og bemærkede, at “disse udtalelser er ikke i overensstemmelse med USA’s handlinger... Krigsmaskinen i Gaza er i hænderne på USA, som forhindrer en våbenhvile i Gaza og udvider krigen.” Palæstinans præsident Mahmoud Abbas sagde ligeledes, at USA, “som har den største indflydelse på Israel, bærer ansvaret for, at der ikke er fundet en politisk løsning... Mit sind kan ikke tro, at dette sker for øjnene og ørerne af verden, uden at opfordre til et øjeblikkeligt stop for denne brutale krig.”

Helga Zepp-LaRouche opsummerede situationen i en dialog med samarbejdspartnere den 13. november: “Situationen forværres hastigt, meget hastigt, og jeg anser det for at være ekstremt, ekstremt farligt. For lige nu er vi på vej mod en fuldstændig optrapning til en regional krig. Og hele situationen er så meget på kanten, at min absolutte skrækvision er, at når man først er i en regional krig, så vil den ikke vedblive med at være dér. For hvis det involverer Iran, og det har jeg gentaget mange gange, så er det snubletråden til en verdenskrig. Det er dér, vi befinder os.”

Hun understregede, at for hver dag vi undlader at stoppe blodbadet, går vores menneskelighed tabt, når “det eneste land, der kan stoppe det, er USA.”

Zepp-LaRouche fortsatte: “Det globale flertal holder ligeledes øje med dette. De mennesker, der nu opfører sig som svin ved

at ignorere dette folkemord på børn og andre, det vil ikke blive glemt! Man kan ikke foretage sig alle disse ting og tro, at det ikke har en effekt. Det gør varig skade på omdømmet for alle dem, der tolererer det eller begår det. Og dette vil også være en strategisk faktor.”

Hun konkluderede: “I meget høj grad – ikke helt, men i høj grad – er det op til os at give folk den indre styrke til at handle på en sådan måde, at den indflydelse, de har på situationen, betyder, at der er håb for menneskehedens fremtid. I betragtning af at USA er den væsentligste slagmark – ikke den eneste, men den mest afgørende – bør man give folk den følelse. Verden ser på jer: Ser I igennem fingre med det, der foregår, eller ej? Vi har et utroligt øjeblik, og vi befinder os i en absolut revolutionær periode, og en forbedret koalition af nationer kan snart være på plads.”

Foto: Creative Commons

‘Friedrich Schiller: Inspirerer mennesker til at være større end deres skæbne’ Helga Zepp-LaRouches indledning til Den Internationale Fredskoalition

Ikke korrekturlæst

10. november 2023 (EIRNS)-Schiller Institutets grundlægger og

formand, Helga Zepp-LaRouche, holdt følgende tale ved åbningen af mødet i Den Internationale Fredskoalition fredag den 10. november 2023. Hun blev introduceret af Anastasia Battle:

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er den 23. uge af vores møder. Vi sætter pris på, at alle er med i dag. Vi har folk med fra hele verden, og vi bringer folk sammen med mange forskellige ideologier, fra mange forskellige nationer, sprog og kulturer. Husk venligst at være respektfulde. Vi vil have et udvalg af folk, der vil give præsentationer, forslag, ideer, rapporter. Vi vil meget gerne opmuntre nye mennesker til at deltage i den åbne diskussionsperiode, som kommer efter de indledende oplæg.

Med det vil jeg gerne bede en af initiativtagerne til Den Internationale Fredskoalition, Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, om at give et generelt overblik og sine tanker for i dag.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Det er meget svært, men situationen i Gaza eskalerer lige nu til et næsten ubærligt omfang. De seneste nyheder fra det kinesiske CGTN TV er, at IDF bomber flere hospitaler i den nordlige del af Gaza, og vigtigst af alt, al-Shifa Hospital, fordi de siger, at der nedenunder skulle være et hovedkvarter for Hamas. De rapporterer også, at der er mere end 60.000 mennesker på hospitalet, som leder efter ly. Så du kan forestille dig, hvad der foregår der.

Den iranske udenrigsminister kommenterede dette og sagde, at omfanget af de lidelser, som civilbefolkningen i Gaza udsættes for, næsten uundgåeligt betyder en total optrapning af konflikten. Det sagde han til sin modpart i Qatar, udenrigsministeren i Qatar. Der er tydeligvis en fare for, at denne konflikt kan eksplodere når som helst. Der er den militære side af det. Vi har allerede diskuteret i de foregående uger, at der er to amerikanske hangarskibe, og der

er – som noget usædvanligt – en atomdrevet ubåd af Ohio-klassen, sandsynligvis USS Florida, som også sejler rundt i regionen. Det er klart, at al denne udstationering kun giver mening i forhold til en udvidelse af konflikten med Iran. Vi har sagt mange gange, at hvis det kommer så vidt, så er alt åbent for, hvad der kan ske: Det kan i værste fald føre til en global atomkrig.

Nu er der selvfølgelig den menneskelige side af sagen, som jeg tror, på mange måder påvirker alle mennesker på planeten. Jeg tror, at Antonio Guterres, FN's generalsekretær, sagde, at det faktum, at israelerne ikke skelner mellem Hamas og børn, betyder, at hele vores menneskelighed er på spil. Han siger, at i alle de rapporter, der kommer fra konfliktområder, er antallet af dræbte børn normalt flere hundrede. Men i dette tilfælde er det allerede tusinder og atter tusinder af børn, der dør i Gaza i løbet af en ekstremt kort periode.

Jeg tror, at vi er nødt til at gøre en virkelig stor, stor indsats. Nogle steder er det næsten forbudt at mobilisere for en våbenhvile! Tyskland, Storbritannien, Sverige – disse lande forsøger at lukke munden på alle, der kræver en våbenhvile. Men jeg mener, at situationen er sådan, at vi absolut må optrappe de internationale fredsbestræbelser. Jeg kunne desværre ikke finde ud af mere om det kinesiske forslag om en øjeblikkelig fredskonference for Sydvestasien. Kineserne har fremsat et sådant forslag; der er et vist håb om, at mødet i næste uge mellem præsident Biden og præsident Xi Jinping, som skal finde sted i San Francisco i forbindelse med APEC-mødet, måske kan munde ud i en aftale – men det er en uge ude i fremtiden.

Så jeg tror, at det, vi skal gøre, er at forsøge at vække befolkningens samvittighed, at så mange kræfter som muligt forsøger at stoppe dette. Det har allerede konsekvenser i meget lang tid. Der er rapporter fra CNN om telegrammer, som de fik i hænderne fra amerikanske diplomater i regionen, som skrev til udenrigsministeriet, at hele denne udvikling

allerede betyder, at USA har tabt den arabiske verden for mindst en generation. Men det er ikke kun USA. Jeg tror, det er alle de lande, der ser igennem fingre med det og forholder sig tavse uden at gribe ind, der vil lide samme skæbne. Desværre sidder de for det meste i det såkaldte Globale Nord.

Der er mange initiativer. Paven talte med den iranske præsident Raisi, og der er mange andre diplomatiske aktiviteter. Men det er tydeligvis ikke nok til at stoppe denne utrolige situation, der foregår i Gaza. Så jeg appellerer til jer alle: Prøv at få flere med. Vi er nødt til at blive det absolutte, synlige flertal, hvis det her skal stoppe. De forslag, vi har lagt på bordet – en øjeblikkelig våbenhvile, en øjeblikkelig fredskonference i Mellemøsten, som foreslået af Kina og Rusland; og så skal der være en øjeblikkelig økonomisk udviklingsplan – Oasis-planen, som min afdøde mand foreslog allerede i 1975, skal lægges på bordet i forbindelse med udvidelsen af Bælte & Vej Initiativet til Sydvestasien, så hvert enkelt land får en økonomisk fordel af at arbejde sammen og etablere en varig fred.

Lad mig nu nævne en sidste ting. I dag er det Friedrich Schillers 264-års fødselsdag. Han er den tyske digter, som Schiller Instituttet er opkaldt efter. Vi fejrer hans fødselsdag hvert år siden oprettelsen af Schiller Instituttet, og også i dag. I mange byer rundt om i verden fejrer vi hans fødselsdag ved at fremføre poesi, ved at spille stor klassisk musik, ved at fremkalde det billede af mennesket, som Schiller står for, på den smukkeste og mest kraftfulde måde. Og jeg synes, det er meget vigtigt, for når menneskeheden konfronteres med en så utrolig krise i vores egen menneskelighed, hvor vi er ved at miste den, hvis vi ikke handler for at stoppe denne rædsel, så er det vigtigt, at vi minder os selv om de mest ædle ideer, som menneskeheden har frembragt i fortiden.

Jeg tror, at det vigtigste lige nu er, at mange mennesker – enkeltpersoner og forhåbentlig valgte embedsmænd, men også

almindelige mennesker – tænker og handler på et ophøjet niveau. Vi kan ikke vælge side, hvor følelserne styrer os. Vi er nødt til absolut at arbejde på en sådan måde, at vi skaber en fred, der kommer fra anerkendelsen af menneskeligheden i alle mennesker, der er involveret i konflikten og i verden, og at handle beslutsomt.

Schiller har givet verden så mange smukke ideer om, hvordan man forvandler folk fra almindelige borgere, der ikke tænker over, hvad der sker med menneskehedens skæbne, ved at bruge klassisk kunst, ved at bruge det klassiske drama, til at ophøje folk, til at sætte sig i heltens sted på scenen i det klassiske drama, til at tænke, at det er dem, der er ansvarlige for de kommende generationers skæbne. Jeg synes, der er for mange mennesker, der er ligeglade og siger: "Jeg kan alligevel ikke gøre noget." Og at tænke med Schiller, billedet af mennesket, at det er opgaven i vores eksistens – som han siger – at blive "en smuk sjæl". En smuk sjæl er en person, der gør det nødvendige af fri vilje, for hvem pligt og nødvendighed, lidenskab og pligt er det samme. I brevene om Kallias skriver han, at dette er tilfældet for den barmhjertige samaritaner, som, når han ser nogen i nød, i dette tilfælde manden i vejkanten uden husly, uden tøj, giver ham sit tøj, og han bringer ham i sikkerhed i den næste by; som overhovedet ikke tænker på sig selv, men kun tænker på, hvad denne person har brug for i dette øjeblik: Og jeg tror, vi alle har brug for at have hjerter og sind som barmhjertige samaritanere i denne stund.

Det er, hvad jeg vil sige for øjeblikket.

Meningen med humaniteten hænger i en tynd tråd

Ikke korrekturlæst

9. november 2023 (EIRNS) – Den 9. november brød demonstrationer ud over hele verden i en ny fase af protester, sit-ins og marcher mod det igangværende folkemord i Gaza. På trods af forsøgene på at skræmme, bagvaske og censurere dem, der taler ud, vokser modstanden mod denne politik, og den bliver stærkere. Den ikke-lineære proces kan ikke puttes tilbage i flasken.

Der er sandsynligvis massive forsøg på at bringe disse handlinger ned på et lavere niveau, til had og hævn, hvilket heldigvis ikke er lykkedes. I stedet er noget langt mere interessant og uventet ved at dukke op. De sidste 50 års kulturelle krigsførelse – med det formål at få amerikanere og europæere til at bekymre sig mere om deres Instagram-profiler og deres foretrukne former for utugt – har ikke været en succes. Som Lyndon LaRouche forudsagde, med henvisning til den store digter Percy B. Shelleys tidligere hypotese, bliver folk i perioder med store kriser pludselig konfronteret med, hvad der virkelig betyder noget, og kan aflægge deres gamle identiteter på et øjeblik.

Noget lignende kan siges om FN's generalsekretær Antonio Guterres, som ikke er den, der rækker ud efter et højere princip, men som den 8. november kom med en indlysende og dybtgående pointe. Da han refererede til Israels tilsyneladende ligegyldighed med at skelne mellem palæstinensiske børn og Hamas-krigere, sagde han: "Hvis vi ikke foretager den skelnen, tror jeg, at det er menneskeheden selv, der vil miste sin mening." Det er netop det spørgsmål, som verden står over for lige nu.

Selvom det måske ikke er på alle deltageres læber i de demonstrationer, der fejer hen over kloden, er det det altoverskyggende spørgsmål, som er usagt, og som sniger sig op for at klaske folk i bagehovedet for dem, der har forsøgt at ignorere det. Der bliver leget alle mulige lege med ordet "våbenhvile" og "pauser", som i virkeligheden bare er en racistisk undskyldning for at tro, at palæstinensiske liv kan undværes, selvom kun få vil indrømme det. Ikke desto mindre opstår der sprækker. Belgien har nu brudt ud af denne løgnagtige farce og overvejer nu at indføre sanktioner mod israelske "ekstremister", som begår forbrydelser i Palæstina. I Frankrig er selv præsident Macron blevet påvirket, og den 9. november opfordrede han til en øjeblikkelig våbenhvile. Vil de europæiske nationer endelig bryde ud af deres trældom over for det døende og krigshungrende transatlantiske system?

Denne proces skal fremskyndes så hurtigt som muligt. De voksende krav om våbenhvile og en holdbar løsning på denne krise skal løftes af den internationale fredskoalitions (IPC) unikke bidrag. Det underliggende spørgsmål for fred er ikke at indstille kampene, men den positive intention om at skabe noget godt – noget menneskeligt. Kun en løsning, der er udformet på denne måde – til gavn for palæstinensere og israelere – vil fungere, og enhver tankegang om det modsatte vil ikke.

I sit ugentlige webcast fra den 8. november sagde Helga Zepp-LaRouche følgende:

"Jo mere konflikter som Ukraine og nu med Gaza fortsætter, jo mere styrkes min overbevisning om, at geopolitik er et af de største onder, som vi absolut må slippe af med, hvis vi skal overleve som menneskeart. For geopolitik er præcis den slags ting, der udløste to verdenskrige i det 20. århundrede, og hvis vi ikke overvinder det nu ved at gå i retning af et nyt paradigme, der sætter menneskehedens sag først, så vil vi sandsynligvis ikke slippe af med denne dødelige fare, som vi befinder os i.

“Og det eneste land, der har foreslået noget, der går i den retning, er faktisk Kina. Og Xi Jinping, som altid taler om ‘det fælles samfund for menneskeheden ene fremtid’ – og hvis du tænker over det, er det så indlysende: Vi sidder ombord på én båd! Der er et fælles samfund for én fremtid, for siden eksistensen af atomvåben og pandemier og internettet, og jeg kunne nævne en hel masse andre ting, som burde demonstrere for folk, at vi sidder i samme båd! Hvis vi får en atomkrig, vil det slå hele menneskeheden ihjel. Og hvis vi ikke tager os sammen, kommer det til at ske.

“Så vi må hellere tænke over, at vi er én menneskeart. Det synes jeg er meget, meget vigtigt.”

Så opbyg den internationale fredskoalition og skab en fremtid for menneskeheden.

FN's menneskerettighedskommissær: Vi er faldet ud over en afgrund

9. november 2023 (EIRNS) – På en rundrejse i Vestasien i denne uge talte FN's højkommisær for menneskerettigheder, Volker Türk, til journalister uden for Egyptens Rafah-grænseovergang den 8. november. “Vi er faldet ud over en afgrund. Det kan ikke fortsætte,” advarede han. “Selv i forbindelse med en 56 år gammel besættelse er den nuværende situation den farligste i årtier for folk i Gaza, i Israel, på Vestbredden, men også regionalt,” sagde Türk.

På en usædvanlig stærk måde rettede kommissæren beskyldninger om krigsforbrydelser mod Israel. “Israels kollektive afstraffelse af civile palæstinensere udgør ... en krigsforbrydelse, og det samme gør den ulovlige tvangsevakuering af civile,” udtalte han.

Han fortsatte: “Jeg er lige vendt tilbage fra Rafah-overgangen – den symbolske livline i den sidste måned for de 2,3 millioner mennesker i Gaza. Livlinen har været uretfærdigt, skandaløst tynd. I Rafah har jeg været vidne til porten til et

levende mareridt – et mareridt, hvor folk er blevet kvalt under vedvarende bombardementer, har sørget over deres familier og kæmpet for vand, mad, elektricitet og brændstof.”

Türk understregede behovet for en våbenhvile på basis af “massiv” humanitær hjælp, frigivelse af gidsler og påbegyndelse af fredsforhandlinger med henblik på en varig løsning, der inkluderer eksistensen af en palæstinensisk stat.

Belgien bryder tavsheden om israelske krigsforbrydelser

9. november 2023 (EIRNS) – I løbet af de sidste par dage er regeringsekskriverne begyndt at bryde ud af det kvælertag af uenighed, der ligger over det transatlantiske område. Ifølge en rapport fra AFP sagde den belgiske premierminister Alexander De Croo den 9. november, at israelske “ekstremister” ikke burde have lov til at komme ind i landet eller EU. “Vores land skal sikre, at dem, der begår alvorlige forbrydelser, for eksempel dem, der begår vold på Vestbredden, kan forhindres i at komme ind i vores land og EU,” sagde De Croo til det belgiske parlament.

Premierministeren foreslog også, at man kunne indføre sanktioner mod sådanne personer, herunder “en minister, der opfordrer til brug af atomvåben mod en befolkning, der ikke kan gøre noget, og som allerede i dag lever under forfærdelige forhold.” Han henviste til den israelske kulturminister Amichai Eliyahu, som for nylig sagde, at brugen af en atombombe mod Gaza var “en mulighed”, der burde overvejes. (Den samme sanktion ville ganske rigtigt også gælde for den amerikanske senator Lindsey Graham).

Dagen før, den 8. november, havde den belgiske vicepremierminister Petra De Sutter opfordret til sanktioner mod Israel. Hun skrev på X: “Det er tid til sanktioner mod Israel. Regnen af bomber er umenneskelig. Mens der begås krigsforbrydelser i Gaza, ignorerer Israel internationale krav

om en våbenhvile. Jeg opfordrer den føderale regering til at sanktionere Israel.”

De Sutter havde tidligere udsendt en pressemeddelelse, ifølge den hollandske hjemmeside Nieuwsblad, hvor hun opfordrede til at suspendere associeringsaftalen mellem EU og Israel. Derudover foreslog hun, at Belgien bevilger penge til Den Internationale Straffedomstol, så den kan efterforske krigsforbrydelser begået af Israel og Hamas. “Der skal være en undersøgelse af bombningen af hospitaler og flygtningelejre. Vi kan ikke vende det blinde øje til, mens børn bliver dræbt hver dag i Gaza,” står der i udtalelsen.

Tidligere på ugen, den 6. november, havde De Croo fortalt journalister, at det, Israel gør i Gaza, “ikke er proportionelt, det er gået for vidt”.... Hvis man bomber en hel flygtningelejr med det formål at eliminere en terrorist, synes jeg ikke, det er proportionelt,” sagde han.

Macron opfordrer til våbenhvile i Israel-Hamas-konflikten

9. november 2023 (EIRNS)- Den franske præsident Emmanuel Macron gik længere, end han tidligere har gjort, og opfordrede til våbenhvile i Gaza under en humanitær konference i Paris. “Vi er nødt til at arbejde hårdere for at beskytte civile. Vi har brug for en meget hurtig humanitær pause, og vi er nødt til at arbejde hen imod en våbenhvile,” sagde han i Elyséepalæet.

Andre statsoverhoveder og diplomater deltog i konferencen, som var tænkt som et arbejdstopmøde, hvor man skulle diskutere, hvordan man hurtigst muligt kunne få humanitær hjælp ind i kriseområdet. Politico rapporterer, at der var mange nuancer og uenigheder om brugen af ordet “våbenhvile”, og mange gentog den absurde fortælling om, at dette kun vil gavne Hamas.

En af dem, der sluttede sig til Macrons opfordring til en våbenhvile, var Irlands premierminister Leo Varadkar, som

sagde, at “den absolutte prioritet er en våbenhvile, som alle parter kan overholde.”

En rapport i The Guardian hævder, at der også er forhandlinger i gang mellem Israel og Hamas, formidlet af Qatar, om frigivelse af gidsler og en våbenhvile, der varer mellem en og tre dage. Der er også rapporter om, at Egypten er tæt på at forhandle en “humanitær våbenhvile” på plads, som vil involvere en udveksling af israelske fanger og palæstinensiske fanger, ifølge velinformede kilder, som talte med tv-kanalen Al Qahera News den 8. november, rapporterede Al Ahram.

The Guardian afslørede også, at Israels premierminister Netanyahu tidligere i oktober havde afvist et tilbud fra Hamas om en fem dages våbenhvile til gengæld for et større antal gidsler. Avisen citerer tre kilder med kendskab til forhandlingerne, som siger, at den oprindelige aftale involverede frigivelse af dusinvis af gidsler, inklusive gidsler fra udenlandske nationer, men at Israel afviste det og demonstrerede sin afvisning med lanceringen af sin landoffensiv.

Foto: Creative Commons

Græder palæstinensiske børn anderledes end israelske børn?

Den 8. nov. 2023 (EIRNS) –

“Der er en grænse for tyrannens magt.”- Friedrich Schiller

“Buen i det moralske univers er lang, men den bøjer sig mod

retfærdighed.” – Martin Luther King, Jr.

“Man kan narre nogle mennesker hele tiden, og alle mennesker noget af tiden, men man kan ikke narre alle mennesker hele tiden.” – Abraham Lincoln

Der er bestemt en dyb optimisme i disse ordsprog; men i nogle mørke, dystre perioder af menneskelige begivenheder – som i det nuværende daglige, kværnende, ubarmhjertige massebord på kvinder, børn og ældre i Gaza – ser det ud til, at de blot er fine ordsprog, der ikke rigtig kan anvendes i det virkelige liv.

I løbet af den sidste måned er over 10.000 palæstinensere i Gaza døde af Israels militære kampagne, mere end 7.500 af dem var kvinder, børn og ældre. Det er svært at hævde, at de er Hamas-krigere. Mens verden ser på med rædsel, er den faktiske andel af døde blandt Gazas kvinder, børn og ældre steget fra 67% til nu mere end 73%. Israels premierminister Benjamin Netanyahu har ikke givet efter for forlegenhed eller nogen normal følelse af menneskelighed. FN oplyser, at der nu i gennemsnit dør 160 børn i Gaza på denne måde hver dag. Hvis Gazas befolkning var lige så stor som USA's, ville det svare til 23.000 børn om dagen i USA. ...

I går stemte flertallet i Repræsentanternes Hus for at kritisere Rashida Tlaib, en amerikaner af palæstinensisk afstamning, for at rejse spørgsmålet om Israels massedrab på Gazas civile, ulovligheden af “kollektiv skyld” – men i realiteten for at trænge ind i de afstumpede politikeres fantasiliv. Tlaib bøjede sig ikke under en “Alice i Eventyrland” seance i Repræsentanternes Hus i går: “Jeg kan ikke tro, at jeg er nødt til at sige dette, men det palæstinensiske folk er ikke til engangsbrug. Vi er mennesker ligesom alle andre... Skrigene fra de palæstinensiske og israelske børn lyder ikke anderledes for mig. Det jeg ikke forstår er, hvorfor palæstinenserne skrig lyder anderledes for jer alle. Vi må ikke miste vores fælles menneskelighed...”

Jeg vil ikke bringes til tavshed, og jeg vil ikke lade jer fordreje mine ord. At forsøge at skræmme eller censurere mig vil ikke virke.”

I dag forlod over 100 medarbejdere og embedsmænd fra Capitol Hill deres arbejde for at holde en offentlig mindehøjtidelighed for de over 10.000 palæstinensiske og over 1.300 israelske dødsfald i den seneste måned. De forklarede, at de håndterer alle opkaldene fra den amerikanske befolkning, men at deres chefer nægter at lytte. De har ingen anden udvej end offentligt at råbe deres chefer op og kræve en våbenhvile. De undrer sig tydeligvis også over deres chefers høreelse – og de synes åbenbart selv, at de hører palæstinensiske og israelske børn græde på stort set samme måde. De, der ikke tror på, at der er noget, der hedder en “fælles menneskehed”, er simpelthen racister.

Så hvorfor er det, at man ikke kan narre alle mennesker hele tiden? Det viser sig, at hvis det skete, ville der ikke være nogen verden (og du ville ikke være her til at gøre sådan noget). Nok mennesker er nødt til at forholde sig til virkeligheden ofte nok til, at samfund kan overleve. Tyranner, der skal avle underdanighed, ender med en befolkning, der ikke er i stand til at overleve. Og det viser sig, at universet kræver menneskeheden moralske valg for at opnå sin mission gennem at være frugtbar og formere sig og have herredømme over naturen.

Den amerikanske kongres kan [bevæges], og det er nøglen til, at USA kan sætte en stopper for serieforbryderen Benjamin Netanyahu. Der bør ikke være nogen opbremsning i mobiliseringen for en våbenhvile, men nøglen er, at universet kræver, at menneskeheden forvandler ørkener til grønne, frugtbare oaser. Hvis vi ikke hører, hvordan universet råber, har jøder og palæstinensere kæmpet om stumper af ørken. Vores fælles menneskehed kan gøre det bedre.

Stop drabene!

Og gør ørkenen grønnere.

Foto: Creative Commons, Libertinus

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 8. november 2023 Fred gennem udvikling! Ideer ændrer historien, ikke slogans

Ikke korrekturlæst.

8. november 2023 (EIRNS)-Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til denne uges dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er onsdag den 8. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du er velkommen til at sende spørgsmål eller kommentarer til os.

Sidste weekend var der flere millioner mennesker, der marcherede for fred rundt om i verden og opfordrede til våbenhvile og en afslutning på Netanyahus "mægtige hævn"-kampagne, som allerede har dræbt mere end 4.000 børn i Gaza. Men på G7-udenrigsministermødet i Tokyo den 7.-8. november var der ingen resolution om en våbenhvile – faktisk blev den

afvist – og USA's udenrigsminister Blinken bekræftede USA's støtte til Netanyahu's handlinger. Han sagde, at en våbenhvile ville føre til et "uacceptabelt resultat".

I lyset af dette er det klart, at der er et nødråb fra hele verden om fred, men det ser ikke ud til at falde i god jord i Vesten, især ikke i USA og NATO-landene. Så, Helga, hvad er din vurdering af, hvor tingene står, og hvad der skal gøres?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Der er mange mennesker, der har sagt vigtige ting, men jeg vil gerne citere FN's generalsekretær Antonio Guterres, som sagde, at "Gaza er ved at blive en kirkegård for børn". Og jeg synes, det beskriver situationen bedst. Han sagde også, at dette ikke er en krise i regionen, men en krise for menneskeheden. Og det mener jeg absolut er tilfældet, for der er ingen tvivl om, hvad der sker for øjnene af os, at den proportionalitet, hvormed Israel besvarer angrebet den 7. oktober, er helt ude af proportioner, at mere end 10.000 mennesker er blevet dræbt, heraf 4.000 børn. Og der er ingen måde at begrunde det, der foregår, og det er også meget tydeligt, at målet også er, at Israel ønsker at blive i Gaza, efter krigen er slut (hvad det så end betyder).

Så der er flere niveauer, hvor man skal se på denne sag: Det ene er den umiddelbare fare for en eskalering til en større krig. Der er en utrolig udstationering af amerikanske militærstyrker i regionen; der er to amerikanske hangarskibsgrupper ud for Israels kyst. Den seneste nyhed er, at ubåden af Ohio-klassen, sandsynligvis USS Florida, er på vej til Den Persiske Golf, og den eneste grund til, at man har en så stor udstationering – det forlyder, at der er 30.000 amerikanske soldater udstationeret der – er i forventning om en større krig, hvor man muligvis åbner en anden flanke med Libanon og Hizbollah, som så på en eller anden måde involverer Iran. Hvis det sker, så er vi i umiddelbar fare for en optrapning af krigen langt ud over Sydvestasien, det såkaldte Mellempøsten. Det er den ene fare.

Der er omfattende bestræbelser fra både Kina og Rusland på at forsøge at foreslå en øjeblikkelig fredskonference for hele regionen. Der er hektisk diplomatisk aktivitet. Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), som består af de store islamiske organisationer og lande, der tilsammen har over 1 milliard medlemmer. De vil afholde et hastemøde på søndag den 12. november, indkaldt af Saudi-Arabien; mødet vil finde sted i Riyadh. Og den nye faktor i den situation er, at Saudi-Arabien og Iran har genetableret diplomatiske forbindelser, og de arbejder sammen om at koordinere nogle reaktioner. Derudover er der mange, mange bilaterale diskussioner og så videre, hvor Lavrov og kineserne især taler med alle araberne.

Men det her kan egentlig kun stoppes i USA. For Israel er én ting, men hvis USA definitivt siger, at det her skal stoppes, så kan det stoppes. Men det er Blinken, som tog rundt i regionen og talte med forskellige arabiske udenrigsministre, og han nægtede dybest set at bruge ordet "våbenhvile".

Nu er der den umiddelbare effekt, det har i selve Gaza, på Vestbredden, hvor der siden den 7. oktober også er blevet myrdet omkring 133 palæstinensere. Og man kan kun begynde at tænke på, hvad folk går igennem, nu hvor den kolde og regnfulde sæson starter, halvdelen af befolkningen er allerede hjemløse, de har ingen mad, de har intet husly, intet vand, og det er bare utroligt, at der skulle være folk, der ikke opfordrer til våbenhvile i lyset af denne situation. Men der er et større aspekt: Det større aspekt er faren for en militær optrapning ud over den regionale krig. Men uanset hvad der sker, så ændrer det faktum, at de vestlige institutioner ikke reagerede ved at forsøge at køle situationen ned og gå ind for en våbenhvile og en humanitær intervention i Gaza, billedet af den såkaldte "regelbaserede orden" for altid. For hvis man ser på, hvad folk siger rundt omkring i verden, i Tyskland for eksempel, i Storbritannien, i Sverige, i USA, så forsøger man at håndhæve mundkurve, så folk ikke har lov til at kommentere på det.

For eksempel er der i USA et kongresmedlem, Rashida Tlaib, af palæstinensisk oprindelse, og hun sagde, at der for hende ikke er nogen forskel på israelske børns og palæstinensiske børns gråd, og hvad er der galt med de mennesker, der kun hører de israelske børns gråd? Så der er nu et forsøg på at stille et mistillidsvotum til hende, og der var faktisk en afstemning i kongressen om et mistillidsvotum mod hende. Der er lignende tiltag i Sverige, i Tyskland, hvor der er en reaktion på de demonstrationer, der fandt sted sidste lørdag, den 4. november. Og jeg kommenterer ikke, om alle disse demonstrationer var fokuseret på den rigtige måde eller ej – pointen er, at hvis du lige nu har en igangværende situation, som mange mennesker, herunder den brasilianske præsident Lula da Silva, men også den tidligere leder af FN's menneskerettighedsafdeling i New York, Craig Mokhiber, som trådte tilbage på grund af situationen, som sagde, at han har set mange folkedrab, men at dette er det værste. Og de kalder det alle sammen "folkedrab".

Hvis man ser på, hvad de latinamerikanske regeringer siger, så fordømmer de det fuldstændigt og i umiskendelige vendinger, og jeg tror, at hvis Vesten ikke ændrer holdning i dette spørgsmål, så vil deres omdømme hos den globale majoritet af verdens befolkning være tabt, måske for evigt, i hvert fald på dette vigtige tidspunkt, hvor vi under alle omstændigheder søger en forandring, hvor den gamle kolonialistiske orden ikke længere respekteres, og hvor landene i det Globale Syd forsøger at skabe et nyt system. Så hvis de i denne situation ser på den fuldstændig umoralske holdning hos landene i det såkaldte "Globale Nord" og den såkaldte "regelbaserede orden" – hvis dette er reglerne, tror jeg ikke, at noget land ønsker at være en del af den.

Så jeg tror, at hele denne sag vil få forgreninger af dramatisk historisk betydning. Og Israels tidligere premierminister Ehud Barak sagde, at han mener, at de israelske forsvarsstyrker måske i bedste fald har to uger til

at besejre Hamas, fordi han mener, at hele verdensopinionen er ved at smuldre, at stemningen endda skifter i USA, og at tabet af støtte til Israel vil betyde højst to uger, og måske mindre, sagde han.

Det er højdramatisk, og jeg kan kun sige, at hvis man ikke kan gribe ind, når noget går så helt galt, så har vi virkelig en krise for menneskeheden, som Guterres udtrykte det.

SCHLANGER: Helga, du har lige besvaret nogle af spørgsmålene i dine indledende bemærkninger, men jeg vil give dig disse spørgsmål, fordi du kan få en fornemmelse af, hvordan folk ser på det, du taler om. Fra en kontakt i Sydvestasien og en fra Oakland, Californien, spørger de begge: Hvorfor har de muslimske og arabiske regeringer ikke gjort mere for at lægge pres på Israel og Vesten, for eksempel med en olieembargo?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg mener, at de arabiske regeringer i lang tid kunne have gjort langt mere for palæstinenserne, og jeg vil ikke fælde en hård dom over det, men det er generelt mange menneskers mening. Jeg mener, hvorfor investerede de ikke deres statslige formuer i Gaza og gjorde det til et eksempel på økonomisk fremgang?

Jeg tror, det er ved at ændre sig nu – håber jeg. Og jeg tror, at på søndag, når OIC mødes, vil de komme ud med en politik, hvor hele den islamiske verden står bag. Og jeg tror, det bedste ville være, hvis de helhjertet støttede det kinesiske og det russiske fredsforslag: Begge disse regeringer kræver en øjeblikkelig fredskonference, dybest set en øjeblikkelig våbenhvile, humanitære korridorer for straks at redde de mennesker, hvis liv er i yderste fare. Men derudover skal der være en reel løsning på situationen, grundlæggende som den Westfalske Fred, hvor man skal begrave stridsøksen; man skal for fredens skyld sige, at alle forbrydelser på begge sider skal glemmes; for fredens skyld skal man tage hensyn til den andens interesser, for uden det, er der ingen fred mulig.

Men vigtigst af alt er, at der skal være en omfattende, total økonomisk udviklingsplan for hele Sydvestasien: Det er dybest set min afdøde mands, Lyndon LaRouches, idé, som allerede i 1975 foreslog den berømte "Oaseplan", som var idéen om at gøre ørkenerne grønne, udvikle nyt ferskvand, bygge grundlæggende infrastruktur til industrialisering og udvikling af landbruget i hele regionen. Og lige nu, hvis du ser på Sydvestasien, har du Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen, Libyen (som er Nordafrika): Men hele denne region er blevet ødelagt af disse interventionistiske krige, og den humanitære situation i alle disse lande er helt forfærdelig. Nu er Gaza naturligvis langt det værste. Men der er brug for en økonomisk udviklingsplan for hele regionen: Det er så presserende, og heldigvis er der med det kinesiske Bælte & Vej Initiativ absolut mulighed for reelt at se på regionen som en helhed, som en omfattende plan.

Så jeg tror, at dette initiativ vil komme, helt sikkert fra Kina. Jeg er sikker på, at det vil blive støttet af det, Rusland gør, og i betragtning af, at de tre store olieproducerende lande, Iran, De Forenede Arabiske Emirater og Saudi-Arabien, er i færd med at tilslutte sig BRICS-11, de skal alle blive fuldgyltige medlemmer af BRICS den 1. januar 2024, tror jeg, at potentialet for at vende situationen og gå efter en økonomisk opbygning af hele regionen absolut er til stede. Hvis der kommer tegn i den retning, tror jeg, at det bedste, de vesteuropæiske nationer og USA kan gøre, er at støtte det helhjertet i stedet for at se på det som noget, der skal bekæmpes.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål om Kinas formandskab for FN's Sikkerhedsråd og deres opfordring til en international fredskonference. Personen skrev, at ifølge Craig Mokhiber, den tidligere direktør i New York Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), som trådte tilbage den 28. oktober, er FN ude af stand til at håndhæve sine resolutioner. Mokhiber beskyldte USA, Storbritannien og Europa for at være medskyldige i folkedrab, og personen spørger: "Er der noget

andet sted, der kan håndhæve international lov, hvis FN er impotent?”

ZEPP-LAROUCHE: Nej, det tror jeg ikke. Jeg mener, at FN er det eneste eksisterende organ, der repræsenterer alle verdens lande. Vi har i de seneste år set, at FN's autoritet og integritet er blevet undermineret. Jeg mener, at et stort skridt i den retning var, da USA løj over for FN's Sikkerhedsråd om, hvad formålet var med deres operation mod Libyen i 2011, som førte til NATO-angrebene og til sidst mordet på Gaddafi.

Bagefter stod det klart, at USA og NATO havde planlagt et regulært angreb, en militær overtagelse af Libyen, og de havde sagt, at det var en "luftoperation". Og det er grunden til, at Rusland og Kina på det tidspunkt forholdt sig tavse eller stemte neutralt. Da det stod klart, at dette var en meget, meget større operation, fungerede FN's Sikkerhedsråd praktisk talt ikke længere, for når man begynder at lyve i den slags topstyring af verden, så er potentialet for at bruge det til fredsformål blevet stærkt reduceret. På det tidspunkt sagde Lyndon LaRouche helt forudseende, at dette ikke bare var en operation mod Libyen, men at det var begyndelsen på en kommende verdenskrig mod Rusland og Kina. Og jeg tror, at hvis man ser på alle de efterfølgende udviklinger – Maidan-kuppet i Ukraine i 2014; de globale NATO-bestræbelser på at skabe et globalt NATO, der involverer Indo-Stillehavet – hvad har Indo-Stillehavet at gøre med den nordatlantiske forsvarstraktat? Det ved jeg ikke.

Problemet er, at vi har set, at alle afstemninger i FN er blevet fuldstændig kompromitteret siden da, fordi kun de lande, der er stærke nok til, at de føler, at de kan modstå pres, stemte efter deres virkelige mening, deres virkelige overbevisning, mens mange af de mindre lande, lande, der kun er en lille ø, eller et lille land her eller der, de ville normalt stemme med Vesten om resolutioner mod Rusland og Kina, og det er naturligvis blevet bemærket af alle. Der er ingen

hemmelighed, der er kun dårskab, kan man sige.

Jeg synes bestemt, at FN har brug for en reform! Der er mange tidligere FN-embedsmænd, der arbejder på sådanne forslag, men jeg mener, at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg foreslog, de sidste tre principper er ikke programmatiske: De første syv principper er programmatiske og kræver et nyt kreditsystem, sundhedssystem, alle disse ting; men de sidste tre principper har jeg skrevet ind, fordi jeg har haft FN's mangler i tankerne, og disse tre principper er filosofiske, fordi jeg altid har ment, og det har jeg diskuteret meget tidligere ved forskellige lejligheder, at FN altid har lidt af en mangel på, hvad man kunne kalde en metafysisk komponent: Det vil sige, at man er nødt til at have noget derinde, som ligger ud over daglige nødvendigheder, programmatiske ting, man har brug for noget, der vedrører den måde, universet er organiseret på. I europæisk historie blev dette generelt kaldt "naturret".

Nu er naturretten jo blevet afvist af nutidens jurister, fordi de siger, at der er noget, man ikke kan røre ved, og det er ikke klart, hvad det skal være. Men i tusindvis af år, i 2.000 år, har ideen om naturlov været, at der er noget i skabelsen, som er en iboende del af skabelsen; eller, hvis man ikke vil være religiøs, kan man sige, at det er en del af lovene i det fysiske univers. Og jeg tror, at FN har brug for at blive forankret i et sådant princip, for i alle store filosofier og religioner har man sådanne ideer. I Indien kaldes det "kosmologi", at politikerne skal respektere kosmos' love; i Kina har man ideen om, at der er noget, der hedder "Himlens mandat", at hvis regeringen ikke følger Himlens mandat, har folket ansvaret for at udskifte den regering; og "naturret" er ideen om, at dette er en gudgiven lov, skabt med Skabelsen, som mennesker skal respektere, og hvis de ikke respekterer den, vil den falde tilbage på dem og føre til deres undergang før eller siden.

Der er nogle andre ideer, såsom hvordan man træner sindet til

at tænke på den højere Ene først, før de Mange? Det er vigtigt, hvis man vil have ideen om, at den ene menneskehed er det første princip for politisk ledelse; og naturligvis ideen om menneskets natur, at man skal gå ud fra den antagelse, at menneskets natur grundlæggende er god, og at alt ondt kommer fra mangel på udvikling, og derfor kan overvindes gennem udvikling.

Det er alt sammen filosofiske spørgsmål, som er blevet debatteret af store hjerner gennem århundreder, og jeg tror, at hvis FN skal tilbage til et fungerende niveau, som det var hensigten, og som stadig er aktuelt med FN-pagten, så tror jeg, at det ville være vigtigt at inkludere nogle af disse mere grundlæggende principper i en nødvendig reform.

SCHLANGER: Det er bestemt et meget dybtgående svar på spørgsmålet. Og der er et andet spørgsmål i den retning, om de praktiske vilkår. En person spørger på Facebook: "Bør FN fjerne veto retten fra Sikkerhedsrådet, fordi systemet er forældet og ikke demokratisk?" Jeg tror, du på en måde besvarede det ved at bringe spørgsmålet om en højere faktor ind, men måske har du lyst til at sige noget om det?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, jeg tror, det ville være en stor fejltagelse. Jeg ved godt, at det måske ikke er det endelige svar, men på nuværende tidspunkt ville det at fjerne veto retten være at åbne op for en fuldstændig overtagelse af den form for korrupsion, vi har set i de seneste år.

Så selvom det ikke er helt tilfredsstillende, at denne veto kun er i hænderne på de fem atommagter, der kom ud af Anden Verdenskrig, sådan som FN udviklede sig dengang, kan jeg alligevel kun sige, at hvis du fjerner den på dette tidspunkt, og du gør det til en demokratisk afstemning, vil du få præcis den proces, hvor lande tydeligvis er for svage til at modstå pres, og derfor mener jeg absolut ikke, at det bør gøres på dette tidspunkt.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en journalist i Pakistan. Igen, du var inde på det i dine indledende bemærkninger, men han spørger: "Mener du, at USA har mistet sin troværdighed som håndhæver af den regelbaserede orden? Og hvis ja [lydtab, 25:04]..."

ZEPP-LAROUICHE: Jeg har sagt mange gange, at den unipolære verden er væk, uigenkaldeligt. Den kommer aldrig tilbage, og ethvert forsøg på at påtvinge resten af verden den såkaldte vestligt designede "regelbaserede orden", hvor ingen ved, hvad disse "regler" er, og disse regler bliver bøjet ved enhver lejlighed, og hvis du har dette mål, og du bøjer dem på den måde, så vil du have noget, du bøjer dem på en anden måde: Dette er blevet en farce. Og det er blevet indset som sådan.

På den anden side er jeg ikke helt overbevist om, at den multipolære orden i verden er den største visdom, fordi den stadig indebærer muligheden for og eksistensen af geopolitisk tænkning: At man ved den ene pol har multipolaritet, og at alle de forskellige poler repræsenterer forskellige geopolitiske interesser. Det er ikke godt. For geopolitik, i min optik, jo mere konflikter som Ukraine og nu med Gaza fortsætter, jo mere styrkes min overbevisning om, at geopolitik er et af de største onder, som vi absolut må slippe af med, hvis vi skal overleve som menneskeart. For geopolitik er præcis den slags ting, der udløste to verdenskrige i det 20. århundrede, og hvis vi ikke overvinder det nu ved at gå i retning af et nyt paradigme, der sætter menneskehedens sag først, så vil vi sandsynligvis ikke slippe af med denne dødelige fare, som vi befinder os i.

Og det eneste land, der har foreslået noget, der går i den retning, er faktisk Kina. Og Xi Jinping, som altid taler om det "fælles samfund for menneskehedens ene fremtid" – og hvis du tænker over det, er det så indlysende: Vi sidder i samme båd! Der er et fælles samfund for én fremtid, for siden eksistensen af atomvåben og pandemier og internettet, og jeg kunne nævne en hel masse andre ting, som burde demonstrere for

folk, at vi sidder i samme båd! Hvis vi får en atomkrig, vil det slå hele menneskeheden ihjel. Og hvis vi ikke tager os sammen, kommer det til at ske.

Så vi må hellere tænke over, at vi er én menneskeart. Det synes jeg er meget, meget vigtigt.

SCHLANGER: Vi har et sidste spørgsmål fra Thomas, som ofte sender spørgsmål ind. Han er lidt fortvivlet over, at der er millioner af mennesker, der demonstrerer, men at politikken ikke bliver ændret. Og han spørger: "Helga, kan du give os råd om, hvordan vi kan forblive optimistiske, når disse drab finder sted på det helt sårbare palæstinensiske folk?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror faktisk, at man kan ændre situationen. De mange mennesker, der marcherer – det er meget vigtigt, at folk går på gaden og udtrykker deres krav om en våbenhvile, deres krav om en fredelig løsning. Men alle de marcher, jeg har hørt om eller læst om, de er ikke stærke nok endnu; de bliver ved med at råbe " Frit Palæstina", hvilket selvfølgelig er et vigtigt krav, men de har ikke rigtig magt. Hvis disse demonstrationer så at sige var mere ide-tunge, hvis de virkelig kæmpede for – for eksempel – en fredskonference for Mellempøsten og endda Oasis-planens udviklingsplan, så tror jeg, at de ville få meget mere vægt. Og jeg synes, vi skal arbejde i den retning, at disse krav bliver samlet op af de forskellige marcher.

Jeg vil give dig et glimrende eksempel: Der har lige været en vidunderlig konference i, af alle steder: Afghanistan! Et land, som er blevet fuldstændig glemt af de fleste mennesker. Det har været ude af nyhederne i omkring to år. Der var stor ståhej, da NATO forlod landet i august 2021, og så fulgte en kæmpe humanitær krise. Men så forsvandt Afghanistan fra overskrifterne.

Men vi arbejdede på Operation Ibn Sina, en økonomisk plan for et kommende økonomisk mirakel i Afghanistan, og vi udarbejdede

en meget omfattende økonomisk udviklingsplan, der tog højde for alle aspekter, fra infrastruktur, energi, sundhed, industri, vandforvaltning – bare alle aspekter. Og der var netop en vidunderlig konference i Kabul, som fuldstændig tilsluttede sig dette program: 600 deltagere, og der er nu en fantastisk idé om at opbygge Afghanistan økonomisk.

Jeg synes, det er en fremragende nyhed, og det er et eksempel, som kan kopieres af hvert eneste land: Man har brug for sådanne økonomiske udviklingsplaner, og hvis man finder patrioter i alle lande, som kæmper for deres suverænitet og opbygningen af deres land, tror jeg, der er grund til at håbe, og at vi kan vende udviklingen. Du ved, Leibniz havde fuldstændig ret, da han sagde, at et stort onde altid fremkalder et endnu større gode. Og jeg tror, at det er præcis universets princip; og vi har brug for en masse mennesker med god vilje, og jeg tror absolut, at vi kan gøre det, fordi det er sådan, universet er.

SCHLANGER: Nå, Helga, vi har fået adskillige lykønskingsmails til dig, eftersom Operation Ibn Sina oprindeligt var din idé. Og folk er meget begejstrede for potentialet i denne form for udviklingsprogram. Så vi er nået til slutningen af vores spørgsmål – har du nogen afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROCHE: Nej. Jeg synes, det er indlysende, at hvis man ser på det strategiske billede, så har man, hvis tidligere premierminister Ehud Barak siger, at situationen med Israel handler om to uger, så tror jeg ikke, at de kan vinde over Hamas på to uger, så det er et bestemt punkt, eller en deadline-krise, eller et vindue, hvor visse ting skal ske, eller de ikke sker.

På samme måde har vi nu en offentlig debat i Ukraine, hvor chefen for den ukrainske hærs generalstab, Valery Zaluzhny, lige er gået ud og har sagt, at Ukraine på ingen måde kan vinde denne krig, fordi Rusland er langt foran med hensyn til økonomi, militær opbygning og evnen til at producere våben, så

Ukraine bør hellere forhandle, selv hvis det betyder tab af visse territorier; hvilket naturligvis har skabt en enorm vrede over ham og hans bemærkninger. Men det er sandt! General Harald Kujat, den tidligere generalinspektør for Bundeswehr, det tyske militær, sagde i slutningen af august, at NATO snart ville stå over for en situation, hvor man enten skulle gå efter en våbenhvile og en diplomatisk løsning, eller der ville være fare for en eskalering.

Vi har nu to situationer, hvor det netop er alternativet. I Ukraine, og med hensyn til Israel og Gaza, vil dette ikke fortsætte for evigt, og den eneste måde, hvorpå vi kan undgå Tredje Verdenskrig, er at få en våbenhvile nu og en diplomatisk løsning.

Og jeg appellerer til alle vores lyttere og seere – det vil sige jer – om at slutte jer til vores indsats. Vi har denne internationale fredskoalition, som vi er ved at opbygge. Hver fredag har vi meget vigtige diskussioner: Hvis du vil samarbejde om det, har vi nu medlemmer fra fire kontinenter – jeg tror, vi stadig mangler Australien, men alle de andre kontinenter er repræsenteret. Deltag i denne indsats, og gør din stemme for fred og en bedre verden hørt, og samarbejd. Vær ikke passiv! Bliv aktiv sammen med os! Dette er de vigtigste uger i vores liv.

SCHLANGER: Helga, tak for det, og tak for din inspiration i det hele taget. Og forhåbentlig når vi det til næste uge og får en yderligere samtale med dig.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, det håber vi.

Den eneste vej ud af tragedien: Organiser!

Den 7. november 2023 (EIRNS) – Når der sker omfattende ondskab, som traumatiserer dem der gennemlever den, er der ingen lov der påbyder, at man begår mere ondskab til gengæld. Der er dog en lov, tragediens lov, som baner vejen for dødsmerkede civilisationer – civilisationer, som ikke formår at finde en menneskelig løsning på en ellers forudbestemt skæbne. Den løsning – den idé – er hvad der bydende nødvendigt må opdages, hvis verden skal overleve.

I øjeblikket er udsigterne dystre. Militære udstationeringer i og omkring Israel-Palæstina er stigende. Det amerikanske udenrigsministerium har meddelt, at en ubåd af Ohio-klassen er på vej til den amerikanske centralkommando, og den er sandsynligvis allerede på vej til det østlige Middelhav – sammen med sine 154 Tomahawk-krydsermissiler. Iran, Jordan, Tyrkiet og stort set alle andre nationer i regionen har advaret USA om ikke at risikere en yderligere optrapning, opfordringer, som indtil videre er blevet overhørt.

I selve konflikten ser det i stigende grad ud til, at en etnisk udrensning er på vej. Israel fortsætter med at optrappe sine operationer mod hovedsageligt civile mål uden det mindste tegn på at stoppe, samtidig med at civile opfordres til at flygte ind i Egypten. Netanyahu har nu indrømmet, at Israel ikke vil forlade Gaza efter krigen, men planlægger at blive der "på ubestemt tid". En minister havde endda den frækhed at foreslå at smide en atombombe over Gaza som "en mulighed", der var værd at overveje. Vil der være nogen mennesker tilbage i Gaza, når dette er overstået, eller er den fred, som Israel søger, "gravens fred"?

På samme tid vender USA det blinde øje til. Repræsentanter for regeringen fortsætter med at sno sig uden om de mest basale

spørgsmål om en våbenhvile, så der kan leveres humanitær hjælp, og hyklerisk fortier de sandheden om de uforholdsmæssigt mange drab på civile i forhold til Hamas-krigere. I stedet giver udstationeringen af mere og mere militær magt i regionen, mens udenrigsminister Blinken og andre kører PR-kampagner for at dæmpe det voksende ramaskrig, blot Israel beskeden: I kan fortsætte, der bliver ikke stillet spørgsmål.

Er det de højt besungne "vestlige demokratiske værdier", som ligger så berømte bag nutidens "frie" verden? Masken er fuldstændig røget af.

Det er tydeligt, at denne strategi ikke virker – folk stiller spørgsmål og kræver svar. En bevægelse er ved at vokse, som det kan ses i protester og andre aktioner, der bryder ud over hele verden, også i USA og Europa. Det rapporteres endda, at der er voksende uro inden for de styrende institutioner selv, såsom USA's udenrigsministerium, hvor et notat er blevet lækket, som kraftigt fordømmer den blinde billigelse af Israels overtrædelser af international lov. Spændingerne er sandsynligvis mere omfattende, end der rapporteres om, og de vil kun øges, jo længere dette står på.

Ikke desto mindre er det indlysende spørgsmål: Hvorfor får dette lov til at ske? Og hvorfor er der ingen, der gør noget for at stoppe det, når der bliver begået så forfærdelige handlinger? Hvad gør man i sådan en situation, når alle veje synes lukkede, og de fleste ledere forekommer moralsk døde?

Når følelserne svulmer op, så stop op og overvej: Det er nemt at blive vred; det er nemt at stampe i gulvet og råbe slogans. Det er nemt, fordi det er planlagt, at man skal reagere på den måde – det er nemt, fordi det er tragisk.

Hvad der ikke er let er at ændre sig. Det, der ikke er let, er at tænke – men det er den eneste vej ud af dagens krise. Faktisk er det den eneste sande kraftfulde kilde i universet:

At tænke og at udnytte evnen til at få andre til at tænke.

Tag den smukke metafor, som lige nu finder sted i Afghanistan. En tredages konference er i gang med titlen: "At skabe det afghanske økonomiske mirakel", som har samlet et hold af eksperter med den mission at skabe "en omfattende plan for den økonomiske genopbygning af hele landet". Der er blevet afholdt diskussioner og præsentationer om dette emne, herunder transport, energi, moderne landbrug, kredit og finansiering med mere. En deltager rapporterede, at der er en vældig optimisme blandt deltagerne og en stolthed over, at denne konference er afghansk finansieret, afghansk kontrolleret og til gavn for Afghanistan. Han understregede, at dette er et land, som har oplevet et halvt århundredes krige – og kolonialisme i endnu længere tid – og som nu beslutter sig for at tage sin fremtid i egne hænder. Det beslutter sig for at frigøre sig fra tragedien.

Hvad der kommer til at ske i Afghanistan, må tiden vise. Men tag det som en slags målestok, hvor man på trods af alt det, der er blevet gjort mod landet, har valgt en anden vej. Hvis denne nation kan finde en vej til en mere velstående fremtid, hvilken del af verden kan så ikke gøre det samme?

I en diskussion med samarbejdspartnere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at hvis verden overlever den nuværende krise og ikke bryder ud i Tredje Verdenskrig, så vil Vesten have mistet al troværdighed på grund af det, den tillader at ske med Gaza. Derfor bør folk finde mod i, at denne beslutning fra Afghanistans ledelse peger i den retning, som flere nationer kan tage, når dette oligarkiske system kollapser omkring os. Situationen kan bryde sammen når som helst, når mere af denne troværdighed går tabt, og vi bør mobilisere alle for fred og en ny orden blandt de suveræne nationer i verden.

Så bliv ikke fortvivlet, og bliv ikke apatisk. Vie jer selv til at skabe den form for gode, som må bringes ind i verden for at sikre, at dette onde aldrig sker igen.

Schiller Instituttet taler med udenrigsministeren om SI's krav om fred i Gaza-Israel

KØBENHAVN, 7. november 2023 (EIRNS) – Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen blev indkaldt af medlemmer af tre politiske partier til at møde i et åbent samråd i Udenrigsudvalget i dag: “for at redegøre for regeringens tilgang til krigen i Israel/Gaza. Udvalget ønsker derudover svar på, hvilke tiltag regeringen overvejer at tage for at beskytte civile liv, sikre menneskerettighederne og international lov og fremme en humanitær våbenhvile. Samrådsspørgsmål ... er stillet efter ønske fra Trine Pertou Mach (EL), Christian Friis Bach (RV) og Sascha Faxe (ALT).”

To medlemmer af Schiller Instituttet var mødt tidligt op for at uddele den danske pjec “Våbenhvile nu! Stop voldsspiralen” til parlamentarikerne og dem, der havde tilmeldt sig høringen.

Et Schiller-medlem var i stand til at tale direkte med udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen, vise ham pjecen og fortælle ham om Schiller Instituttets krav om våbenhvile, indledning af forhandlinger baseret på FN's resolution 242 og en to-statsløsning, samt løsningen for fred gennem udvikling. Hans assistent tog imod pjecen for ham.

Schiller Instituttets medlemmer afleverede pjecen til de tre

parlamentsmedlemmer, der havde indkaldt udenrigsministeren, og alle de omkring 16 borgere, der var mødt op for at følge høringen (en del fra humanitære organisationer, nogle af udenrigsministerens rådgivere og andre). Efter høringen havde Schiller-repræsentanterne en længere diskussion med to af parlamentarikerne.

Under høringen forsvarede udenrigsministeren regeringens modstand mod en "humanitær våbenhvile" og opfordrede udelukkende til en humanitær pause. Der var mange andre relaterede emner, der blev taget op i den 75 minutter lange høring. Der var mindst otte andre medlemmer af Udenrigsudvalget til stede under samrådet.

Her er linket til Folketingets TV-

optagelse:<https://www.ft.dk/aktuelt/webtv/video/20231/uru/td.1991392.aspx?as=1#player>

Schiller Instituttets pjeces blev afleveret i Folketinget i går til uddeling til alle folketingsmedlemmer og ministre.

<https://www.ft.dk/udvalg/udvalgene/URU/kalender/69300/samraad.htm>

Schiller Instituttet deltager i konference om Afghanistans økonomiske udvikling

Ikke korrekturlæst

Nov. 6, 2023 (EIRNS) – En banebrydende konference finder sted i denne uge i Kabul, Afghanistan, med det formål at hjælpe Afghanistan med at blive en del af det nye paradigme af nationer, der søger en smuk fremtid med samarbejde og økonomisk udvikling. Konferencen, der har titlen “Creating the Afghan Economic Miracle”, løber fra den 6.-8. november og har tiltrukket forskere og gæster fra hele Afghanistan såvel som fra andre dele af verden. Den afholdes af Ibn Sina Research and Development Center. Konferencens erklærede mål er: “at præsentere en omfattende plan for den økonomiske genopbygning af hele landet, med det mål at gøre Afghanistan til et mellemindkomstland inden for en overskuelig fremtid.”

Rapporter fra konferencens første dag beretter, at omkring 500 gæster var til stede i auditoriet, mens yderligere 100 spredte sig ud på gangene. Xinhua rapporterer, at Afghanistans fungerende viceudenrigsminister for politiske anliggender, Sher Mohammad Abbas Stanekzai, indledte arrangementet og opfordrede afghanske og udenlandske virksomheder til at investere i det krigshærgede land og til, at afghanere, der bor i udlandet, “vender hjem og genopbygger deres land.”

En af toparrangørerne fortalte, at en almindelig kommentar, han fik fra deltagerne, var, at de nu havde en reel følelse af håb for landets fremtid og udvikling. Deltagelsen var på et højt niveau, inklusive adskillige regeringseksponenter, såsom viceministre og vicepremierministeren. En deltager beskrev de første dages arbejde således: “Det har været utroligt informativt at tale med alle. Man får virkelig en fornemmelse af, at Afghanistan tager hånd om sin egen fremtid. Ingen finansiering til denne konference stammer fra udlandet.”

En delegation fra Schiller Institutet er blandt deltagerne, og de vil holde oplæg i løbet af tirsdag den 7. november med fokus på forskellige emner inden for den økonomiske genopbygning af landet.

Ibn Sina Research and Development Centre’s pressemeddelelse

fra den 6. november beskriver dette:

“Det er klart, at afhjælpning og efterfølgende eliminering af den humanitære krise skal være en prioritet. Men det er kun bæredygtigt, hvis der er et landsdækkende program for grundlæggende infrastruktur som transport, energi, vandforvaltning, kommunikation, uddannelse og sundhedspleje. Kun hvis disse basale ting er bygget i hele landet, kan produktivt landbrug og industri udvikles.

“For at nå dette mål vil konferencen præsentere den økonomiske plan kaldet ‘Operation Ibn Sina: Det kommende økonomiske mirakel i Afghanistan,’ som er blevet udarbejdet af Schiller Instituttets frivillige økonomer og givet til afghanske eksperter, der bor i udlandet og i Afghanistan, for at analysere og prioritere dens mål.

“Omdannelsen af Afghanistan til et stabilt, velstående land er også i alle landets naboers interesse, da Afghanistans geografiske placering gør det til et naturligt knudepunkt for en stor del af transporten og handelen mellem Centralasien, Sydasien og Sydvestasien. Integrationen af Afghanistan i Bælte & Vej Initiativets korridorer og infrastrukturprojekter er i hele Eurasiens interesse, såvel som i Afghanistans.

“Dette program og perspektiv er i traditionen fra en af Afghanistans største sønner, Ibn Sina, hvis far blev født i Balkh, i den nordlige del af landet, og som er en af de største læger og universelle tænkere nogensinde. Sikke en fremragende metafor for en rig og smuk fremtid for Afghanistan!”

TV BRICS interviewer Helga Zepp-LaRouche

Den 6. november 2023 (EIRNS)-TV BRICS udsendte et 13 minutter langt uddrag af et videointerview med Helga Zepp-LaRouche på engelsk den 3. november og på russisk den 6. november. Interviewet, som hun gav dem for to uger siden, handler om BRIKS-Plus og Bælte- og Vej-Initiativets rolle som institutioner for fred og udvikling. TV BRICS har et potentielt publikum på 3,5 milliarder mennesker!

Her er linket:
<https://tvbrics.com/en/shows/helga-zepp-larouche-founder-and-head-of-the-schiller-institute-the-countries-joining-the-brics-will-/>

TV BRICS er den officielle medieinstitution, der blev etableret af BRIKS-landene i 2017, et "internationalt netværk af partnermedier i BRIKS-landene." Deres beslutning om at interviewe fru Zepp-LaRouche, som de identificerer som grundlægger og leder af Schiller Instituttet, og enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, er en vigtig international faktor i at bringe hendes ideer i omløb blandt BRICS+-landene og derudover.

Deres hjemmeside fremhæver de spørgsmål, de stillede fru Zepp-LaRouche: "Hvad er BRIKS' rolle i opretholdelsen af fred og stabilitet? Hvilken indflydelse kan de nye medlemmer have på alliansens økonomiske og politiske potentiale? Hvad er udsigterne for samarbejde mellem forskellige lande inden for rammerne af initiativet One Belt, One Road?"

For et par uger siden havde TV BRICS, som er baseret i Moskva, desuden en artikel om Schiller Instituttets videokonference den 9. september med citater fra tre talere.

Her er udskriften:

(Introduktionen er ledsaget af billeder af Helga Zepp-LaRouches aktiviteter rundt om i verden).

ANNA LISINA: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller Institut, en tænketank, som er registreret i otte lande og har venner i omkring 40 lande. Instituttet er opkaldt efter Friedrich Schiller, den store tyske digter og dramatiker fra det 18. århundrede.

Helga Zepp-LaRouche er enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche. Hun studerede statskundskab, historie og filosofi på Berlins Frie Universitet og var dybt involveret i sin mands aktiviteter. Lederen af Schiller Instituttet er tilhænger af Bælte- og Vej-Initiativet.

God eftermiddag, fru Zepp-LaRouche, og mange tak for dette interview. Hvad er BRIKS' betydning for at støtte fred og stabilitet?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest, goddag; tak fordi jeg kunne deltage i dette interview. Hvis man tager stemmerne fra BRIKS med, og især de nye medlemmer af BRIKS og de fremtidige BRIKS-medlemmer, så har man langt størstedelen af menneskeheden. Og hvis de kan få deres stemmer hørt, tror jeg, at det vil tippe balancen og være en kraft for fred.

Efter min mening ville en sådan fredskonference for Mellemøsten blot være det første skridt i en mere generel, global ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som der er et presserende behov for. Uden BRIKS er det helt utænkeligt, at dette nogensinde ville komme på bordet. Så det er ekstremt vigtigt.

Et andet aspekt er den finansielle side. For nylig i Shanghai introducerede Brasiliens præsident Lula den forhenværende præsident, Dilma Rousseff, som ny præsident for Den Nye Udviklingsbank. Han sagde på det tidspunkt, at denne nye udviklingsbank for BRIKS har chancen for at blive den store bank for det Globale Syd. BRIKS' rolle kunne derefter påvirke

FN med udgangspunkt i at fremme FN's charter. Jeg tror, vi ville se begyndelsen på et helt andet system af internationale relationer, som ville være et håb for fred som en varig tilstand for menneskeheden.

LISINA: Og hvad er de vigtigste initiativer og programmer, som BRIKS er ved at udvikle inden for uddannelse og videnskab?

ZEPP-LAROUCHE: Der er en meget spændende udvikling i gang med BRICS Network University. Det er et initiativ, der har til formål at fremme samarbejdet mellem universiteterne i de forskellige BRIKS-lande. Det vil gøre det muligt at udveksle studerende og undervisere; det vil give mulighed for fælles forskningsprojekter og deling af ressourcer og ekspertise. Der er også BRICS Science Technology and Innovation, STI, som danner rammen om programmer for samarbejde inden for forskning og innovation blandt medlemslandene. Det vil gøre forskningsprojekter lettere, muliggøre teknologioverførsel og kapacitetsopbygning inden for områder af gensidig interesse. Det er fantastisk, for det betyder dybest set, at i stedet for at hvert land kæmper for at gøre den ene opdagelse efter den anden og gå op i kæden fra den laveste til den højeste, vil det give mulighed for at springe over, hvor gærdet er lavest. Når nye medlemmer af det Globale Syd slutter sig til BRIKS, kan de drage fordel af de gennembrud, der er sket i BRIKS-landene, som allerede har en længere udviklingshistorie. Alt i alt synes jeg, det er en fremragende idé.

Så er der BRICS Young Scientists' Forum, som kan bringe unge forskere fra alle medlemslandene sammen for at udveksle ideer. De kan samarbejde om forskningsprojekter, og på den måde kan de arbejde sammen om at løse de globale udfordringer gennem megen videnskab og teknologi, i form af en masse videnskabelig innovation.

Endvidere er der ideen om at afholde innovationskonkurrencer. Det er en glimrende idé, fordi den opmuntrer til iværksætterier og teknologisk innovation. Disse konkurrencer udgør en

platform for nystartede virksomheder og innovatører. De kan vise deres ideer og modtage støtte til videreudvikling. BRICS Virtual Digital Library er en online platform, der giver adgang til uddannelsesressourcer, forskningsartikler og akademiske tidsskrifter fra medlemslandene. Så der vil være en masse vidensdeling, og alle vil få gavn af det.

Så er der BRIKS Center for Water Resource Cooperation, som fokuserer på at håndtere vandrelaterede udfordringer. Man kan have kapacitetsopbygning på dette område, og det vil sigte mod at fremme bæredygtig vandforvaltning og samarbejde blandt medlemmerne.

Derefter vil medlemslandene holde regelmæssige møder på øverste ministerielle niveau. De skal diskutere og koordinere politikker relateret til videnskab, teknologi og innovation. På den måde har man et fælles samarbejde og kan sætte prioriteter for det fremtidige samarbejde.

Det er en fremragende måde at styrke samarbejdet inden for uddannelse og videnskab på, og det vil give mulighed for meget mere innovation. Hele økonomien vil være baseret på innovation, og det er trods alt kilden til produktivitet i enhver økonomi.

LISINA: Hvilken indflydelse kan de nye medlemmers optagelse efter din mening få på BRIKS-alliancens økonomiske og politiske potentiale?

ZEPP-LAROUCHE: Bælte- og Vej-Initiativet har kun en varighed på ti år. Det er blevet en afgørende drivkraft for udvidelsen af den globale handel. Det er det vigtigste redskab til at overvinde geopolitik; det er åbent for alle lande, der ønsker at samarbejde. Så jeg mener, at det er et af de vigtigste aspekter, fordi geopolitik er hovedårsagen til, at vi har haft to verdenskrige, og det kan overvindes. Så optagelsen af nye lande kan udvide BRIKS-alliancens økonomiske potentiale enormt, fordi disse nye medlemmer bringer forskellige

økonomier, ressourcer og markeder med sig, og de vil uden tvivl bidrage til alliancens overordnede vækst og udvikling. På topmødet i Johannesburg for nylig blev der tilføjet seks nye medlemmer – Etiopien, Argentina, Egypten, Saudi-Arabien, Emiraterne og Iran – som alle bliver medlemmer den 1. januar. De fire sidstnævnte er store olieproducerende lande; de har et enormt udviklingspotentiale for Sydvestasien. Men hvis en fredsplan, som vi diskuterede tidligere, bliver gennemført, har disse lande ressourcerne til at foretage en meget koordineret økonomisk opbygning i Sydvestasien. Yderligere 40 lande har udtrykt interesse for at være med, og det repræsenterer naturligvis langt størstedelen af verdens befolkning, og med flere lande tilsluttet, kan alliancen få en stærkere stemme i internationale fora som FN, G-20, og Verdenshandelsorganisationen. De kan sandsynligvis blive den vigtigste stemme i udformningen af globale politikker og dagsordener. Det Globale Syd, repræsenteret ved BRIKS+, er den vigtigste faktor, som kan tippe balancen og bringe fornuft ind i international politik.

Så jeg mener helt klart, at BRIKS i den forstand repræsenterer det største håb for menneskeheden fremtid. I sidste ende vil et nyt system for internationale relationer udgøre det normale i internationale relationer. Det vil betyde, at krige vil blive udelukket som en metode til konfliktløsning. Men jeg tror ikke, at det kun er økonomiske fordele og diplomatiske fordele, men jeg tænker, at modellen for BRIKS indtil videre er at forholde sig til hinanden på lige fod med respekt for suverænitet, ikke-indblanding i den andens indre anliggender, respekt for den andens sociale system. Det betyder, at vi står på randen af en ny æra for menneskeheden. Hvis BRIKS-landene forholder sig til hinandens bedste traditioner, så vil det bedste blive bragt frem i hvert land og hver civilisation for at berige de andre. Jeg tror, at det kan betyde, og efter al sandsynlighed vil betyde, en ny renæssance for menneskeheden, hvor vi vil træde ind i voksenalderen for den menneskelige art.

LISINA: Hvad er mulighederne for samarbejde for andre lande under One Belt, One Road-initiativet?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at både ledelsen i Rusland og Kina samt andre har udtalt, at det er åbent for alle lande, som er enige i de principper, jeg fremlagde før. Det betyder i teorien, at alle kan være med, og vi kan virkelig opnå én menneskehed, visionen om en fælles fremtid for én menneskehed. Jeg tror, det er det, der sker med det tredje Bælte & Vej Forum – jeg var så heldig at deltage i det første i 2017. Der var ånden fra den Nye Silkevej så absolut til stede, og alle de mennesker, jeg talte med på det forum, var optimistiske med hensyn til en helt anden fremtid for menneskeheden. I mellemtiden er der sket så meget, og lige nu tror jeg, at langt størstedelen af menneskeheden vil være repræsenteret på Bælte & Vej-topmødet. Jeg regner med, at 150 lande deltager; 200 enten på statsoverhoved- eller ministerniveau, og jeg er helt sikker på, at der vil komme et meget stærkt budskab om én menneskehed og en lys fremtid fra dette topmøde.

LISINA: Hvordan påvirker Silkevejsinitiativet den globale handel? Hvad tror du selv?

ZEPP-LAROUCHE: Det er allerede blevet den absolutte motor for ekspansion af handel. I de sidste ti år, siden den blev oprettet, har der været en samlet investering i handel på 19 billioner dollars. Det er virkelig en stor sum, men mange af disse projekter tager lang tid – for eksempel er investeringer i grundlæggende infrastruktur forudsætningen for, at industri, landbrug og handel kan blomstre. Og naturligvis er der mange projekter i Afrika, som giver håb om, at kontinentet kan overvinde fattigdom og underudvikling og blive fremtidens kontinent. I 2050 vil Afrika have 2,5 milliarder mennesker, og hvis de nyder godt af samarbejdet med BRIKS-landene, kan de få en utrolig smuk fremtid. De har en ung arbejdsstyrke, landene har alle en enorm rigdom af råmaterialer, og hvis de kan begynde at forarbejde disse materialer og selv bidrage til værdikæden i stedet for blot at eksportere råmaterialer, vil

fremtiden for disse lande være utrolig lys.

LISINA: Tusind tak for interviewet. Det var en fornøjelse for mig at have en så interessant samtale.

ZEPP-LAROUCHE: Mange tak, fordi du inviterede mig. Forhåbentlig kan vi arbejde sammen i fremtiden.

Tragedien er et valg – afvis den!

(EIRNS) – 3. november 2023. “Hvad er, og til hvilket formål studerer vi universel historie?” Dette er navnet på den berømte forelæsning, som Tysklands største digter og største historiker, Friedrich Schiller, holdt i Jena i 1789; det er også det væsentlige spørgsmål, som må stilles og besvares af alle dem, der, selv på dette sene tidspunkt, stadig vil kvalificere sig til at møde de moralske udfordringer, som ligger umiddelbart forude for en menneskehed, der, i det mindste i den transatlantiske sektor, hurtigt er ved at miste den moralske egnethed til at overleve.

I sine indledende bemærkninger i dag til det 22. møde i Den internationale Fredskoalition sagde Helga Zepp-LaRouche: “Jeg kan kun sige, at den eneste måde vi kan komme ud af dette på er, at vi må overgå til en helt ny orden. Vi er nødt til at slippe af med geopolitik for altid. Vi må virkelig lægge dette bag os, at det er en legitim fremgangsmåde at have en gruppe nationers interesser imod en anden gruppe nationers interesser, hvilket er det, der allerede har ført til to verdenskrige. Det er klart, at Vestens arrogante insisteren

på, at de er de bedste, og at det er dem, der ved alt – det må virkelig stoppe! Vi er nødt til at gå over til et system, hvor alle nationers interesser, både hvad angår deres sikkerhedsinteresser og deres ret til udvikling, respekteres.”

Lyndon LaRouche blev advaret for mange årtier siden af en fremtrædende israelsk person, der kommenterede udsigterne til, at LaRouches Internationale Udviklingsbank fra 1975 ville blive vedtaget som den afgørende komponent i et fredsforslag for Mellemøsten: “Hr. LaRouche, undervurder aldrig galskabens faktor i politik.” For den fortsatte, varige menneskelige overlevelsers skyld, og for at undgå at kaste menneskeheden ud i en civilisationsafsluttende, og måske “religiøst motiveret” atomkrig, er her en åndelig øvelse, såvel som et tankeeksperiment, i den universelle historie, som hver af os bør forsøge at løse, på vegne af de 10.000 og atter flere menneskers, som for nylig blev myrdet i Sydvestasien.

Den 4. november 1995, for otteogtyve år siden i dag, blev den israelske premierminister Yitzhak Rabin myrdet. For ti år siden, til minde om denne tragedie, bemærkede Schiller Institutet:

“Yitzhak Rabin var ikke nogen ‘peacenik’ (fredsmager). Han var født i Jerusalem i 1922, havde kæmpet for Israels uafhængighed fra Storbritannien i 1947-48 og spillede en ledende rolle i krigen i 1967. Under hans tid som premierminister, mellem 1984 og 1988, kæmpede den israelske regering bittert mod den palæstinensiske intifada, og i de år og de efterfølgende år viste han ingen tegn på opblødning i forhold til anerkendelsen af en palæstinensisk stat. Han blev premierminister igen i 1992.

“Men i 1993 trodsede Rabin blandt andet fanatikernes vrede i sit land for at indgå Oslo-aftalerne med Det Palæstinensiske Selvstyre og underskrive en traktat med Yasser Arafat. Hans ord ved underskrivelsesceremonien, som fandt sted under overværelse af præsident Clinton, fortjener at blive mejslet

ind i vores hukommelse:

“Lad mig sige til jer, palæstinenserne, at vi er bestemt til at leve sammen på den samme jord i det samme land. Vi, soldaterne, der er vendt tilbage fra blodige kampe; vi, der har set vores slægtninge og venner blive dræbt for øjnene af os; vi, der har deltaget i deres begravelser og ikke kan se deres forældre i øjnene; vi, der kommer fra et land, hvor forældre begraver deres børn; vi, der har kæmpet mod jer, palæstinenserne; vi siger til jer i dag med høj og klar røst: Nok blod og tårer. Det er nok.

“Vi har intet ønske om hævn, vi nærer intet had til jer. Vi er, ligesom jer, mennesker – mennesker, der ønsker at bygge et hjem, at plante et træ, at elske, at leve side om side med jer i værdighed, i samhørighed, som mennesker, som frie borgere. I dag giver vi freden en chance og siger til jer, og siger atter til jer: Nu er det nok. Lad os bede om, at der vil komme en dag, hvor vi alle vil sige: Farvel til våbnene.

“Vi ønsker at åbne et nyt kapitel i den triste bog om vores liv sammen, et kapitel om gensidig anerkendelse, godt naboskab, gensidig respekt og forståelse. Vi håber at påbegynde en ny æra i Mellemøstens historie.

To år senere, da Oslo (-aftalen) var under øget angreb fra dem, kaldte de israelske ‘ayatollaher’, sammenfattede Rabin sine tanker om den forandring, der var nødvendig for at nå frem til en fred. I en skål for præsident Clinton og [Jordans] kong Hussein ved afslutningen af forhandlingerne om fred i Mellemøsten den 25. juli 1995, sagde Rabin: “Hvis jeg hæver min skål, vil jeg hæve den for dem, der har modet til at ændre aksiomer, overvinde fordomme, ændre realiteter, og dem, der gør det muligt for dem – for Dem, Deres Majestæt (kong Hussein af Jordan); for Dem, præsident Clinton; for alle dem, der tror og støtter og er parate til at hjælpe med at fortsætte freden i regionen. Le Chaim. Le Chaim.” Rabin besluttede sig for at blive større, at overvinde tragedien og

hæve sig over sig selv, sine omstændigheder og sin tid for at tale på vegne af hele menneskeheden og den universelle historie. Ligesom Martin Luther King "gik han op på bjergtoppen for at se det forjættede land."

I foråret 1996, få måneder efter mordet, var det Benjamin Netanyahu, der med nød og næppe besejrede Rabins samarbejdspartner, den tidligere israelske premierminister Simon Peres, i kampen om at blive regeringschef. Leah Rabin, hustru til den dræbte Rabin, sagde om Netanyahu i 1998: "Jeg håber, beder til, at denne regerings dage er talte. Benjamin Netanyahu er en korrupt person, en omstridt løgner, som ødelægger alt, hvad der er godt ved vores samfund. Han slår det i stykker, og i fremtiden bliver vi nødt til at genopbygge det hele." I 1999 sagde hun: "Vi ønsker alle, at dette mareridt skal slutte, at dette monstrum kaldet Netanyahu skal forsvinde, for han har opbrugt vores tålmodighed for længe siden."

Men monstrøsiteten sluttede ikke. Netanyahu forlod embedet i 1999, men vendte tilbage ti år senere, fra 2009-21, og igen fra december 2022. Her er spørgsmålet til os: Efter adskillige krige og politiaktioner; et tocifret antal milliarder dollars brugt på militært isenkram; fuldstændig kontrol over Gazas luftrum, farvande og grænser; fuldstændig militarisering af sin egen befolkning; konstant overvågning og infiltration; hemmelig finansiering og støtte til Hamas, i opposition til Den Palæstinensiske Myndighed, for at skabe splittelse, herunder voldelig splittelse blandt palæstinenserne; ulovlig beslaglæggelse af land på Vestbredden; og absolut kontrol over ind- og udrejse fra Gaza i næsten to årtier, er Israel under Netanyahu blevet mere sikkert, mere retfærdigt og en bedre nation, end det var under Rabin? Og hvad betyder det for, hvad der skal foretages nu, ikke kun i Sydvestasien, men også i Ukraine og i alle andre tilfælde af global konflikt?

Professor Jeffrey Sachs sagde i en erklæring den 31. oktober, at Israel skulle reddes, "ikke fra Hamas, som mangler midlerne

til at besejre Israel militært, men fra sig selv. Israels krigsforbrydelser i Gaza, der nærmer sig folkedrab, truer med at ødelægge Israels civile, politiske, økonomiske og kulturelle relationer med resten af verden... Israels venner, begyndende med USA, må hjælpe landet med at vælge diplomati frem for krig. Venner lader ikke venner begå forbrydelser mod menneskeheden, endsige forsyne dem med penge og våben til at gøre det.”

Men venner, der er lige så besmittede af den samme afhængighed af geopolitik, og derfor af tragedier, som dem de vil rådgive, kan ikke rådgive dem anderledes. Der er ingen tvivl om, at Tony “Hoochie Coochie Man” Blinkens udenrigsministerium mangler en overlevelseskultur, der er anderledes end den, der kendetegner den brutale kontorbureaukrat. Det er snarere op til os, borgerne i USA, Europa og resten af verden, at skabe en højere kultur, en kultur, der kæmper for menneskehedens værdighed med de våben, der passer til dette ideal.

Udenrigsministeriet afviste for årtier siden et forslag fra Helga Zepp-LaRouche om, at USA skulle supplere Lyndon LaRouches strategiske forsvarsinitiativ “SDI” fra 1983 med et tilsvarende initiativ over for alle nationer, der lagde vægt på det bedste fra hver nationale kultur, inklusive ens modstanderes. Deres mangel på indsigt afslører så den arvelige fejl i alle amerikanske (og angloamerikanske) efterfølgende og nuværende inkompetente tilgange til politik, for slet ikke at tale om de katastrofale “nationsopbygningsprojekter” i de sidste 35 år. Dette -syn på menneskeheden fra Zepp-LaRouche, der var forankret i hendes afviste forslag, førte til oprettelsen af Schiller Instituttet i 1984. Fra dengang og frem til i dag har Schiller Instituttet været fortalere for den aksiomforandrende metode “modsætningernes sammenfald”, som den store tænker og diplomat, kardinal Nicolaus af Cusa, var banebryder for i det 15. århundrede, fordi den har den største chance for at afværge den forestående, truende tragedie og massakre, som ikke behøver at ramme Sydvestasien endnu en

gang. I de kommende dage vil Schiller Instituttet gøre opmærksom på Friedrich Schillers upåagtede betydning for at rette op på den nuværende histories tragiske fejltagelser, gennem poesi, skønhed og studiet af den universelle historie, for at skabe en ny global strategisk og økonomisk arkitektur. Dette er en tid, vores tid, til at hæve sig over tragedien, som Yitzhak Rabin gjorde det.

Foto: Creative Commons

Ville du lede landet bedre end Joe Biden?

Den 2. nov. 2023 (EIRNS) – Præsident Biden blev konfronteret af en rabbiner i går aftes, som sagde til ham: “Hr. præsident, hvis du bekymrer dig om det jødiske folk, som en rabbiner, har jeg brug for, at du opfordrer til våbenhvile lige nu.” Biden kunne ikke udtale ordet “våbenhvile”. I stedet plaprede han løs om en “pause” for at få gidslerne ud, som om massedrabene på civile palæstinensere ikke var problemet, som om udøvelsen af “kollektiv skyld” mod uskyldige ikke ødelagde det jødiske folk, ødelagde deres sjæle, deres kultur, deres identitet.

Da Biden tidligere blev adspurgt om massedrabene på civile i Gaza, undgik han spørgsmålet og valgte at skændes om tallene fra Gazas sundhedsministerium. FN har efterfølgende konstateret, at tallene fra Gazas sundhedsministerium i tidligere situationer har været i overensstemmelse med FN's optællinger. Gazas tal giver nu et dødstal på omkring 9.000 i de første 25 dage; heraf var omkring 3.760 børn; heraf var 615 babyer. Konsekvenserne for Gaza, med sine 2,3 millioner

indbyggere, ville omregnet til USA betyde over en halv million døde børn, herunder over 86.000 døde babyer. Det er over 340 døde babyer hver dag i 25 dage i træk. Ingen af dem skal bære den "kollektive skyld", som de rasende Hamas-krigere (dvs. krigere fra Det Muslimske Broderskab) bærer. Som AP rapporterede om tømmeren Ahmed Modawikh fra Gaza City, hvis 8-årige datter blev dræbt i de mere stille perioder af kampene i maj 2023: "Det er en forbandelse at være forælder i Gaza."

Rædslen den 7. oktober, hvor Israel mistede over 300 soldater og op til 1.100 andre, gentager sig i dødstal hver fjerde dag i Gaza. De har haft syv "7. oktober" og tæller stadig. Og med en befolkning på mindre end en fjerdedel af Israels, er den sammenlignelige effekt en "7. oktober" hver dag i 25 dage i træk. Er det tid til en "pause" for at få nogle gidsler ud, eller er det en syg joke? Hvordan er det muligt ikke at have våbenhvile øverst på dagsordenen?

Men der bliver fremsat et mere vanskeligt spørgsmål, som kommer i forskellige afskygninger. Senator Lindsey Graham siger, at Israel har ret til at jævne alt med jorden i Gaza, og han henviser til atombombningen af Hiroshima. Var det sandt, at USA havde alle rettigheder, fordi Japan havde angrebet Pearl Harbor? At USA kan myrde millioner i Irak og Afghanistan, fordi radikale islamister var en del af 9/11? ... At ofrene opnår retfærdighed og gør verden til et bedre og mere sikkert sted ved at hævne sig på deres overfaldsmænd, eller på hvem der nu er i nærheden?

Kina står i spidsen for FN's Sikkerhedsråd i november måned, og de har meddelt, at en våbenhvile og den længe forsinkede indførelse af FN-beslutningerne bag to-statsløsningen for Israel og Palæstina er i centrum. Pave Frans har netop meddelt, at selv om begivenhedernes mørke har gjort det svært at tænke, er der stadig intet andet alternativ end fred, og den skal baseres på Oslo-aftalerne fra 1993 mellem Yitzhak Rabin og Yasser Arafat.

Ja, Rabin blev myrdet den 4. november 1995 af jødiske fundamentalister, og Arafat blev skubbet til side af både Meir Kahanes racistiske fundamentalister og islamiske reaktionære fundamentalister. Ja, Israels premierminister Netanyahu finansierede Hamas som en åh så smart måde at underminere Arafats Palæstinensiske Myndighed på. (Måske havde han beundret den åh så smarte måde, hvorpå USA havde bevæbnet Osama bin Laden og de islamiske fundamentalister til at bekæmpe Rusland...) Så hvad skal der nu til for ikke at være reaktionær, for ikke at se med rædsel på, hvordan disse onde, dødbringende cyklusser udspiller sig?

Mennesker kan bruge deres kærlighed til menneskeheden og deres mentale kræfter til at komme på forkant med spillet. Som opvarmning kan du læse, underskrive og cirkulere denne underskriftsindsamling: "Implementing a Global Approach to Ending the Cycle of Violence in Southwest Asia".

Og beslut derefter, at du har brug for at vide mere end den uheldige Joe Biden, i det mindste nok til at belære om det grundlæggende i, hvad det store flertal af jøder og muslimer i Israel og Palæstina, og deres naboer, har brug for til at blomstre, "Oase-planen."

Foto: Naaman Omar, Wikimedia Commons

Helga Zepp LaRouche interview TV BRICS

<https://tvbrics.com/en/shows/helga-zepp-larouche-founder-and-head-of-the-schiller-institute-the-countries-joining-the-brics-will-/>

Nyt hæfte: FRED GENNEM UDVIKLING for Palæstina og Israel

Her er link til den omfattende rapport:

https://laroucheorganization.com/sites/default/files/2023-11/20231026%20oasis%20plan_1.pdf

Webcast: Stop for rædslerne i Sydvestasien Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche Onsdag den 1. november 2023

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og leder af Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 1. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til fru Zepp-LaRouche til questions@schillerinstitute.org.

Helga, i promoveringen, vi sendte ud for at annoncere

webcastet i dag, henviste du til rædslerne i Sydvestasien som hidrørende fra "Bernard Lewis-planen" i moderne tid. Lewis var en britisk historiker og efterretningsfigur, der promoverede brugen af religiøse forskelle og konflikter som en britisk imperialistisk plan til at splitte og erobre, for at opretholde britisk imperialistisk kontrol. Men du henviste også til et meget anderledes filosofisk perspektiv, som kardinal Nicolaus af Cusa havde i midten af det 15. århundrede, og som præsenterede en vision om evig fred, der kunne skabes på grundlag af alle religioners overensstemmelse.

I betragtning af de katastrofer, der er blevet udløst i Gaza efter Hamas' angreb den 7. oktober og Israels efterfølgende reaktion, hvordan kan denne metode fra Cusa så være en løsning i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det kan være svært at forestille sig, for jeg må sige, at enhver, der ser på, hvad der sker i Gaza lige nu, synes, det er helt utroligt, og jeg tror, det er meget vigtigt, at folk ikke fortrænger det. For de drab, der finder sted under påskud af at slippe af med Hamas, bombing af flygtningelejre og forsvarsløse civile, drab på tusindvis af børn! Verden er nødt til at vågne op! For jeg vil virkelig gerne sige, at det enorme omfang af det, der foregår, er meget, meget svært at håndtere, og jeg vil kraftigt opfordre folk, der lytter til denne udsendelse, til at engagere sig i det, der faktisk sker, og ikke feje det til side med tanken om, at uanset hvilke forudfattede meninger, man måtte have, så er det ikke det, der sker. For jeg tror, at dette virkelig er testen på menneskehedens moral, hvis vi kan stoppe dette. Jeg tror, at det faktum, at direktøren for New York-kontoret for højkommissæren for menneskerettigheder, Craig Mokhiber, netop har sendt sin opsigelse i en 28. oktober til højkommissær Volker Türk, fordi han sagde, at FN endnu en gang viste sig at være magtesløs i denne sag, og så sagde han, at han har været involveret i at observere og håndtere mange folkemord; han sagde, at han var involveret i folkemordet mod tutsierne, de

bosniske muslimer, yazidierne, rohingyaerne, men at dette er langt det værste. Og jeg vil gerne læse et citat op af, hvad han sagde i sit brev:

“Dette er et skoleeksempel på folkedrab. Det europæiske, etnonationalistiske, koloniale bosætterprojekt i Palæstina er gået ind i sin sidste fase, mod den fremskyndede ødelæggelse af de sidste rester af oprindeligt palæstinensisk liv i Palæstina. Hvad mere er, regeringerne i USA, Storbritannien og store dele af Europa er fuldstændig medskyldige i det forfærdelige angreb. Ikke alene nægter disse regeringer at opfylde deres traktatmæssige forpligtelser til at “sikre respekt” for Genève-konventionerne, men de bevæbner faktisk aktivt angrebet, yder økonomisk og efterretningsmæssig støtte og giver politisk og diplomatisk dækning for Israels grusomheder.”

Jeg synes, det er meget vigtigt, for der er blevet skabt et klima, hvor man nogle steder, som for eksempel i Tyskland, ikke engang kan diskutere disse ting mere. Nu begynder det langsomt at ændre sig, men i de første dage af det, der skete, var der fuldstændig mundkurv på; man kunne ikke udtrykke nogen bekymring for palæstinenserne situation uden at blive beskyldt for at være antisemit eller anti-israelsk, og de to ting er ikke det samme! I Israel faldt støtten til Gaza-invasionen fra 69% efter den 7. oktober til nu et sted omkring 20%. Så den israelske befolkning står ikke bag det.

Det er virkelig vigtigt, at vi mobiliserer befolkningen, for det her skal stoppes: Der skal være en verdensomspændende mobilisering af mennesker, der træder til. For hvis vi ikke stopper det, har det potentiale til at føre til civilisationens undergang, fordi vi er på randen af Tredje Verdenskrig. Jeg mener, det er meget tydeligt, at hele den sydvestasiatiske region er en krudttønde: Der er allerede rapporter om, at nogle andre lande er involveret på den ene eller anden måde, det være sig, at Israel bombede mål i Syrien, det være sig, at der kom bomber eller missiler eller

droner fra Yemen til Israel – jeg kan ikke bekræfte noget af dette – men det er meget tydeligt, at vi sidder på en komplet krudttønde. Der er mange politikere, der nu taler om en ny “ondskabens akse”, der involverer Iran, og det er helt klart, at i det øjeblik Iran bliver involveret i denne konflikt, er alting kaos: Vi er på randen af en total optrapning.

En meget vigtig russer, hvis navn er Fjodor Lukjanov, som er formand for præsidiets Råd for Udenrigs- og Forsvarspolitik, og forskningsdirektør for Valdai International Discussion Club, og chefredaktør for Russia in Global Affairs; Han sagde grundlæggende, at dette allerede er en ny verdenskrig, og han bemærkede også, at dette er sammenbruddet af den internationale orden, at den tidligere orden, som var karakteriseret ved gensidigt sikret ødelæggelse – især i koldkrigsperioden, da Sovjetunionen stadig eksisterede – konflikterne kunne styres, fordi det var klart, at gensidigt sikret ødelæggelse var en afskrækkelse for enhver til at deltage i optrapning, men det er brudt sammen, og han siger, at han ikke længere ser selv en midlertidig tilgang til løsning. Og jeg synes, det er en ret præcis beskrivelse: Det er meget tydeligt, at det, der virkelig ligger bag alt dette, er noget helt andet – det handler ikke om Ukraine, det handler ikke om Sydvestasien. Selvfølgelig er forudsætningerne for disse konflikter ekstremt vigtige, og de spiller en rolle, men jeg tror, at præsident Putin på et møde med sit sikkerhedsråd og sikkerhedsagenturer sagde, at det er geopolitiske manipulationer, der virkelig ligger bag alt dette.

Og jeg finder, at det er helt rigtigt, for det, der virkelig er på spil, er, at den gamle orden er ved at kollapse, ideen om en unipolær verden, hvor Vesten ville være den dominerende kraft, og det Globale Syd ikke ville spille nogen rolle – det er under forandring. Det er uigenkaldeligt forandret, fordi der er opstået et nyt system af økonomiske relationer med BRIKS, BRIKS-Plus, landene i det Globale Syd, der arbejder sammen med disse lande, og de vestlige kræfters absolut

desperate forsøg på at forhindre en sådan ny orden i at tage kontrol over situationen.

Så jeg tror, vi befinder os i det farligste øjeblik i menneskehedens historie nogensinde. Den gamle orden er ved at bryde sammen. En ny orden er ved at opstå, men den er endnu ikke fastlagt, og så længe Vesten desperat forsøger at inddæmme fremkomsten af en sådan ny orden, tror jeg, vi er på randen af en fuldstændig katastrofe, og vi er virkelig nødt til at have en mobilisering, hvor alle bør deltage i fredsdemonstrationer. Det handler ikke om at vælge side: Vi er nødt til at katapultere hele situationen ind i en ny geometri, et nyt paradigme, og det, jeg har foreslået, er, at i det øjeblik den særlige militære operation i Ukraine startede, krigen i Ukraine, som nu er mere end halvandet år siden, opfordrede jeg til et nyt paradigme, en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi det var tydeligt, at man ikke kan løse tingene inden for den gamle orden, fordi det er den måde, denne ting bryder sammen på. Man er nødt til at gå over til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne hos hvert eneste land på planeten. Anvendt på Ukraine-krisen betyder det, at man skal tage sig af Ukraines sikkerhedsinteresser, og også Ruslands! I Sydvestasien betyder det, at man er nødt til at tage hensyn til Israels sikkerhedsinteresser, men også Palæstinas, Irans og de andre landes i regionen. Og det spring, det spring til at forstå læren af freden i Westfalen, at fred kun er mulig, hvis man tager sig af den andens interesser, det er for mange regioner i verden, som Europa, blevet fuldstændig fraværende: Ingen tænker på den måde længere! Tyskland siger, "vi er på Israels side, uanset hvad." Det tjener ikke Israel godt, for som du kan se, kan den vej, der nu er startet, eller som nu er sat i gang, føre til en komplet katastrofe for alle, så vi gør ikke nogen en tjeneste ved at skubbe til det. Det samme gælder i bund og grund for situationen i Ukraine.

Så jeg synes, det er på høje tid at diskutere den nye

sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og jeg udfordrer virkelig folk til at begynde at indgå i en diskussionsproces med os, for hvordan kan vi fremme det, hvordan kan vi samle nogle få lande, nogle få universiteter, nogle få tænketanke, til rent faktisk at diskutere: Hvordan kan vi give os selv en orden, der gør det muligt for menneskeheden at overleve, eller er vi så dumme, at vi forfølger vejen til vores egen udryddelse?

Jeg er optimist, og derfor tror jeg, at det kan lade sig gøre, men det kræver mobilisering af en masse mennesker over hele kloden.

SCHLANGER: Vi får en række spørgsmål ind, efter hvad der skete ved afstemningen i FN's Generalforsamling i sidste uge. Der er en professor fra Pakistan, som siger: "Læg pres på de vestlige lande for at få Israel og de arabiske lande til at sætte sig til bordet for at finde en varig fredsaftale. Der er ingen anden mulighed. Mellemtiden har brug for bæredygtig fred." Det er meget i tråd med det, du siger.

Her er et spørgsmål, som kommer fra Storbritannien. Han skriver: "Opfordringerne til våbenhvile i FN's Generalforsamling, opfordringer til en fredskonference fra Kina, fra Lula, fra Erdogan, fra den amerikanske katolske biskopskonference, nu fra patriarken for den russisk-ortodokse kirke, kombineret med de voksende demonstrationer rundt om i verden," og han nævnte, jeg tror 300-500.000 i London – han sagde: "Intet af dette vil påvirke Netanyahu, heller ikke demonstrationerne mod ham i Israel. Men vil noget af det bevæge Biden-administrationen?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det afhænger af optrapningen af sådanne demonstrationer og fredskrav. Så længe den nuværende regering er overbevist om, at de kan slippe af sted med det, vil de fortsætte med at forfølge denne politik om ingen våbenhvile, på et tidspunkt, hvor det er så tydeligt, at hvis man ikke har en våbenhvile, vil det hele eksplodere! Jeg tror, vi har brug for endnu stærkere stemmer: For eksempel er det

meget godt, at disse forskellige religiøse ledere kommer ind i situationen, fordi der er et historisk fortilfælde, og det var, da Mohammed II erobrede Istanbul i 1453, det var et ramaskrig overalt i Vesten, fordi dette blev betragtet som et stort sammenstød mellem civilisationer, som en tidlig form for det, Bernard Lewis forsøgte at fremme som en af disse geopolitiske snoretrækere, som Putin talte om. For på det tidspunkt var den kristne verden overbevist om, at det var et barbarisk angreb; fra den muslimske side så det naturligvis meget anderledes ud. Men der var blodsudgydelser, og det var et kæmpe chok. Under indtryk af de forfærdelige drab og den slags skrev Nicolaus af Cusa, som var det 15. århundredes store tænker, ikke blot mange af de skrifter, der udviklede den nye metode med modsætningernes sammenfald som en tilgang til at tænke over situationen, han skrev også en smuk dialog i form af en platonisk dialog, kaldet De Pace Fidei, [Om troens fred], hvor han fik 17 repræsentanter for forskellige religioner og nationer til at henvende sig til Gud, Logos eller Verbum; og de sagde alle: "Se, Gud, vi slår alle hinanden ihjel i dit navn. Kan Du ikke hjælpe os med, hvordan vi kan finde en vej ud af det?" Og så frembragte Gud en meget smuk idé om, at folk skal begynde at tænke som filosoffer for at skelne mellem den ene sandhed, den ene Gud, og de forskellige profeter og forskellige traditioner. Og i slutningen af dialogen beder Gud repræsentanterne for disse forskellige religioner om at gå ud og lære deres folk, at der er en højere En, den højere sandhed.

Og jeg vil opfordre jer alle til at læse denne dialog af Nicolaus af Cusa, De Pace Fidei, Om troens fred. For jeg tror, at det er en metode, som, hvis verdens religiøse ledere alle ville være med til at tale om dette – præsident Biden er katolik! Han talte med paven; bagefter sagde han, at paven var helt enig med ham, men jeg kiggede på udskriften fra Vatikanet af den diskussion, og paven sagde noget helt andet. Paven ønskede en øjeblikkelig våbenhvile! Så alle katolikker bør virkelig påpege over for Biden, at paven ikke var enig med

ham!

Så jeg tror, der er mange flere ting, men det kræver virkelig meget mere mobilisering og oprigtig handling fra alle for at stoppe dette!

SCHLANGER: Vi får spørgsmål om taktiske strategier, og hvordan vi kan vende situationen. Et af dem er fra Paul fra Storbritannien, som spørger: "Hvordan bekæmper vi den organiserede korrupsion i de europæiske regeringer?" Der er en anden spørger, der siger: "Der er ingen europæisk regering, der handler i befolkningens interesse. Hvad kan vi gøre ved det?"

Og så, fra USA, sagde en amerikansk observatør: "Han så Austin og Blinken, forsvarsministeren og udenrigsministeren, vidne i Kongressen i går i forbindelse med Bidens forslag om 105 milliarder dollars til øget oprustning," sagde han, og så så han Republikanerne, som sagde, at de vil have en separat afstemning om Israel-delen af det, så de kan presse det igennem. Og han spørger: "Kan disse republikanere ikke se, at de bliver manipuleret af det samme militær-industrielle kompleks til at blive ved med at finansiere permanente krige?"

Du sagde, at det, der skal gøres, er at mobilisere, men har du andre ideer til, hvordan dette kan komme igennem, at regeringerne forpligter sig til politikker, der går imod deres egne nationers interesser?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at befolkningen allerede ved det, fordi al denne militarisering, i Europa, den er i gang. I Tyskland opfordrede forsvarsminister Boris Pistorius Tyskland til at være "krigsparat": det tyske ord er kriegstüchtig. Han sagde ikke, at de skulle være klar til forsvar, han sagde "kriegstüchtig." Nu bør folk virkelig være alarmerede: Det er et sprog, som ikke har noget at gøre med Socialdemokratiets tradition, som havde problemer i fortiden, f.eks. var Socialdemokratiet på den forkerte side, når det gjaldt

mobiliseringen til krigskredit før Første Verdenskrig, så jeg siger ikke, at de har en hellig historie. Men det her spiller virkelig ind i den værste form for militarisering af Europa. Og når folk presser på for at få et særligt budget til Bundeswehr, er det det samme som de 105 milliarder dollars i USA – det går ud over de sociale udgifter. Det betyder ingen infrastruktur, ingen hospitaler, ingenting; naturligvis er migranterne det store mål nu, som om de skulle være årsagen til problemet, når de er en anden gruppe ofre.

Så jeg tror, at folk virkelig er nødt til at blive mobiliseret og forstå, at hvis de ikke handler lige nu i deres egen interesse, tror regeringerne, at de er straffri, og de er drevet af viden om, at det finansielle system, som de baserer deres magt på, er på randen af sammenbrud. Og det militærindustrielle kompleks er tydeligvis de eneste, der tjener penge lige nu, men det fungerer ikke! Se på USA's opbakning til krigen i Ukraine, og også de europæiske regeringer – førte det til, at Ukraine vandt sin modoffensiv? Nej, det gjorde det ikke! Det er nu endda anerkendt i de vestlige medier, at Ukraine praktisk talt har tabt krigen. Og selv hvis man sender mange flere våben, har de ikke mandskabet længere, fordi befolkningen er begrænset. Tabstallene er meget høje.

Og Scott Ritter har en ny artikel, hvor han skriver, at USA eller Vesten, NATO allerede har tabt krigen, og det er nu bevist, at det russiske militær er det stærkeste militær i verden. Med hensyn til atomvåben er det helt sikkert sandt, og den russiske økonomi er nu bedre stillet end før krigen brød ud, i modsætning til situationen i Vesten. Tyskland er ved at kollapse. Det seneste er, at Rusland nu kan producere 100-120 missiler hver måned; de har en fuldgældig krigsøkonomi.

Men al militærproduktion er i sidste ende en ødelæggelse af fysisk velstand, som sker på bekostning af befolkningen.

Se på de forskellige krige siden 9/11: Der var Afghanistan,

der var Irak, Libyen, Syrien – hvor er alle disse lande? Blev nogen af disse situationer vundet for Vesten? Nej, det blev de ikke! I 2021 trak USA og NATO sig ud af Afghanistan – ikke så ærefuldt, må jeg sige. De blev besejret! Ukraine: De blev besejret! Se på det her! De interventionistiske krige i alle disse lande i Sydvestasien har været fuldstændige fiaskoer. Har de forbedret Vestens omdømme blandt disse lande eller i resten af verden? Nej, det har de ikke! Det modsatte er sket: Landene i det Globale Syd har vendt sig væk fra det.

Og jeg tror, at hvis der er nogen fornuft i nogen af disse etablerede figurer, så undersøg, om denne politik har været en succes, for det har den tydeligvis ikke. Derefter skal de have modet og den intellektuelle integritet til at ændre politikken. Hvis USA og de europæiske lande bare stille og roligt skiftede gear og sagde, at vi vil samarbejde med landene i det Globale Syd om at opbygge et nyt økonomisk system, tror jeg ikke, der ville blive stillet nogen spørgsmål; alle ville være glade. Og princippet fra Den Westfalske Fred om, at man for fredens skyld skal tilgive alle forbrydelser, der er begået af den ene eller den anden side; måske kan man ikke glemme det, men man kan tilgive det, og så gå videre med at opbygge et nyt system bagefter. Og jeg tror, at det er den eneste vej.

Og vi må på en eller anden måde se, om der ikke er folk blandt det såkaldte establishment, der kan tænke på denne måde og er villige til det – som FN's menneskerettighedskommissær Craig Mokhiber, der sagde: Jeg vil ikke længere stå inde for denne politik. Og jeg tror, at det er den slags handling, der er brug for.

Så arbejd sammen med os om at finde sådanne personer, der har modet til at ændre politikken, før det er for sent.

SCHLANGER: Og jeg vil foreslå, at folk kigger efter demonstrationer, der er i gang; der er mange i gang over hele verden. Hvis du ikke kan finde en, så start en! Og vi har fra

en person i Storbritannien, der skrev sig ind som "Jughead", givet 10 pund til det, vi laver. Få vores brochurer ud, bidrag til vores bevægelse – der er mange ting, du kan gøre for at deltage i denne mobilisering. Men som Helga understreger, er tavshed ikke en mulighed.

Helga, vi har et par spørgsmål mere, jeg gerne vil stille dig. Det ene er fra Jack Gilroy, som har været involveret i International Peace Coalition, en katolsk socialaktivist i USA, og han kommer ind på det andet område med den mulige næste krig. Han siger: "Hvad skal der gøres for at forhindre den meget forudsagte amerikanske krig mod Kina? Hvordan lærer vi amerikanerne, at det kinesiske Bælte & Vej Initiativ er en god udfordring for USA til at finde nyttige, fredelige måder at skabe økonomisk udvikling på, uden trusler om og brug af vold til at dominere andre? Hvordan kan amerikanerne gøre det, som Bælte & Vej Initiativet gør, for at hjælpe, ikke skade, vores søstre og brødre i verden?"

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest er der en enorm mangel på viden om Kina, og vi havde for nylig en delegation fra Schiller Instituttet, der rejste i næsten to uger til forskellige steder, og de kom og fik deres eget førstehåndsindtryk, og de var meget begejstrede. Så var der nogle tyske industrifolk, der rejste rundt i 40 byer i Kina i seks uger for at få et førstehåndsindtryk. Og jeg tror, det bedste ville være, hvis alle grupper, der er bekymrede for, at Kina kan blive det næste sted for konfrontation, sendte delegationer dertil. Jeg tror, vi meget nemt kunne bede kineserne om at hjælpe os med at etablere en sådan undersøgende, mellemfolkelig mission, og så kunne vi virkelig få en bedre idé om, hvad Kinas politik er.

Jeg vil meget gerne fortælle om mine erfaringer: Jeg var første gang i Kina i 1971 og mange gange siden, og hele min oplevelse er, at Kina, i modsætning til fortællingen i de vestlige medier, har ydet det største civilisatoriske bidrag af noget land, jeg kender til i nyere historie, af den simple

grund, at de har løftet 850 millioner af deres egne borgere ud af fattigdom. Og nu, i de sidste 10 år, har de via Belt and Road Initiative leveret deres succesmodel til lande i det Globale Syd, og på denne måde har de for første gang givet dem chancen for at overvinde fattigdom og underudvikling. Og det er naturligvis mere attraktivt end blot militærtræning eller såkaldt "sikkerheds"-relateret samarbejde, som USA har tilbudt disse lande.

Jeg synes, at folk skal forstå, at det at hjælpe millioner og faktisk hundreder af millioner af mennesker ud af fattigdom er det bedste bidrag til menneskerettighederne! For når man er fattig i Haiti, Sudan eller Yemen – se videoen Hunger Ward, som blev rost af Verdensfødevareprogrammet om Yemen: Der er en meget vigtig video, der hedder Hunger Ward, som viser dig, hvad der sker med underernærede børn, når de kun har et par kilo tilbage, før de dør – at være sultne! Og jeg tror, at Jean Ziegler, som er en meget fremtrædende schweizisk aktivist og FN's første særlige rapportør om retten til mad, i sine bøger beskrev, hvordan det at dø af sult er den værste smerte, fordi organerne begynder at fortære sig selv, og det er bare den værste død, man overhovedet kan forestille sig. Så hvis man hjælper folk med ikke bare at få et måltid, men at få nok mad til at leve et anstændigt liv, er det det størst mulige bidrag til menneskerettighederne! Det har Kina gjort, og alle rapporter om den såkaldte undertrykkelse og så videre, ingen, der rejser til Kina, kommer tilbage med den slags rapporter! Fordi folk er glade, og 80% af dem er enige med regeringen, mens vores vestlige regeringer måske har 20, 30 eller i bedste fald 40% støtte, hvilket burde fortælle dig noget.

Så mit forslag er: Lad os tage dertil, eller lad os organisere, at folk tager dertil, så de kan komme tilbage med en anden historie. Vi bør lave mere undervisning om det og kulturel dialog: Jeg tror fuldt og fast på civilisationernes dialog, for kun hvis man kender den anden kultur, kan man på

nogen måde løse disse problemer.

SCHLANGER: Det næste spørgsmål er fra en anden del af verden, som de fleste vesterlændinge har meget lidt kendskab til, nemlig fra Afrika, fra Menashe. Og han stiller et par spørgsmål, men jeg vil indsnævre det til to. Han spørger, "hvordan de internationale fora, som vi har nævnt, det russisk-afrikanske økonomiske og humanitære forum, BRIKS-topmødet og så videre, bidrager til fremkomsten af en ny verdensorden fra det Globale Syd? Og hvordan kan afrikanske lande navigere i den globale magts skiftende dynamik for at sikre, at deres stemmer og interesser bliver repræsenteret i den nye multipolære verdensorden?"

ZEPP-LAROUICHE: Lige nu sker der ekstremt interessante forandringer i Afrika. For det første har der været mange forandringer i Vestafrika i den seneste tid; flere regeringer har skiftet, hvilket ikke var velset i Vesten, men der var en fuldstændig forpligtelse til at slippe af med den europæiske kolonialisme. Det er en meget ny udvikling.

Og så er der mange lande, der søger om medlemskab af BRIKS-Plus. På topmødet i Johannesburg i august blev seks lande optaget i BRIKS – og de bliver fuldgyldige medlemmer den 1. januar 2024 – to af dem fra Afrika, nemlig Egypten og Etiopien. Men der er mange flere, der har ansøgt om medlemskab.

Jeg tror, at ideen om først og fremmest at forsøge at skabe afrikansk enhed ved at arbejde sammen med BRIKS-Plus og andre af den slags organisationer, er det bedste, Afrika kan gøre lige nu. Og jeg tror, at der i hele det Globale Syd nu er en absolut forpligtelse til at afslutte 600 års kolonialisme. Og forudsat at vi kan løse denne nuværende verdenskrise, som har alt at gøre med det faktum, at der foregår en tektonisk forandring, så tror jeg, at jo mere landene i det Globale Syd gør deres stemme hørt, højt og tydeligt, og appellerer til det Globale Nord og siger, at de bør involvere sig i det nye

system, snarere end at forsøge at modsætte sig det, så tror jeg, at det skal gøres på den mest kraftfulde måde.

For mellem USA, NATO, Europa og Rusland og Kina er situationen så fastlåst. Men hvis du tager det Globale Syd, sammen med Rusland, Kina og Indien, er det allerede mere end 3 milliarder mennesker; og hvis du så tilføjer de andre lande i det Globale Syd, er det langt størstedelen af den menneskelige art! Og du har al mulig ret til at få din stemme hørt. Og heldigvis er der mange fremragende ledere lige nu, som jeg mener virkelig har personligheden og formatet som individer til at lede verden ind i et bedre paradigme.

SCHLANGER: Jeg har en sidste bemærkning til dig, Helga, fra en, der skriver: "Tak Helga for hendes utrættelige indsats, de foldere, hun skriver. Kan hun sige et opmuntrende ord til dem af os, der uddeler løbesedler og nogle gange løber panden mod en mur?"

ZEPP-LAROUCHE: [griner] Ja, det ved jeg! Det er meget svært, for det miljø, vi arbejder i lige nu, er en krigslignende propaganda. Hvis nogle mennesker siger, at den tredje verdenskrig allerede er startet, er det i en vis forstand sandt, fordi de vestlige regeringer forsøger at indføre en fuldstændig kontrol over fortællingen, og de forsøger at lukke munden på enhver stemme, der siger: "Måske skulle du lytte til den anden side!" At lytte til den anden side betyder ikke, at man nødvendigvis skal være enig med den anden side, men hvis man ikke tager højde for den historiske baggrund, udviklingen af en konflikt, hvad er så den ene sides synspunkt? Hvad er den anden sides synspunkt? Hvordan kan man så finde på en løsning, der kan holde? Det er den ældste lektie i diplomati eller ethvert andet menneskeligt samarbejde og samarbejde.

Så det, Vesten gør lige nu, for eksempel i Tyskland, som om vi ikke allerede havde oplevet Goebbels en gang, skulle man tro, at vi havde fået nok af det – nej! Nu har de udsendt en vejledning til journalister om, hvad man må sige, og hvad man

ikke må sige. Så journalister får at vide, at de altid skal skrive, ikke at der er sket noget i Gaza, men at det er "som svar på terrorangrebet fra terrororganisationen Hamas, nu sker der denne ting i Gaza..." Eller forleden lyttede jeg til en journalist i et nyhedsprogram, og for at fortælle om, hvad der sker i Gaza, sagde han: "Ja, og Hamas er ikke engang i stand til at skaffe mad og vand til deres egen befolkning!" Whaa?!

Jeg mener, dette sted har været fuldstændig afspærret i årevis! Folk kan ikke forlade det! Før konflikten eller krigen, hvad man nu kalder det, brød ud, var der flere hundrede lastbiler om dagen, der bragte mad og andre fornødenheder til befolkningen. Nu er det måske 10 eller 12: Det siver ind som en dråbe vand på en varm sten. Hvad er det så, folk lider under? De sulter ihjel, og denne journalist-idiot siger: "Hamas er ikke engang i stand til..." Hamas gør, hvad de gør, men det er en komplet indsats for ikke at skildre situationen, som den faktisk er.

Så når vi uddeler løbesedler, er folk selvfølgelig i en rus eller i en komplet fantasi, måske bekymrede for deres job eller for inflationen; så har du det fænomen, at mange mennesker er bange for at blive overhørt, at de måske siger noget, der ikke er den officielle linje.

I Tyskland var der for mere end 80 år siden noget, der senere blev kaldt "den tyske udsigt", "die deutsche Blick", hvor folk med paranoia kiggede sig over skulderen for at se, om der var nogen, der lyttede til, hvad de sagde. Så vi er tilbage i den situation, hvor det tyske blik igen er det, der går rundt, fordi folk frygter at blive overhørt sige noget, de tror på, men som de ikke ønsker at blive overhørt sige.

Så jeg tror, at den eneste måde er at være tålmodig, når du deler foldere ud, være venlig og lave sjov, for det er en atmosfære af paranoia og frygt, og jeg tror, at det er vigtigt for os at være på gaden og fortælle folk, at der er en løsning! Og jeg vil gerne gentage, at vi er nødt til at kæmpe

for at nå frem til et nyt paradigme, hvor vi overvinder geopolitikken. For nogle år siden holdt jeg en nytårstale, hvor jeg sagde, at den vigtigste opgave var at overvinde geopolitikken: Og det har vist sig at være så sandt, at i det øjeblik man tænker i en gruppes geopolitiske interesser mod en anden gruppes geopolitiske interesser, er man med i spillet, Bernard Lewis-planen, Brzezinski-spillet, det store spil, ideen om manipulation. Og jeg tror, vi er nødt til at hæve os over det og definere den ene menneskeheds interesser først, og så kan man se på alle de særlige konfliktproblemer. Men det højere niveau skal opnås.

SCHLANGER: Jeg vil gerne sige tak til alle vores seere, der har været med i dag, og til dem, der er blevet aktive og bidrager; og til Helga, tak for det, du gør. Og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, og bliv aktiv i mellemtiden sammen med os!

For at få fred: Gør en ende på det forbandede imperiale system

Den 31. oktober 2023 (EIRNS) – Israels premierminister, Benjamin Netanyahu, har forsvaret sit lands brutale angreb på civile palæstinensere med den begrundelse, at den uret, som Hamas begik den 7. oktober, tillod det. Dette er tydeligvis en uærlig manipulation af ord for at retfærdiggøre en forfærdelig handling, og mange har påpeget, at der har været en lang række overgreb fra Israels side, der går årtier tilbage, og som skal tages i betragtning for at afhjælpe den nuværende krise. Desuden har en tidligere israelsk udenrigsminister sagt, at

denne forsoning faktisk skal gå tilbage til mindst 1948, hvor Israel blev grundlagt, og araberne i det tidligere britiske Palæstina blev fordrevet fra deres land. Men overvej det: Kan det løse den nuværende krise at gå tilbage til nogen af disse tidligere begåede uretfærdigheder?

Spørg først: Hvad er retfærdighed? Er det blot at rette op på fortidens fejl og kræve de ting tilbage, som uretmæssigt er blevet taget? Eller er der en anden forpligtelse? Kan man yde retfærdighed uden forskel? Eller skal der være en skelnen, så man kan erstatte en uretfærdighed med noget bedre?

Hvis man tænker på det på denne måde, er det let at se, hvordan dagens konflikt i Sydvestasien, ligesom konflikten i Ukraine, ikke bliver brugt til at rette op på en uret, men til at opnå et meget anderledes geopolitisk mål, uden hensyn til et varigt gode som resultat. Israels sikkerhed er uløseligt forbundet med palæstinenserne, og Ukraines sikkerhed er uløseligt forbundet med Ruslands. At tage hensyn til den nødvendige forbedrede fremtid er det eneste rigtige perspektiv for at undslippe den onde cirkel, der udspiller sig i dag.

Der kommer rapporter om, at den offentlige støtte i Israel er faldende til den form for invasion i Gaza, som Netanyahu ønsker – et godt tegn. Derudover udtrykte den tidligere israelske udenrigsminister Shlomo Ben-Ami i et nyligt interview en stærk kritik af den nuværende israelske politik, fra hvad der bør ses som en ældre, mere afmålt fraktion af det israelske etablisement. Israel “har ikke et klart politisk strategisk formål,” sagde Ben-Ami og tilføjede, at dette “er en reaktiv krig.” “Israel fejler,” fortsatte han og advarede om, at denne krise kunne “udløse en større brand i og uden for regionen.” I stedet “er vi nødt til at se på de umiddelbare skridt, og se på hvad der er muligt at forestille sig på længere sigt.” Diplomaten sagde, at man skulle starte med Oslo-aftalen, og sammen med modent lederskab kan disse langsigtede problemer begynde at blive løst.

Det ville bekvemt blive ignoreret, hvis man lytter til nutidens førende medier eller regeringseksponenter på den anden side af Atlanten, som ønsker, at man skal holde op med at tænke og hoppe over på den "rigtige side". Wall Street Journal tog keglere i denne uge og gentog opfordringerne fra mange på galeanstalten om at gå efter årsagen til problemet: Iran og den nye "ondskabens akse", som Mitch McConnell kaldte det. 'The Urinal' opfordrede Biden til at holde op med at være svag og "genskabe det maksimale pres på Teheran." Netanyahu selv sagde, at Israel ikke vil acceptere en våbenhvile, da det ville betyde "at overgive sig til terror, at overgive sig til barbari."

Samtidig eksploderer en kraftfuld debat rundt om i verden i denne henseende, som det fremgår af afstemningen den 27. oktober i FN's Generalforsamling, hvor 120 nationer stemte for en våbenhvile. Nu er det ved at komme til udtryk på Columbia University, hvor 165 fakultetsmedlemmer har udgivet et brev, der fordømmer angreb og chikaner af studerende, som støtter Palæstina. Nu hvor bombeangreb med mange ofre er en daglig begivenhed i Gaza, bliver det for meget at ignorere – denne konflikt må stoppes!

Lad være med at falde i fælden og vælge "side", men afvis det døende imperiale system, som denne konflikt er en del af. I stedet må en retfærdig fred være baseret på gensidig fremgang for alle. Lyndon og Helga LaRouches arbejde gennem årtier, som i tilfældet med den foreslåede "Oase-plan" for Israel-Palæstina-regionen, viser vejen ud. Få ørkerne til at blomstre, afgrøderne til at bugne, kraftværkerne til at køre, og de unge hjerner til at slå gnister – det er forudsætningen for løsningen!

Foto: Naaman Omar \ apaimages, Wikimedia Commons

Folketinget skal nu tage stilling til borgerforslaget: Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten

Over 50.000 underskrifter i løbet af 2 dage.

Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten

Her er forslaget på Folketingets hjemmeside:

<https://borgerforslag.dk/se-og-stoet-forslag/?Id=FT-16175>

Regeringen har gjort det klart, at brud på krigens love i Ukraine og i resten af verden ikke skal tolereres, og at krige skal kæmpes inden for rammerne af international lov, hvor der tages hensyn til proportioner i magtanvendelsen mod militære mål. Som følge af Israel-Hamas krigen, beskriver FN situationen i Gaza efter den 7. oktober som en hidtil uset humanitær tragedie.

Folketinget skal derfor pålægge regeringen at:

-Arbejde for øjeblikkelig våbenhvile og åbning af humanitære korridorer samt for at sikre, at 1.1 mio. fordrevne civile i

Gaza får den fornødne humanitære støtte og mulighed for at vende hjem, når det er sikkert.

-Fordømme Israels brud på Folkeretten og arbejde aktivt for at støtte internationale undersøgelser, inklusiv ved Den Internationale Straffedomstol, af Israels krigsforbrydelser i Gaza, herunder:

- * Kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen;
- * Blokering af humanitær adgang;
- * Tvungen fordrivelse af 1.1 mio. civile;
- * Bombning af civile faciliteter, inkl. skoler, hospitaler og sundhedsklinikker;
- * Brug af hvid fosfor i angreb den 11. oktober;
- * Bombning af civile på flugt den 14. oktober.

-Øge dansk bidrag med en akut humanitær hjælpepakke til Gaza på mindst 120 mio. kr. til nødhjælp og genopbygning af hospitaler, kritisk infrastruktur og skoler.

Re-aktivere og øge dansk udviklingsbistand til Palæstina, som skal styrke demokratiske stemmer i civilsamfundet, der har hårdt brug for støtte.

-Genetablere politisk horisont: tage initiativ i EU-regi til at formulere og vedtage en ny strategi, som adresserer de grundlæggende årsager, der driver konflikten og hvor hele EU's værktøjskasse tages i brug. Det indebærer politiske forhandlinger mellem parterne, afvikling af den israelske besættelse og fjernelse af folkeretsstridige bosættelser samt afholdelse af palæstinensiske valg.

Dette forslag berører ikke de åbenlyse krigsforbrydelser begået af Hamas, da den danske regering og samtlige partier i Folketinget allerede har taget kraftig afstand fra disse og krævet, at Hamas løslader de civile gidsler og at gerningsmændene stilles til ansvar.

Situationen i Gaza:

Dette forslag berører ikke de åbenlyse krigsforbrydelser begået af Hamas, da den danske regering og samtlige partier i Folketinget allerede har taget kraftig afstand fra disse og krævet, at Hamas løslader de civile gidsler og at gerningsmændene stilles til ansvar.

Situationen i Gaza:

Antallet af dræbte palæstinensiske og israelske civile siden den 7. oktober er det højeste i Israel-Palæstina konfliktens historie. Hamas' rædselsvækkende angreb på Israel og kidnapning af israelske civile den 7. oktober og Israels militære angreb på Gaza skal ses i konteksten af den årtier lange konflikt og ulovlige besættelse. FN advarer om, at mange civile kan dø som følge af mangel på drikkevand, mad, medicin og medicinsk udstyr. En israelsk landoffensiv ville betyde mange flere civile ofre.

Længe inden den seneste eskalation var situationen i Gaza en af de største menneskeskabte humanitære kriser i verden. I juni 2007, efter Hamas' militære overtagelse af Gaza, indførte Israel en blokade, der har afskåret ca 2,2 millioner palæstinensere i Gaza fra adgang til resten af de besatte områder. Det betyder bl.a. begrænset adgang til medicinsk behandling, uddannelse og beskæftigelse. Over 50% af befolkningen er under 18 år. Mindst 1,3 millioner i Gaza er afhængige af nødhjælp. 80% er arbejdsløse.

Befolkningens skrøbelighed gør det endnu vigtigere for Danmark at arbejde for, at konfliktens parter opererer inden for krigens love. Civile tab der følger af militære operationer, må ikke overstige den forventede og direkte militære fordel ved operationen. Angreb på civile, hospitaler og skoler bør derfor ikke gennemføres, hvis de må forventes at medføre en sådan uproportionel civil skade. Syge og sårede skal kunne evakueres og tilbydes lægehjælp. Alt det står i Genèvekonventionerne, som angiver de regler, alle krigsførende lande skal følge. Israel ratificerede konventionerne i 1951 og er forpligtet til at sikre, at deres angreb skelner mellem Hamas-krigere/andre militante grupper og så civile, og at angreb er strengt begrænset til lovlige militære objekter.

Den danske regering skal aktivt arbejde for, at Israel ikke begår yderligere brud på folkeretten, og bliver holdt til ansvar for de brud, der allerede er begået. Siden eskaleringen startede den 7. oktober, har Israel udført følgende handlinger, der må betegnes som værende i strid med folkeretten og som mulige krigsforbrydelser (per 18. oktober):

Kollektiv afstraffelse: som følge af Hamas' angreb på Israel er 2.2 millioner palæstinensere i Gaza ramt af Israels bombardementer og blokade, hvilket er i strid med artikel 33 i

Geneve-konventionen, der stipulerer at: "ingen beskyttet person kan straffes for en forseelse, denne ikke personligt har begået" og at: "kollektiv afstraffelse og alle tilsvarende generende tiltag eller terrorisme er forbudt". Intentionen om kollektiv afstraffelse ses bl.a. i Israels forsvarsminister Yoav Gallants udtalelse den 10. oktober: "Gaza vil ikke vende tilbage til, hvad det var før". Israels præsident Isaac Herzog udtalte også den 11. oktober: "Det er en hel nation, der er ansvarlig". Endelig har den israelske minister for energi og infrastruktur, Israel Katz den 13. oktober sagt: "De vil ikke modtage en dråbe vand eller et eneste batteri, førend de forlader verden". Den 9. oktober annoncerede forsvarsminister Yoav Gallant, at ingen basal nødhjælp ikke kommer ind i Gaza, så længe at Hamas ikke løslader de israelske gidsler.

Forhindring af humanitær adgang og nødhjælp: Den fjerde Genève-konvention pålægger stater forpligtelse til at tillade adgang til humanitær nødhjælp for civile i nød. Både Hamas og Israel skal dermed sikre, at de akut nødvendige forsyninger kan nå civile. I skrivende stund (18. oktober) har det endnu ikke været muligt grundet israelsk beslutning om at afskære Gaza fra forsyninger.

Tvungen fordrivelse af udsatte grupper: Den israelske hær ordre til mere end 1 million mennesker i det nordlige Gaza og Gaza by om at "evakuere" syd for Gaza-striben indenfor 24 timer kan ikke betragtes som en effektiv advarsel, og udgør potentielt en tvungen fordrivelse af civilbefolkningen. Ydermere har der ikke været garanti for fysisk sikkerhed på hverken migrationsruten eller i det sydlige Gaza.

Angreb på hospitaler, ambulancer, og faciliteter, hvor syge og sårede befinder sig: Der er dokumentation for, at Israel har bombet hospitaler og FN-støttede faciliteter. Det er forbudt under IHL, forudsat at de ikke er militære mål. Ethvert sådant angreb kan vurderes som en potentiel krigsforbrydelse. Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har indtil videre registreret 51 angreb på hospitals- og sundhedsfaciliteter i Gaza siden den 7. oktober.

Israelsk brug af hvid fosfor: Flere menneskerettighedsorganisationer, bl.a. Human Rights Watch, har verificeret, at Israel den 11. oktober brugte hvidt fosfor i Gaza, der er af de tættest befolkede områder i verden. Dette udsætter civile for unødvendig risiko, som under international

lov har krav på beskyttelse.

Den større kontekst

Som følge af ovenstående stiger antallet af døde og sårede i Gaza. Samtidigt intensiveres involveringen af andre aktører udenfor Israel-Palæstina, og en krig i regionen kan ikke udelukkes. Herudover har volden spredt sig til Vestbredden, inklusiv Østjerusalem.

EU betragter den fortsatte udvidelse af ulovlige israelske bosættelser på Vestbredden, inkl. i Østjerusalem som en væsentlig hindring for tostatsløsningen og en fremtidig palæstinensisk stats territoriale sammenhæng. Herudover er Israels udvisninger af familier fra deres huse eller nedrivninger af huse samt tvangsforflyttelse af skrøbelige grupper med til at forværre situationen. Det samme gælder angreb begået af bosættere mod civile palæstinensere på Vestbredden. Ifølge FN resulterede 849 angreb fra bosættere i tab af palæstinensiske menneskeliv og/eller ejendomsskader i 2022 (højeste antal siden OCHA i 2006 begyndte at registrere hændelser, der involverer bosættere). Desuden er antallet af palæstinensere dræbt i 2023 på Vestbredden af den israelske hær eller bosættere det højeste siden 2005. Israelske soldater eller bosættere stilles sjældent til ansvar, når de begår overgreb på civile. Endeligt har landsdækkende palæstinensiske valg ikke fundet sted siden 2007, og i 2021 blev valget aflyst, ifølge det Palæstinensiske Selvstyre fordi, Israel ikke ville tillade palæstinensere at stemme i det besatte Østjerusalem.

En kombination af manglende basale rettigheder, herunder fraværet af nogen form for politisk horisont, konstante israelske bosættelsesudvidelser og menneskerettighedskrænkelser udgør en giftig cocktail, som for mange unge palæstinensere ender i total desperation, håbløshed og – for nogle – radikaliserings.

Hvordan skal Danmark forholde sig?

Danmark er nødt til at investere i at forebygge en yderligere forværring af situationen. Det indebærer at gøre mere for at adressere de forhold, som palæstinensere lever under på tværs af de besatte områder, der lige nu vidner om en fejlslagen international strategi og en ikke-eksisterende fredsproces. Som anført i den Strategiske Ramme for Danmark-Palæstina 2021-2025, er "kernen i den israelsk-palæstinensiske konflikt

politisk. Der er tale om en langvarig og tiltagende konflikt om territorium, som kræver en omfattende politisk løsning.”

Danmark skal derfor aktivt skubbe på drøftelserne om overholdelse af krigens love i konflikten, herunder i FN's menneskerettighedsråd og i Sikkerhedsrådet – yderst relevant såfremt Danmark bliver valgt ind som medlem i 2025-2026. Danmark skal proaktivt støtte grundige internationale undersøgelser af krigsforbrydelser og brud på international humanitær lov. Det indebærer aktiv støtte og bidrag til den igangværende ICC-undersøgelse af Israels mulige krigsforbrydelser i Gaza og på Vestbredden.

Danmark skal også arbejde aktivt for en ny EU-strategi, der adresserer de underliggende årsager til Israel-Palæstina-konflikten og genskaber en politisk horisont. Det kan ikke gøres ved at se isoleret på krigen i Gaza, for palæstinensere er ikke repræsenteret af Hamas og kan ej heller drages til ansvar for den militante gruppes forbrydelser under international lov. Regeringen skal arbejde for, at borgere – både israelere og palæstinensere – i det samme geografiske område har de samme rettigheder.

Der er en række konkrete værktøjer i EU's værktøjskasse, som Danmark nu skal arbejde aktivt for bliver taget i brug i samarbejde med andre EU medlemslande. Danmark skal aktivt opfordre til diskussioner i EU omkring, hvordan man skal reagere på den fortsatte udvidelse af ulovlige bosættelser og yderligere besættelse af palæstinensisk territorie. Man kan i Danmark håndhæve europæisk lovgivning, der beder medlemslandene om at klart markere israelske produkter, der er produceret i bosættelser på det besatte Vestbredden.

Danmark skal også arbejde for afholdelsen af palæstinensiske valg hurtigst muligt for at skabe en politisk horisont for unge palæstinensere. Kun gennem en politisk strategi, der forholder sig til de reelle forhold på jorden, kan konflikten og den farlige cyklus af vold adresseres.

Kilder og henvisninger

OCHA, diverse flash updates – Hostilities in the Gaza Strip and Israel (Oktober 2023)

WHO oPt Emergency Situation Reports (Oktober 2023)

UNRWA Situation Reports (Oktober 2023)

Times of Israel, Gallant: Israel moving to full offense, Gaza

will never return to what it was, 10. Oktober 2023

Huffpost, dækning af Isaac Herzog's pressekonference, 13. Oktober 2023

Israel Katz, X (tidligere Twitter), 13. Oktober 2023

Saraf et al., den 17. Oktober 2023, Public Statement: Scholars Warn of Potential Genocide in Gaza, Third World Approaches to International Law Review.

Regeringen har gjort det klart, at brud på krigens love i Ukraine og i resten af verden ikke skal tolereres, og at krige skal kæmpes inden for rammerne af international lov, hvor der tages hensyn til proportioner i magtanvendelsen mod militære mål. Som følge af Israel-Hamas krigen, beskriver FN situationen i Gaza efter den 7. oktober som en hidtil uset humanitær tragedie.

Folketinget skal derfor pålægge regeringen at:

-Arbejde for øjeblikkelig våbenhvile og åbning af humanitære korridorer samt for at sikre, at 1.1 mio. fordrevne civile i Gaza får den fornødne humanitære støtte og mulighed for at vende hjem, når det er sikkert.

-Fordømme Israels brud på Folkeretten og arbejde aktivt for at støtte internationale undersøgelser, inklusiv ved Den Internationale Straffedomstol, af Israels krigsforbrydelser i Gaza, herunder:

- * Kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen;
- * Blokering af humanitær adgang;
- * Tvungen fordrivelse af 1.1 mio. civile;
- * Bombning af civile faciliteter, inkl. skoler, hospitaler og sundhedsklinikker;
- * Brug af hvid fosfor i angreb den 11. oktober;
- * Bombning af civile på flugt den 14. oktober.

-Øge dansk bidrag med en akut humanitær hjælpepakke til Gaza på mindst 120 mio. kr. til nødhjælp og genopbygning af hospitaler, kritisk infrastruktur og skoler.

Re-aktivere og øge dansk udviklingsbistand til Palæstina, som skal styrke demokratiske stemmer i civilsamfundet, der har hårdt brug for støtte.

-Genetablere politisk horisont: tage initiativ i EU-regi til

at formulere og vedtage en ny strategi, som adresserer de grundlæggende årsager, der driver konflikten og hvor hele EU's værktøjskasse tages i brug. Det indebærer politiske forhandlinger mellem parterne, afvikling af den israelske besættelse og fjernelse af folkeretsstridige bosættelser samt afholdelse af palæstinensiske valg.

Forslag stillet af:

Kontaktoplysninger:

Jakob Silas LundFredensborg

E-mail: jakoblundborgerforslag@gmail.com

Medstillere:

Kontaktoplysninger:

Abdirazak Farah RageKøbenhavn

E-mail: Abdirazak1986@gmail.com

Tina Søndergård MadsenAdressebeskyttelse

E-mail: t.soendergaard.m@gmail.com

Laura Bo MandelAdressebeskyttelse

E-mail: mala9874321@gmail.com

Karen Graverholt WolfhagenKøbenhavn

E-mail: kgwvaekst@gmail.com

Vend vores styrtdyk mod helvede

Den 29. oktober 2023 (EIRNS) – Det følgende er introduktionen til den nødpamflet, som LaRouche-Organisationen udgiver om den civilisationstruende krise i Sydvestasien og de begrebsmæssige midler til at løse den, udtænkt og fremmet for fire årtier siden af den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche:

Mens du læser dette, kan den etniske udrensning og affolkningskampagne, der allerede er i gang i Gaza, være ved at, eller allerede have, udløst en krig i hele regionen i Sydvestasien, som hele verden hurtigt, "utilsigtet", kunne blive involveret i. Under påskud af at "støtte Israels

ubetingede ret til selvforsvar" efter Hamas' terrorangreb den 7. oktober, er en NATO/USA-ledet styrke, der er lige så stor eller større end den, der blev samlet i 2003 lige før den anden Irak-krig, blevet placeret i det østlige Middelhav, inklusive 30.000 amerikanske militærfolk. Hangarskibsgrupperne USS Gerald R. Ford og USS Dwight D. Eisenhower, som begge er udstyret med atomvåben, er nu udstationeret der.

Den 18. oktober sagde Ruslands præsident, Vladimir Putin, til medier i Beijing: "Jeg vil gerne sige – hvad jeg vil meddele jer, er ikke en trussel – at jeg har instrueret de russiske luft om at begynde at patruljere den neutrale zone over Sortehavet på permanent basis. Vores MiG-31-fly bærer Kinzhal-systemer, der som bekendt har en rækkevidde på over 1.000 kilometer og kan nå hastigheder på op til Mach 9." Ved afslutningen af sin pressekonference gentog han: "Jeg understregede, at dette ikke er en trussel. Men vi vil udføre visuel kontrol og våbenbaseret kontrol over, hvad der foregår i Middelhavet."

Kinzhal-missilet med atomvåben er hypersonisk, hvilket gør det ekstremt manøvredygtigt og praktisk talt umuligt at forsvare sig imod, når det først er affyret.

Noget meget større end "Israel vs. Hamas" er tydeligvis undervejs. Er det en krig med Iran? Er det en direkte konfrontation med Rusland? For 60 år siden, da præsident John F. Kennedy sad i Det Hvide Hus, kunne man forvente, at det amerikanske folk ville få sandheden at vide, eller i det mindste en del af den. Men dette er en tid med løgne og bedrag, med "unævnelig praksis og unaturlige handlinger" udført i dit navn af agenturer, som du har finansieret, men som du ikke ved eksisterer. Dette er en tid, hvor det amerikanske folk, på grund af korrruptionen i den amerikanske kongres, forhindres i at vide eller gøre andet end at "forpligte sig" til endeløse romersk-imperiale krige, finansieret med penge, vi ikke har, til formål, som aldrig afsløres. Det er formålet med denne pamflet at rette op på

dette, at fortælle dig, hvad der faktisk sker, og hvad der kan gøres for at vende "Global NATO's" march mod selvdestruktion.

Der er ingen "Mellemøsten-konflikt", som man er blevet forledt til at tro. Betegnelsen Mellemøsten er en britisk kolonialistisk konstruktion, og kilden til den nuværende konflikt går tilbage til 1916-1917, da det britiske udenrigsministerium skabte det, de vidste, ville resultere i permanent krig i området. For at løse det, må man hæve sig over dets opdelinger. Sydvestasien – Jordan, Palæstina, Irak, Libanon, Syrien, Iran, Israel, Egypten, Saudi-Arabien osv. – kræver økonomisk stærke, suveræne nationalstater, der er organiseret i et principfællesskab på den måde, som alliancen Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – BRIKS-Plus – nu tilstræber. City of London og Wall Streets finansielle interesser modsætter sig en sådan stabilitet. De bruger efterretningstjenester som "økonomiske lejemordere" – og nogle gange som lejemordere i sig selv – til at håndhæve deres modstand.

Se for eksempel denne historie: "U.S. to Israel: No More Chinese Deals; Pompeo's Flying Visit" udgivet 13. maj 2020 i Breaking Defense:

"USA leverede et klart budskab til Jerusalem i dag – undgå yderligere involvering af Kina i den israelske økonomi. Budskabet var en af hovedårsagerne til den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeos meget korte besøg i Jerusalem – en dag før det nye kabinet bliver taget i ed."

Mike Pompeos rolle i at skabe "Russiagate"-svindelnummeret under Trump-administrationen er velkendt. Det anglo-amerikanske etablisement har ført en hemmelig krig mod Bælte- og Vej-Initiativet og både Rusland og Kina. Den nuværende militære opbygning i det østlige Middelhav er blot endnu et udtryk for denne uerklærede krig. Denne krig er ikke på vegne af eller i interesse for det amerikanske folk, men kun for City of London og Wall Street.

Kontakten mellem Kina og Israel har været meget aktiv i det seneste årti; der er over 1.000 israelske start-ups i Kina. Rapporter, såsom det neokonservative JINSA's (Jewish Institute of National Security for America) "Curtailling Chinese Investment in Israel: A Comprehensive and Cooperative U.S.-Israeli Strategy", indikerer den dybere "geopolitiske" strategiske bekymring. Men grundlaget for at løse konflikten i Sydvestasien er blevet styrket betydeligt i de sidste to år. Kinas økonomiske perspektiv "Bæltet & vejen", også kaldet "win-win", anvendes på disse nationer, herunder Israel, og har også haft afsmittende effekt på det politiske område. Saudi-Arabien og Iran har genoptaget deres diplomatiske forbindelser i et forsøg på at afslutte deres uoverensstemmelser. Begge har også for nylig tilsluttet sig BRIKS-sammenslutningen sammen med De forenede arabiske Emirater. Og saudierne har været involveret i meget følsomme forhandlinger med Israel – forhandlinger, som nu er blevet bragt i fare, hvis ikke dødeligt såret, af begivenhederne den 7. oktober.

Lyndon LaRouche formulerer i sit værk "Mad Brzezinski's Chessboard" fra 1999 kortfattet det grundlag, hvorpå man kan besejre geopolitisk galskab: "Den uddannelsesmæssige og relaterede udvikling af hele befolkningen i disse regioner betyder en opløftelse af det menneskelige individs mentale tilstand og velbefindende. Det betyder udvikling af individet på måder, der er i overensstemmelse med forestillingen om, at hver eneste mand og kvinde er skabt ligeværdigt i Skaberens billede og er lige kvalificeret til at deltage i fornuftens frugter, der fører til menneskehedens fremadskridende herredømme i universet. Dette fantastiske resultat er præcis, hvad det britiske monarki ikke vil tolerere. Deres reaktion er: 'Hellere apokalypsen!'"

Det transatlantiske finanssystems fallit, den fejlslagne finansielle krigsførelse mod Rusland, den spæde succes for BRIKS-initiativet "kolonialismen er forbi" og drivkraften for teknologisk fremskridt og forbedring af de produktive kræfter

og livsbetingelserne for nationerne i Afrika og Asien – det er den sande slagmark for den konflikt, som vi ser i Gaza. Hundredtusindvis af palæstinenseres og titusindvis af israeleres død behandles af disse folkemordere som ubetydelige, som et belejligt påskud og en udløsende faktor for at iværksætte en militær destabilisering, der kan få ødelæggende konsekvenser for verden.

Det har altid været tankegangen hos dem, der har været fortalere for en politik for "civilisationernes sammenstød", hvad enten det er Samuel P. Huntington, der opfandt begrebet; Zbigniew Brzezinski, Huntingtons mentor, der talte om det islamiske fundamentalistiske kort; eller deres forløber, den britiske efterretningsagent Bernard Lewis, der talte om "krisens bue". Formålet har været at kaste verden ud i evig krig som et våben for det imperiale styre. I Gaza, et område der er dobbelt så stort som Washington D.C., og hvor halvdelen af indbyggerne er under 18 år, er man derfor i gang med at tænde den tændstik, der skal sætte hele Sydvestasien i brand.

Lad os ændre kurs, før det er for sent. Lad os mindes modet hos den martyrdræbte israelske premierminister Yitzhak Rabin. Betingelserne for at løse den "arabisk-israelske konflikt" blev forhandlet på plads for 30 år siden i Oslo-aftalerne, som involverede Yasser Arafat fra Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation og Rabin, en hård israelsk patriot, militærofficer og tidligere svoren fjende af Arafat, som vendte kursen. Rabin, den tidligere israelske forsvarsminister, sagde i sin tale til parlamentet i juli 1992, da han tiltrådte som premierminister: "Hr. formand, medlemmer af Knesset, sikkerhed er ikke kun kampvogne, fly og missilbåde.... Sikkerhed er en mands uddannelse; det er hans hjem, hans skole, hans gade og nabolag, det samfund, der har fostret ham. Sikkerhed er også en mands håb." Da han og Arafat sammen mødte op i Det Hvide Hus den 13. september 1993, gik han endnu længere: "Vi, som er kommet fra et land, hvor forældre begraver deres børn, vi, som har kæmpet mod jer,

palæstinenserne – vi siger til jer i dag med høj og klar stemme: Nok af blod og tårer. Det er nok.” Selv om Rabin og fredsprocessen blev myrdet den 4. november 1995 af en israelsk fundamentalistisk fanatiker, må vi erklære, at “sandhed stødt til jorden vil rejse sig igen.” Vi må, som den myrdede israelske premierminister Yitzhak Rabin sagde, være blandt “dem, der har modet til at ændre aksiomer.”

Foto: Leonid Altman, Pexes CC0